

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 10th February 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Relief given to the refugees from West Pakistan.

* 582 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of refugees now residing in Madras State from West Pakistan ;

(b) the nature of relief, if any, given to them and the number receiving such help ;

(c) whether their children are given any special facilities for education ;

(d) whether the Madras State is receiving any grant from the Union Government for refugee relief ; and

(e) if so, how much and how it is spent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) 1,208.

“(b) This Government have given relief to displaced persons in the shape of business loans, house loans, educational loans and ration allowances. Six hundred and fifty-nine adults and two hundred and four children are receiving such help.

“(c) Yes.

“(d) & (e) The Government of India bear the entire expenditure incurred on educational concessions to displaced students. They also grant maintenance, allowance to unattached women, old, infirm, etc.

Freeships and cash grants in schools.	Stipends in Colleges.	Loans.
(1)	(2)	(3)
RS.	RS.	RS.
22,996	23,701	1,05,938 ”

DR. K. B. MENON :—“ Since these refugees have language difficulties, is any special provision made for the teaching of their children in schools? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The language problem has not been a difficulty so far.”

[10th February 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Do these loans carry any interest, Sir? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to have notice.”

Sale of rice in open market by the producers'-cum-consumers' co-operative societies in the Malabar district.

* 583 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the average weekly off-take in ration shops in Malabar before the abolition of control and the zonal system ;

(b) the average weekly off-take now ;

(c) the prevailing market price of foodgrains in ration shops ;

(d) whether the producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar made any representations to the Government to take urgent steps to help them to meet the situation arising out of decontrol ; and

(e) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) 2,864 tons. (This is the average figure for the period from 2nd January to 10th July 1954.)

“ (b) 507 tons. (This is the average figure for the period from 29th August to 16th October 1954.)

“ (c) Rice, I sort, Rs. 21-12-0 and rice, II sort, Rs. 17-4-0 (per Imperial maund).

“ (d) & (e) Representations have been received from a number of producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar district requesting the Government that they might be permitted to sell the stocks of rice with them in the open market at reduced rate. As the sale of rice at reduced rate would entail heavy loss to Government, the Government could not comply with the above request. The Government have, however, taken the following steps to dispose of the stocks as quickly as possible :—

(i) Instructions have been issued to the Collector of Malabar to permit the producers'-cum-consumers' co-operative societies to sell raw rice in unlimited quantities and to take over the stocks from such of the retail societies, which were unwilling to continue in foodgrain business.

(ii) The Government have decided to hand over the surplus stocks of rice and paddy in the State to the Government of India and the Government of India have actually started taking over the surplus stocks from Madras City. The unwanted surplus stocks with the producers'-cum-consumers' co-operative societies will thus be handed over to the Government of India shortly.”

10th February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know the present stock of foodgrains held by these societies? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not have that information.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether any of the societies have represented to the Government to take over their present stock and if so the reason for the inordinate delay in the Government taking over the stocks? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that there is no avoidable delay. Government are taking every step to expedite the taking over of stock from those societies which are anxious to dispose of.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware that hundreds and hundreds of bags of rice are kept unused in the godowns of the various co-operative societies? Even if the Government expedite the process of taking over, by the time it is actually disposed of by export or otherwise, it will become still more rotten. I have seen that the stock is already rotten and its export will only earn a bad name to this State. Who is responsible for not heeding to the representations made by the various co-operative societies to allow the sale of this rice at a lower price? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Member is aware that the decontrol decision was taken by the Government of India suddenly. Since then, this Government have been taking every step to dispose of the stock remaining with the societies and fair price shops. Wherever deterioration in the quality of rice has been brought to the notice of the Government, they have been arranging to get the stock disposed of even by calling for tenders.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that the sale of the rice at the open market rate or the reduced rate would entail loss to Government. Because the off-take in these societies has fallen to a fourth of what it was before, there is a large quantity of surplus stock, on whose value the Government collect interest at 4 per cent and many societies are incurring loss on this account. Will the Government see that they either dispose of the stock or order the waiver of the collection of interest on the value of the surplus stocks? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have already answered that the Government of India have agreed to take over the entire stock and that the taking over has already commenced. Regarding the charging of interest, I shall look into the question.”

[10th February 1955]

Government Hospital, Tindivanam.

* 584 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the average number of in-patients treated in the Government Hospital at Tindivanam for 1952-53?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" 32, Sir."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Are the Government aware that the bed-strength of that hospital is insufficient to meet the demand and will they increase it by constructing an additional ward? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have repeatedly said that the average number of in-patients in almost all Government hospitals is more than the sanctioned bed-strength. According to the necessities of the case, the bed-strength is increased from time to time."

11-10
a.m.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளுக்கு ' பெனிலிவின் ' போன்ற ஊசி போடவேண்டியிருக்கும்போது, நோயாளிகளே அதற்கான மருந்துகளை வாங்கித் தரவேண்டும் என்று டாக்டர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊசி மருந்துகள் நோயாளிகளுக்கு இலவசமாகக் கிடைக்க சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may give notice of a separate question."

" Lovers' Path " in the Marina.

* 585 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the cost of construction of the " Lovers' Path " in the Marina; and

(b) the subsidy paid by the Government to the Corporation towards the maintenance of the " Lovers' Path " ?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) ' The Lovers' Path ' has been in existence for nearly 40 years and there is no information as to the exact amount spent on its construction.

" (b) The ' Lovers' Path ' forms part of the Marina Gardens now under the administrative control of and maintenance by the State Public Works Department and the question of any subsidy to the Corporation of Madras does not arise."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Is this ' Lovers' Path ' intended only for lovers who go on loving without being married or do married couples who do not love one another also use this? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The hon. Member is free to put any sort of construction he chooses on the term ' Lovers' Path '."

10th February 1955]

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—“ May I know from the Hon. Minister whether he has got personal experience in this respect? ” (Laughter.)

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I am afraid the hon. Member is better fitted to experiment it than myself.” (Laughter.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Will the Hon. Minister state the origin of this name? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I cannot say anything about the origin of this name. It has been in existence for forty years. Some European officer in his romantic days (laughter) must have named it as ‘ Lovers’ Path ’.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ இதுவரையில் கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர்களெல்லோரும் அனேகமாக 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே. ‘காதலர்கள் பாதை’ என்றால் என்னவென்று 30-வயது அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கு முடியவில்லை.”

Reorganization of the producers'-cum-consumers' co-operative societies, Malabar district.

* 586 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have under contemplation any proposals regarding the future working of the producers'-cum-consumers' co-operative societies in the Malabar district after their relief from the work of distribution of foodgrains; and

(b) if so, what these proposals are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The administrative control over such of the producers'-cum-consumers' co-operative societies, which have given up foodgrains business and which have cleared the entire dues of the Government is being transferred by the Collector of Malabar to the Co-operative department either for transformation into other normal type of co-operative institution or for liquidation as the case may be. Several producers'-cum-consumers' co-operative societies in Malabar district recently requested the Government that they might be converted into multi-purposes societies with limited liability. The Government, after examining the matter in consultation with the Registrar of Co-operative Societies, found it was not possible to comply with the request of the societies.”

[10th February 1955]

* 587 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have chalked out any programme about the future of the producers'-cum-consumers' co-operative societies of the Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The attention of the hon. Member is invited to the answer furnished to Madras Legislative Assembly starred question No. 586 given notice of by Sri K. Kunhi Mohamed Shafee, M.L.A., on the same subject.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ All the societies stopped dealing in foodgrains long ago, but their accounts with the Government have not been settled and the Government themselves are responsible for this. On account of that, the administration of these societies is not taken over by the Co-operative Department. The societies have, therefore, to carry on and they incur losses. Will the Government consider the question of transferring the administration of these societies to their own Co-operative Department and then adjust the claims of the Government so that these societies may not incur further losses? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall examine the suggestion.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Are the Government aware of the fact that because the Department was not taking a sympathetic attitude and because of the indifference shown by the Department, many of the societies such as the Producers'-cum-consumers' Society at Angadipuram had to take a decision to go into liquidation? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am afraid I cannot admit that there was any want of sympathy on the part of the Civil Supplies Department so far as these societies were concerned.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ May I know whether the difficulty for the Government in complying with the request of these societies to be converted into multi-purpose societies is that there is some technical difficulty in respect of the existing rules and if so, will the Government be pleased to amend the rules so as to comply with the request made by the societies so that they may function hereafter usefully? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is not merely a technical difficulty that is felt. It is also felt that the District Banks that have lent money to the societies may be affected if these are converted into limited liability societies. A Special Deputy Registrar of Co-operative Societies with the necessary staff has been deputed to examine the condition of the societies and to see how they could be converted into normal societies.”

10th February 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Are the Government aware of the fact that this indecisive position of the multi-purpose societies is making them incur huge losses and that ultimately they will have to go into liquidation? Therefore, will the Government take a sympathetic attitude towards these societies and see that the existing rules are amended so that they may function as multi-purpose societies with limited liability? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ As I have already stated, there is neither indecision nor want of sympathy in this matter. The Government have taken a decision that these societies cannot be converted into multi-purpose co-operative societies with limited liability. But, at the same time, a special staff is examining the condition of everyone of the societies so as to see into what form they could be converted.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Recently a conference of the representatives of Malabar producers'-cum-consumers' societies convened at the instance of the Registrar suggested that a small committee might be set up to examine the question. May I know whether the Government accept that suggestion? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

Agrarian trouble in the Tanjore district.

* 588 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Chief Minister has received a representation, dated 20th June 1954, from Sri K. Anandan Nambiar, M.P., on the Mirasdar-Kisan relations in the Tanjore district;

(b) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the same on the table of the House;

(c) whether the allegations contained therein have been enquired into; and

(d) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the findings of the enquiry on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) to (d) The allegations contained in the representation were examined by the Government and they considered that no action need be taken on those allegations. The Government also consider that it will not be in the public interests to place a copy of the letter on the table of the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மந்திரி அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் காகிதத்தில் என்ன விஷயங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன, யார் மீது குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யாவது மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா? ”

[10th February 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The hon. Member is laying a trap. If I answer that question, I shall be defeating the very object for which I said that the information could not be disclosed.”

SRI C. KANDASAMY :—“ அந்த மகஜரில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய குற்றச் சாட்டுகள் சரியல்ல என்ற சர்க்காருடைய முடிவானது அந்த மகஜரை எழுதிய பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அனந்தன் நம்பியாருக் காவது அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Notice Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சீர்காழி தாலுகா வன்னுவக்குடி கிராமத் தில் போலீஸ்காரர்கள் துரக்கிரமமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று ஸ்ரீ அனந்தன் நம்பியார் அவருடைய மகஜரில் எழுதியிருப்பது சம்பந்தமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I have already said that I can go only thus far and no further.”

Cycle-rickshaws in the City.

* 589 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the cycle-rickshaw owners in the City requesting the Government to rescind the order of the Commissioner of Police that rickshaws should take only one person and not two as hitherto ;

(b) the number of cycle-rickshaws registered in the State up to 30th September 1954 ;

(c) whether the Commissioner of Police has fixed any rate of hire for letting the cycles to rickshawallahs by the owners ;

(d) why the order of the Commissioner was not implemented with regard to the fitting of three speed-hubs to cycle-rickshaws ; and

(e) how many cycle-rickshawallahs were prosecuted in the year up to 30th September 1954 ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) 1,324, Sir.

“ (c) No, Sir.

“ (d) As three speed-hubs are reported to be not available in the market, the question of providing an alternative mechanical device in cycle-rickshaws is under consideration.

“ (e) 1,257.”

SRI A. RATNAM :—“ ரிக்ஷாக்காரர்களுடைய பிரதிநிதிகள் அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்களா ? அவர்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறும்போது three speed-hubs கிடைக்காத காரணத்தினால், இரண்டு பேர்களுயாவது ரிக்ஷாவில் ஏற்றிச் செல்ல அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதை சர்க்கார் அனுமதிப்பார்களா ? ”

10th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ As I said, an alternative mechanical device is being thought of in the place of the original one.”

SRI A. RATNAM :—“ ஒரு சைக்கிள் ரிக்ஷாவுக்கு ஒரு நாளைக்கு 11-20
வாடகை எவ்வளவு ? எத்தனை போலீஸ்காரர்களுக்கு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் a.m.
சொந்தமாக உள்ளன ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I am prepared to answer the first part of the hon. Member's question. We have not fixed any hire charges for cycle rickshaws. As for the second part of his question, I have no information.”

Qualifications prescribed for a Veterinary and Livestock Inspector.

* 590 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Veterinary and Livestock Inspectors and Stockmen are classified under the same category for pay, allowances, etc.;

(b) whether the qualifications prescribed for appointment are the same for both categories of employees;

(c) the qualifications prescribed for appointment as Veterinary and Livestock Inspectors; and

(d) the qualification for appointment as Stockmen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a), (b) & (d) Only a training course for stockmen has been sanctioned by Government this year. The posts of Stockmen have not yet been sanctioned. Hence classification of the post has not yet been settled and qualifications for it have not yet been prescribed.

“ (c) For appointment to the category of Veterinary and Livestock Inspectors candidate should possess a completed S.S.L.C. and should have passed the final examination of the Veterinary and Livestock Inspector's Course.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Is it a fact that the Government have abolished the class in the Veterinary College for training Livestock Inspectors and if so, will the Government consider the question of reopening the class in the coming year? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. That was a 2-year course which was abolished in 1953 as sufficient applicants were not forthcoming. But the stockmen's course is a one-year course. In view of this shorter course that has been started, the Government did not think it necessary to reintroduce the other course.”

[10th February 1955]

Opening of new schools in the South Arcot district.

* 591 Q.—**SRI A. RATNAM**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of requisitions received in 1954 by the Government from villagers to open new schools in their respective localities in the South Arcot district;

(b) the number of new schools scheduled to be opened in the South Arcot district in pursuance of the policy of the Government of India;

(c) of them how many schools have been actually opened so far; and

(d) how many villages with a population of above 1,000 are not yet provided with schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The information is not available.

“(b) 89 schools in the first instance and 147 schools subsequently.

“(c) All the schools out of the first quota have been opened; there is however no information regarding the number opened out of the 147 schools subsequently sanctioned.

“(d) Nil. I have to add that even in respect of the second batch, all schools except four schools have been opened. That is the information I have received yesterday when I was in South Arcot district.”

SRI A. RATNAM:—“தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று கல்கட்டுக்கு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது? என் இன்னும் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படவில்லை? தனிப்பட்டவர்கள் பிரத்தியேகமாக பள்ளிகளை நடத்தமுன் வந்தால் சர்க்கார் அவைகளுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“நான் கொடுத்த பதிலில் முதலிலே 89 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன, பிறகு 147 பள்ளிக்கூடங்களில் 143 பள்ளிக்கூடங்கள்தான் திறக்கப்பட்டன என்று சொன்னேன். இன்னும் திறக்கப்பட வேண்டியது நான்குப் பள்ளிகள்தான் பாக்கி இருக்கின்றன. ஆதலால் கனம் அங்கத்தினர் போட்ட கேள்விக்கு அவ்வளவு பொருத்தமான அர்த்தம் இல்லையென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“1,000 ஜனத் தொகைக்குமேற்பட்ட கிராமங்களில் பள்ளிகள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று அரசாங்க உத்திரவு இருக்கும்போது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் 1,000 ஜனத் தொகைகொண்ட பல கிராமங்கள் இருக்கும்போது, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் 12 பாடசாலைகள் இன்னும் திறக்கப்படாததினால் அவைகளை உடனடியாக திறக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் உத்திரவிடுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அந்த விஷயத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனித்து சீக்கிரம் உத்திரவிடும்.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“ஜில்லா போர்ட்டிலிருந்து ஒரு பாடசாலை திறக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு தாக்கீது வந்திருப்பதால், அதற்கு உடனடியாக அரசாங்கம் உத்திரவிட முன்வருமா?”

10th February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஜில்லா போர்டு சர்க்காருக்கு தாக்கீது அனுப்பமுடியாது, விண்ணப்பம்தான் அனுப்ப முடியும். கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ கிராமங்களில் 500-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகையிருந்தால் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஜில்லா போர்டு திட்டமிட்டுள்ளது. ஆனால் கல்வி அதிகாரி அதன்பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 500-க்கு மேற்பட்டு ஜனத்தொகை இருந்தாலும், ஹேம்லட் ஆக இருந்தால் அங்கே திறப்பதில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் அவைகளுக்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி உத்தரவிடுவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சர்க்கார் எண்ணிக்கையை நிர்ணயித்திருப்பதால் அந்த எண்ணிக்கை அளவுக்கு இப்போது பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. இன்னும் அதிகமாக திறப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசித்துவருகிறது.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறகாலத்திலே மெம்பருடைய கேள்வி அர்த்தமில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் அவரே இன்னும் 4 பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் அவ்வளவு தூரம் நினைத்து பதில் சொன்னாரா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. கனம் மந்திரியினுடைய பதில் அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லையென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ நான் தமிழிலே பதில் சொன்னதினாலே அதை ஆட்சேபிக்கின்றார்கள் போலும்.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member should have brought it to my notice then and there. I will have to look up the proceedings to see what exactly the Hon. Minister has said.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If I had said in English that ‘ there is no meaning in it ’ it would have been quite parliamentary.”

SRI A. RATNAM :—“ என்னுடைய கடலூர் தொகுதியிலே தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகள் பல வருஷங்களாக நடத்தப்பட்டிருந்தும், அவைகளை இன்னும் ஏன் அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று முதலில் கேட்ட கேள்வி அர்த்தபுஷ்பியுடனிருந்தும் அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் சரியான பதில் அளிக்கவில்லாததற்குக் காரணம் என்ன ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ முதலில் போட்ட கேள்விக்கும் இப்பொழுது போடும் கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் இதற்கு தனியாக கேள்வி கேட்டால் விடை அளிக்கிறேன்.”

I-A.—POINT OF ORDER *re* LANGUAGE THE MINISTER SHOULD REPLY IN.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir. The Hon. the Minister for Finance who is also the Leader of the House was just now answering so many questions in Tamil. Some of us have not at all been able to understand what he has said. This is a very important matter dealing with single-teacher schools. Further, you, Mr. Speaker, gave a ruling on a certain point raised by hon. Member Sri S. Swayamprakasam. Most of us were not able to understand on what point the Hon. Speaker gave his ruling. We would like to know from the Chair whether the Tamil language has been adopted as the official language for conducting the proceedings in the Assembly.”

[10th February 1955]

MR. SPEAKER :—" I cannot prevent the Hon. Minister from answering any question in Tamil. Moreover, I cannot translate his answer in English."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" We want that at least a gist of the answer should be given to us in English especially when it involves a matter of policy. Otherwise, there is no use of our sitting here. That is my humble suggestion to the Chair."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Even previously when questions were put in the regional languages, the Ministers who knew that particular regional language answered them in that language. But, since a resolution was adopted by the Opposition that even persons who knew English should put questions in English. Now that the position has changed, we thought that when a question is put in a particular regional language, if the Hon. Minister concerned knows that language he should answer it in that language. That is the understanding we have arrived at."

MR. SPEAKER :—" Question No. 592."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" On a point of information, Sir . . ."

MR. SPEAKER :—" This is not the time to ask for information."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of order, Sir, I wish to tell the Hon. Leader of the House that we did not object to his speaking in Tamil or any other language. What the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar wants to know is a gist of the answer given by the Hon. Minister, in English so that the hon. Members who do not know Tamil may be in a position to understand it. That is the point, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Till now, we were answering in English. There are a large number of Members who do not know English and who cannot understand English. They did not object to our answering questions in English. I do not know why the hon. Member Sri Narayanan Nambiar should raise an objection now which is backed up by the hon. Deputy Leader of the Opposition."

I.—QUESTIONS AND ANSWERS—*cont.*

Reconstruction of Valkai bridge on Taliparamba-Chengali road, North Malabar.

* 592 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) since when the Valkai bridge on Taliparamba-Chengali road, Chirakkal taluk, North Malabar has been in a state of disrepair;

10th February 1955]

(b) whether the Government have any proposal to repair the bridge; and

(c) if so, when the repairing work will begin?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI :—“(a) to (c) Certain beams of the bridge collapsed on the 7th June 1954. The work of reconstructing the bridge is expected to be taken up by the district board within a month.”

Extent of Government forest area in Pudukkotta division of Tiruchirappalli district.

* 593 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of Government forest area in the Pudukkotta division of the Tiruchirappalli district; and

(b) the acreage reserved for game purposes for the Raja of Pudukkotta?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 55,276 acres.

“(b) 32,312 acres.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Has any condition been stipulated, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. Assurances were given to the Raja of Pudukkotta by the Government of India under the Merger Agreement that certain areas will be left as game-preserve areas.”

Expenditure on the construction of roads and loans granted for digging wells.

* 594 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any loan or aid was given by the Government in 1952 to villagers in rural areas who built roads and dug wells in their areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Yes. The Government spent a sum of Rs. 2,21,218-6-6 for construction of roads and granted loans amounting to Rs. 10,76,383-6-0 for digging or deepening wells in the rural areas of the State in 1952.”

SRI A. RATNAM :—“இவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்தும் 11-30 எத்தனை ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, எத்தனை கிணறுகள் வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. எந்த ரோடாவது அல்லது கிணராவது சேரிகளில் வெட்டப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I cannot answer that question off-hand. The present question relates to the amount spent. If the hon. Member wants details, let him put a separate question and I will be able to answer it.”

[10th February 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Have the Government issued summary orders for the collection of loans that were advanced in 1952 for digging wells in Malabar? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Only the usual orders have been issued and nothing very particular.”

Government Hospital, Tellicherry.

* 595 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the average strength of in-patients in the Tellicherry Government Hospital per month in 1954; and

(b) the sanctioned bed-strength of the maternity ward in the said hospital and the average strength of in-patients per month in that ward in 1954?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The daily average number of in-patients treated in the Hospital during the first ten months of 1954 was 184.4.

“ (b) The sanctioned bed strength of the labour ward of the hospital is only 8, but labour cases are admitted in the ward for women also. The daily average number of labour cases conducted in the first ten months of 1954 was 59.4.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ As the hospital is now overcrowded and many persons seeking admission are not getting beds for want of room, will the Government be pleased to construct temporary sheds in order to accommodate more patients? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is not considered either desirable or necessary to construct temporary sheds anywhere.”

Misappropriation of the Provident Fund amount of the workers of the Standard Cotton and Silk Weaving Company, Kozhikode, by the management.

* 596 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum from Sri K. P. Gopalan, M.L.A., on 10th July 1954, alleging that the management of the Standard Cotton and Silk Weaving Company, Kozhikode, Malabar, have misappropriated Rs. 81,000 out of the Provident Fund of the workers which is to be deposited in a bank under the supervision of the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The State Government are not concerned with the subject-matter of the question. It is however understood that the letter referred

10th February 1955]

to was received by the Regional Provident Fund Commissioner, an Officer of the Government of India, who also sent a reply to the letter.

“(b) Does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I ask, when a misappropriation of funds by a factory owner takes place in the State, whether it is not the duty of this Government to see that the person who is responsible for it, is dealt with under the law? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Regional Provident Fund Commissioner took notice of the misappropriation and in consultation with the Collector has taken the necessary steps in the matter. Now, at the instance of the Regional Provident Fund Commissioner, the Collector is taking action to realize the arrears due to orkars by selling the properties attached.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Inasmuch as ‘ labour ’ is a concurrent subject, after the fact of misappropriation was brought to the notice of this Government, did this Government take any action to ascertain how, when the Regional Inspector for Provident Fund was making periodical visits to factories and inspecting the accounts, such large-scale misappropriation had taken place? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ As I have already stated, the initiative in such matters must be taken only by the Regional Provident Fund Commissioner, who is an officer of the Government of India. When he has moved in the matter now, the officers of this Government, including the Collector, take necessary action.”

Closure of elementary schools in the Malabar district.

* 597 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that about 40 elementary schools under the Malabar District Board have been closed down during the past four years; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) About 60 schools were either closed or amalgamated with other schools in the same locality, on account of uneconomic strength or house-collapse or want of suitable accommodation.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is it a fact that the Government did not give their grants to elementary schools under the District Board in due time and if so, whether that was the reason for the closure of elementary schools under the District Board? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. That is not the reason.”

[10th February 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Since many of the elementary schools are clustered together—Board schools, aided schools and other schools—will the Government institute an enquiry and redistribute them in such a way as to make them convenient to the public? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think, Sir, this will be one of the matters which the Committee, we have appointed, will go into.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்களிடம் ஒப்பிவிக்கவேண்டுமென்ற மசோதா சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்ட பொழுது, கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ‘ஜில்லா போர்டினால் நடத்தப்படும் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தையும் நாங்கள் மூடமாட்டோம்’ என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இதற்கு முறையையிலையா அங்கேயுள்ள ஸ்பெஷல் ஆபீஸரின் நடத்தை? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ புதிய கல்வி முறை அமலில் வந்த காரணத்தினாலே எந்தப் பள்ளிக்கூடமும் மூடப்படமாட்டாது என்ற வாக்குறுதிதான் கொடுக்கப்பட்டதேயொழிய, போதுமான பையன்கள் இல்லாமலிருந்தால் பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்படமாட்டாது என்ற உறுதிமொழி கொடுக்கப்படவில்லை.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ How many of the schools closed were afterwards given to private individuals for management? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to have notice.”

Construction of a road bridge over the Pennar river near Villupuram.

* 598 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the investigation, surveying and estimates for the proposed construction of a road bridge over the Pennar river near Villupuram on the Madras-Tiruchirappalli Trunk Road have been completed;

(b) whether the proposed construction has been included in any of the Five-Year Plans; and

(c) if so, in which of them?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) & (b) The answer is in the affirmative.

“ (c) In the Current Five-Year Programme for the development of National Highway, Sir, this reply was drafted in December last, on the 15th or so. For the information of hon. Members, I wish to state that since then much progress has been made and actually the foundation stone is to be laid on the 13th of this month by the Hon. the Minister for Finance.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Has any allocation of expenditure been made in this connection between the Central Government and the State Government and if so, what share are this Government to bear? ”

10th February 1955]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This is a national highway and the grant is from the Central Government.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ அஸ்திவாரக்கல் நாட்டுவதற்காக கனம் நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் வருவார் என்று கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். நிதி மந்திரி அவர்கள் கைராசிக்கரர என்று கேட்கிறேன்.” (சிரிப்பு.)

*Implementation of the award of the Industrial Tribunal,
Coimbatore, by the Cheruvannoor Match Works.*

* 599 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state why the Government have not so far taken steps to implement the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, given in the year 1952 in regard to the workers in the Cheruvannoor Match Works, Cheruvannoor, Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It has been reported that the Management have implemented the awards of the Industrial Tribunal, Coimbatore.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I wish to submit that the information given by the Hon. the Minister is not correct. Even now the Management has not implemented the award. May I request the Hon. the Minister to make an enquiry into the matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The information I have is that the Management has implemented the awards in these two cases. If the hon. Member would write to me specifically about this, I shall further look into the matter.”

Abolition of the City Improvement Trust.

* 600 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the reasons for the proposal to abolish the City Improvement Trust and to transfer its powers and functions to the Corporation of Madras;

(b) the views of the Corporation in regard to the proposal; and

(c) whether, in making the proposal to transfer the Trust's work to the Corporation of Madras, the Government have taken into consideration the additional administrative duties to the Commissioner thereby?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The City Improvement Trust is not proposed to be abolished.

“ (b) & (c) The questions do not arise.”

[10th February 1955]

*Opening of Harijan Welfare schools in the Pudukkottai division
of the Tiruchirappalli district.*

* 601 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of Labour schools opened during the period from 1st March 1948 to 1st October 1954 by the Harijan Welfare Department in the Pudukkottai division of the Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Two Harijan Welfare schools were opened, one at Mullankurichi and the other at Pilaviduthi in Alangudi taluk of Tiruchirappalli district.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“What percentage does it work out to in relation to the rejected applications?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I cannot say that off-hand.”

*Number of Harijan teachers and students in the Forest College,
Coimbatore.*

* 602 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of students and teachers in the Forest College at Coimbatore in 1953–54; and

(b) the number of Harijans among them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The Forest College at Coimbatore is not under the Administrative control of the State Government, but is under the control of the Government of India. However, it has been ascertained that during 1953–54 there were 7 teachers and 95 students in the College, of whom 3 students were Harijans while there was no Harijan teacher.”

SRI A. RATNAM:—“மூன்று ஹரிஜன மாணவர்கள்தான் மனுக்கள் அனுப்பியிருந்தார்களா? 1953–54-ம் ஆண்டில் எத்தனை மனுக்கள் ஹரிஜன மாணவர்களிடமிருந்து வந்தன? மற்ற மனுக்கள் ஏன் கவனிக்கப்படவில்லை?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already stated that this is under the administrative control of the Government of India. I cannot answer supplementary questions on this. I got some information and have furnished it.”

*Repairs to the Puthuppalam bridge on Koppam road,
Thrithala, South Malabar.*

* 603 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the Puthuppalam bridge for Muthuthala Thodu, Koppam road, Thrithala, South Malabar, became damaged; and

(b) when it will be repaired?

10th February 1955]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) & (b) Presumably, the Member refers to the collapse of one of the parapets of the bridge during the third week of May last. The parapet has since been reconstructed.”

Repairs to the Vellamgadu bridge, Ernad taluk.

* 604 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) since when Vellamgadu bridge on the way to Karuvarakkundu, Ernad taluk, South Malabar, was damaged; and

(b) what steps the Government have taken to repair the bridge?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) It is reported that there is no bridge by name Vellamgadu bridge on the way to Karuvarakkundu in Ernad taluk, Malabar district.

“(b) Does not arise.”

Fishermen localities in the city.

* 605 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how many fishermen localities in the city belong to the Government, the Corporation of Madras and private owners?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There are eighteen fishermen localities in the Madras City out of which ten are on Government lands, two on Corporation lands, four on lands belonging to private owners and two on lands belonging to the Government and private owners.”

SRI A. RATNAM :—“மீன் பிடிப்பவர்கள் வசிக்கக்கூடிய குப்பங்களில் எத்தனை குப்பங்களுக்கு விளக்குகள், ரோடுகள் முதலியன போடப்பட்டு செளகரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை குப்பங்களுக்கு அந்த மாதிரியான வசதிகள் செய்யப்படாததற்காக மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன?”

MR. SPEAKER :—“ரோடுகள் போடுவது கார்போரேஷன் வேலை. அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?”

SRI A. RATNAM :—“அதைப்பற்றி பல மனுக்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் மந்திரி அவர்களும் அதை அறிவார். அதனால் அவரை பதில் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Further I may add, Sir, that this question does not arise out of the main question and the answers I have given.”

MR. SPEAKER :—“Questions 606, 607, 608 and 609 may be taken up together as they relate to the same subject.”

[10th February 1955]

Elementary Education Committee.

* 606 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Committee to go into the question of elementary education as assured on the floor of the Assembly has been constituted;

(b) if so, when;

(c) the names of the members of the Committee; and

(d) the terms of reference to the Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (d) A copy^a of G.O. Ms. No. 1714, Education, dated 4th December 1954, constituting a Committee for reform of elementary education is placed on the table of the House.

“The same answer applies to all the other questions, namely, question Nos. 607, 608 and 609.”

* 607 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether this Government have appointed a Committee to re-introduce the old elementary school syllabus in the State; and

(b) if so, who the members of the Committee are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Legislative Assembly Question No. 606 (starred) put by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

* 608 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state when the Government propose to appoint a Committee to consider the reorganization of elementary education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Legislative Assembly Question No. 606 (starred) put by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

* 609 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to replace the present system of education; and

(b) whether any Committee will be appointed to go into the question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to the Legislative Assembly Question No. 606 (starred) put by Sri T. C. Narayanan Nambiar.”

10th February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Why was it that no representative of the Teacher's Organizations was included in the Committee and why power to co-opt members has been given to the Committee? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There were too many Teachers' Organizations and some with political affiliations also. So we thought it would be better to leave it to the Committee whenever they go to particular regions to co-opt members from that region and get advantage of having them on the Committee.”

DR. K. B. MENON :—“ Have the Government co-opted any Member on the Committee? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Government do not co-opt Members to the Committee. The Committee is given that power. It will co-opt members from particular districts whenever they go there.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon Minister was saying that there are so many Teachers' Organizations with affiliations to political organizations. So far as Malabar is concerned, there is only one Teachers' Organization, a united organization without any particular affiliation to any particular political party. That being so, why is it that no representative from the Malabar Teachers' Organization is taken on the Committee? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Committee will take all these into consideration when they visit Malabar, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ It was said that the Committee has been given powers to co-opt members whenever necessary. Have the Government given any instructions to the Committee regarding the basis on which they should co-opt members? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. We have not issued any instructions or directions in that regard.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The terms of reference according to the Government orders show that the Committee is entitled to go into the question of the elementary education policy of the Government. Are we to understand that the Government have not yet decided what should be their basic policy on elementary education? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir, we have not taken a final decision with regard to the pattern of elementary education apart from the basic education scheme.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கமிட்டியார் இப்பொழுது பல கேள்விகளைக் கேட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிற கேள்விகளைப் பார்த்தால் புது கல்வி திட்டம் வந்து விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. அதாவது இந்த பிறகு குழந்தையை எடுத்து போஸ்ட் மார்டம் செய்வது போல் இருக்கிறது. பழைய கேள்விகளையே கேட்டு வருகிறார்கள். அதாவது தொழில் கல்வி

[10th February 1955]

அவசியமா, ஷிப்ட் முறை அவசியமா என்றெல்லாம் கேட்டு வருகிறார்கள். அதனால் பழைய கல்வி முறையையே மீண்டும் கொண்டுவர அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ரகசியமாக ஏதாகிலும் உத்தரவு அனுப்பி இருக்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Committee has been appointed and the terms of reference has also been formulated. No further directions have been given to the Committee.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, it has long been reiterated, even at the Congress Session at Avadi, that the education policy of all State Governments in India is the basic education pattern. I do not know what else the Hon. Minister means when he says that the Government have accepted only the basic education policy?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The conversion of all ordinary schools into basic education schools is likely to take some time. What to do during the transition period is the thing that is being considered by the Committee.”

Supersession of the Balusseri Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar.

* 610 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Balusseri Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar, has been superseded by the Government; and

(b) if so, for what reasons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Digging of wells in cheris in the Coimbatore district.

* 611 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many new wells have been dug in cheris where there were no wells, in the Coimbatore district in 1954; and

(b) how many wells have been deepened so far in 1954 in cheries, where further deepening was necessary for the existing wells, in the same district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) 56.

“(b) 29.”

SRI P. G. MANICKAM:—“ஹரிஜனங்களுடைய குடி தண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்குவதற்கு சர்க்கார் அநேக நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். இருந்தாலும் ஒருவித இரண்டு வருஷ திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விசேஷமாக எல்லா ஹரிஜனங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

10th February 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"So far as the Coimbatore district is concerned 85 wells have been sunk up till now. According to the present arrangements about thousand more wells would be sunk before the 30th of June this year."

SRI K. V. RAMASWAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் மாணிக்கம் அவர்கள் உப கேள்வி கேட்கும்போது அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்துகிறாரே, அதுமாதிரி சப்ளிமெண்டரி கேள்விபோடும்போது நன்றி செலுத்துவது பார்லிமெண்டரியா?"

MR. SPEAKER:—"ஏன்? நன்றி செலுத்தினால் என்ன?"

SRI B. K. NALLASWAMI:—"The local officers are sending estimates for sinking wells for those cheris which have a minimum number of hundred houses. Have Government issued orders fixing any such minimum?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Orders have since been issued not to observe the minimum number rule."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"The Hon. Minister said that about thousand wells would be sunk before June 1955. Is it for the whole State or for the Coimbatore district only?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"It is for Coimbatore only."

SRI A. RATNAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆயிரம் கிணறுகளை ஜூன் மாதத்திற்குள் வெட்டப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. எவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கிச் செலவு செய்வது என்று பரிசீலிக்க சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் அரசாங்கம் ஒரு முக்கூட்டு மகா நாட்டைக் கூட்டி பரிசீலனை செய்தார்கள். அதன் பிறகு கலெக்டர் எத்தனை கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்றும் அதற்கு ஒரு எஸ்டிமேட்டும் அனுப்பியிருக்கிறார். அதன் பேரில் அரசாங்கத்தாரால் என்ன உத்தரவு அனுப்பப்பட்டது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I have just now said that the Government have programmed to dig about 1,000 wells before June 1955. I cannot say now how much it will cost."

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR:—"Will the Hon. Minister tell us the exact number of wells proposed to be sunk in the whole State, Sir?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"That is a general question, Sir. I want notice."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[10th February 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* ARREST OF THE HON. MEMBER
SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

11-40
a.m.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of a privilege motion. It reads as follows :—

‘ I request that the following matter may kindly be referred to a Committee of Privileges, as it constitutes a breach of privilege of this House :—

“ Hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar wanted to address a public meeting at Kodath, a village in Hosdrug sub-taluk, South Kanara district, to explain the provisions of the Malabar Tenancy Act, as passed by this House. In this area there were complaints and agitation, that the landlords were collecting rent from the tenants several times over the rates allowed by this Act. They were also propagating that the Malabar Tenancy Act was not valid for that area. It is with a view to counteract the illegal activities of the landlords, that Sri T. C. Narayanan Nambiar decided to address a public meeting at Kodath on 3rd January 1955. When Sri T. C. Narayanan Nambiar went to the place on the 3rd January 1955 he was prevented by the police from addressing the meeting. Again when he attempted to address the meeting at the same place on the 15th January 1955, he was molested and taken into custody. The police instead of protecting the right of a member to address the people to explain the provision of a law passed by this House, they have deliberately prevented him at the instance of the executive.”

“ Hence this is a clear breach of privilege of this House.

“ I must tell the House that as soon as the hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, was arrested, it was communicated to me by Sri O. A. Muthusamy, District Superintendent of Police, South Kanara. The House must be aware of the fact that as soon as the member of this House is arrested, the Chair should be informed about it. So he has informed me about it. Since the hon. Member has been released, I did not inform the House about it. Only when he is under custody, I will have to bring it to the notice of this House. Since the matter has been raised as a matter of privilege, I will now read the letter received from the District Superintendent of Police, South Kanara, which is as follows :—

‘ On 3rd January 1955, the Tahsildar-Magistrate, Kasaragod, promulgated prohibitory orders under section 144, Criminal Procedure Code, preventing any party from holding meetings or public procession in Kodath village, Hosdrug sub-taluk, South Kanara district to be in force for fifteen days to prevent an imminent breach of peace. The same was duly published by tom-tom in and around Kodath, Hosdrug and Kottacheri villages.

2. On 14th January ‘ 1955 evening ’ printed leaflets purporting to have been issued by the Kasaragod Taluk Communist Party, were distributed with heading “ Defiance of law in Kodath village decided ” ; announcing a public meeting to be held on 15th January 1955 at 3 p.m. at Vodeyenchal village, to be followed by another such public meeting the same day at 4 p.m. in Kodath village, in defiance of the section 144, Criminal Procedure Code, prohibitory orders, and that Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., and Sri K. Madhavan will both address the public.

3. In my absence on other duty at Avadi, the Deputy Superintendent of Police, Puttur, South Kanara district, contacted the Communist Party leaders on 15th January 1955 morning at Hosdrug, and reminded them about the prohibitory order in force, and advised them to refrain from defying law and holding the announced meeting at Kodath. Their attitude was definitely to defy the prohibitory order, despite the advice of the Deputy Superintendent of Police to the contrary.

10th February 1955] [Mr. Speaker]

The Deputy Superintendent of Police then proceeded to Kodath village, with an A. R. party, the Judicial Sub-Magistrate and Sub-Inspector of Police, Hosdrug. The people in Kodath village were against holding of such a meeting in the face of the section 144, Criminal Procedure Code, orders which if allowed would definitely result in a breach of peace.

4. By about 4 p.m. with Communist party flags and slogans Sri Narayanan Nambiar, M.L.A. and Sri Madavan reached Vodeyenchall village, and addressed the public till about 4-45 p.m. Then they proceeded to Kodath with their party flags shouting slogans 'Inquilabad Zindabad', 'Kisan Sangha Zindabad', 'Section 144 Ullangha', etc. When they reached the stream dividing Kodath village, Sri Narayanan Nambiar, M.L.A., followed by four others asked the followers to stay behind and entered the village. The Deputy Superintendent of Police reminded Sri Narayanan Nambiar when the latter immediately faced the crowd and spoke, that the order under section 144, Criminal Procedure Code, was unlawful, unjust and that Sri Krishnan Nair and others assisted by the "Police watch dogs" were responsible for it. They turned round to get into the village further and refused to go back when they had to be placed under arrest at 4-45 p.m. and taken to Hosdrug Police Station, when a case under sections 143 and 188, Indian Penal Code, was registered in Crime No. 12 of 1955 and necessary action taken.

5. Sri T. C. Narayanan Nambiar is an M.L.A. from Malabar district. In as much as he had chosen to defy the order under section 144, Criminal Procedure Code, duly promulgated and in force and had to be arrested, this report is sent to the Hon. Speaker of the Assembly, for favour of information."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I request the Press through the Chair that since this matter is *sub judice* even this statement need not be published in the Press."

MR. SPEAKER:—"That means the House should sit *in camera*. If the House decides to sit *in camera*, I shall clear away the Galleries."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The statement need not be published in the Press."

MR. SPEAKER:—"Our Press always co-operates with us. So they would not publish it."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"If I understand the Hon. the Leader of the House correctly, he has no objection for publishing the privilege motion but he objects only to the publication of the letter sent by the District Superintendent of Police."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"But once a motion is . . ."

MR. SPEAKER:—"If the House decides, we shall sit *in camera* and I shall send away the Press and the visitors also."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Since it will cause inconvenience to all of us and as the matter is almost over, I think that it is not necessary to do so. I request that no reference be made to this matter in the Press."

MR. SPEAKER:—"That means the whole matter."

[10th February 1955]

11-50
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணை, அதன் மீது தாங்கள் கொடுக்கக் கூடிய அபிப்பிராயம் எதையுமே பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொன்னால் பிறகு இந்த பிரேரணையைக் கொண்டு வந்ததற்கே அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். இந்த நடவடிக்கைகளைப் பிரசுரிக்கும்போது, ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டண்டு எழுதி இருக்கக் கூடிய கடிதத்தை பிரசுரித்தால் அது கோர்ட்டின் முன்னால் இருக்கிறது. இது சம்பந்தப்பட்ட கேஸை விசாரணை செய்வதற்கு இடையூறு இருக்குமென்று சொல்வதையும், ஆகவே அந்தக் கடிதத்தைப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதையும் நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உரிமைப் பிரேரணையையும், அதன் மீது அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களையும், கடைசியில் தாங்கள் கொடுக்கும் முடிவையும் கூடப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதை என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொன்னால் இந்தச் சபையில் அந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டுவந்து விவாதிப்பதற்கே அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும்.”

MR. SPEAKER :—“The motion will be published in the proceedings.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவருக்கு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், உரிமைப் பிரேரணையையோ, அல்லது இதர தீர்மானங்களையோ இந்த சபையில் கொண்டு வருவதன் நோக்கம் சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் அவற்றைப் பற்றி தெரிவிப்பதற்காகவே தவிர, வெளியே பத்திரிகையில் பிரசுரம் ஆகவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அந்த விஷயங்கள் வெளிப் பத்திரிகையில் பிரசுரமாகவில்லையென்று சொன்னால் அவற்றை இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்து விவாதிப்பதற்கே அவசியம் இல்லையென்று சொல்வது இந்தச் சபையை அகௌரவப்படுத்துவதாகும். ஆகவே அம்மாதிரி அவர் சொன்னதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் இது சம்பந்தப்பட்ட கேஸ் கோர்ட்டின் முன் இருப்பதால் இது பற்றிய விஷயம் எதுவுமே பத்திரிகையில் வராமல் இருப்பதே நியாயமாகும்.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொல்வதை ஒப்புக் கொண்டால் தான் சபையை அகௌரவப் படுத்துவதாக ஆகும். நான் சபைக்குப் பூர்ண கௌரவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றே விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் நடக்கும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் பூராவையும் மக்கள் அறிந்து கொள்வதற்குப் பூர்ண உரிமை உண்டு. ஆகவே இந்த உரிமைப் பிரேரணையைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடிய விஷயங்கள் யாவும் பொது மக்களுக்கு தெரியும் வகையில் பத்திரிகையில் வரவேண்டுமென்பதே எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இது விஷயம் கோர்ட்டின் முன் இருப்பதால் இது பற்றி “ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டு”, எழுதிய கடிதத்தைப் பிரசுரிக்கக் கூடாதென்று சொல்வதை மாத்திரம் நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Let a motion be moved ‘that the House shall sit *in camera*’ and I shall put it to the vote of the House. I think that is a much better thing.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is a better thing.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“I suggest a postponement of the subject because the matter is *sub judice* and it can be taken up on a particular date when the case is over.”

10th February 1955]

MR. SPEAKER :—“ If it is a privilege motion, we can sit *in camera*. ” 12 noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Let us sit *in camera*.
I move—

‘ That the House shall sit *in camera*. ’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the House shall sit *in camera*. ’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I oppose it, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the House shall sit *in camera*. ’ ”

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes—88.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.	Sri A. Ramasamy Thevar.
“ C. Subramaniam.	“ S. Arumugam Pillai.
“ A. B. Shetty.	“ G. Narayanaswami Naidu.
“ M. A. Manickavelu	“ L. Anandan.
Naicker.	“ K. Parthasarathy.
“ Raja Sri Shanmuga Rajes-	“ M. Jagannathan.
wara Sethupathi.	“ P. S. Krishnasamy Ayyangar.
“ B. Parameswaran.	“ G. Govindan.
“ S. S. Ramasamy Pada-	“ AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
yachi.	“ M. Kandaswamy Padayachi.
Sri K. Rajaram Naidu.	“ P. Chellathurai.
“ C. Rajam Ramasami.	“ P. Urkavalan.
“ B. Bakthasalu Naidu.	“ T. Ganapathy.
“ Raja Muthiah Chettiar of Chettinad.	“ A. Vaikuntam.
“ P. G. Karutiruman.	“ R. S. Arumugam.
“ B. K. Nallaswami.	“ V. Arumugam.
“ N. Mahalingam.	“ P. Selvaraj.
“ P. K. Thirumurthy.	“ M. Chinnathambi Thevar.
“ R. Kuppaswamy.	“ Manjaya Shetty.
“ S. R. Arumugam.	“ K. Ishwara.
“ P. S. Rangasamy Naidu.	“ K. P. Kuttikrishnan Nair.
“ P. G. Manickam.	“ T. Ananta Pai.
“ N. Ramakrishna Ayyar.	“ K. H. Bomman.
Dr. U. Krishna Rao.	“ N. C. Ramasamy Kander.
Sri O. Venkatasubba Reddi.	“ V. K. Kannan.
“ T. P. Elumalai.	“ G. Samia Koorayar.
“ V. K. Ramaswami Mudaliar.	“ V. R. Nagarajan.
“ R. A. Nataraja Mudaliar.	“ E. K. Sankara Varma Raja.
“ S. Panchaksharam.	“ K. Aranganathan.
“ H. M. Jagannathan.	“ M. Venugopala Gounder.
“ A. K. Masilamani Chettiar.	“ A. Appu.
“ K. G. Munuswamy Gounder.	“ A. Muthuswami.
“ R. Thangavelu.	“ M. Kattimuthu.
“ A. Ramachandra Reddiar.	“ M. Muni Reddy.
“ M. P. Periaswamy.	“ T. Manavalan.
“ A. Sambasivam.	“ S. Radhakrishnan.
“ P. M. Munuswamy Gounder.	“ K. Uppi.
“ O. A. Nanjappa.	“ K. M. Seethi Sahib.
“ T. M. Kaliannan.	“ M. Palanimuthu.
“ V. S. Chinnaswamy Naidu.	“ M. Chadayan.
“ V. S. Sivaprakasam.	“ K. Kunhi Mohamed Shafee.
“ A. Ayyanar.	“ K. R. Viswanathan.
“ V. Muthu.	“ V. Balakrishnan.
“ V. Chinnayya.	“ M. Dharamalingam.
“ T. V. Sannasi.	“ V. Govindaswami Naidu.
“ R. M. Palaniappan.	

[10th February 1955]

Noes—23.

Sri D. Dasarathan.
 „ A. Ratnam.
 „ M. Palaniyandi.
 „ M. Kalvanasundaram.
 „ K. P. Gopalan.
 „ T. C. Narayanan Nambiar.
 „ C. Kandasami.
 „ K. T. Raju.
 „ S. Ramalingam.
 „ S. Vadivelu.
 „ K. C. Gopalan Unni.
 „ V. Madanagopal.

Sri P. K. Gopalakrishnan,
 „ N. Sivaraj.
 „ A. K. Subbiah.
 „ K. V. Ramasamy.
 „ T. S. Ardhanari.
 „ P. Venkatesha Sholagar.
 „ K. Madhavan Nambiar.
 „ E. T. Kunhan.
 „ R. Krishnan.
 „ P. Chokkalingam.
 „ M. Manickasundaram.

Neutral—25.

Dr. K. B. Menon.
 Sri M. Narayana Kurup.
 „ K. T. Sridharan.
 „ S. S. Kolkebil.
 „ K. R. Nallasivam.
 „ K. Kunhirama Kurup.
 „ V. Sankaranarayana Menon.
 „ M. Narayanan Nambiar.
 „ S. Pakkirisami Pillay.
 „ N. Paramasiva Udayar.
 „ O. Koran.
 „ K. Moidu.
 „ C. Velukkan.

Sri S. Swayamprakasam.
 „ V. Gopala Gounder.
 „ N. Rathina Gounder.
 „ M. P. Subramaniam.
 „ K. R. Sambandam.
 „ P. Rangasamy Reddiar.
 „ T. Shunmugam.
 „ A. Govindaswamy Nayagar.
 „ A. K. Hanumantharaya Gounder.
 „ S. P. Thangavelu.
 „ M. Kandaswami Kander.
 „ A. Veloo.

Ayes—88; Noes—23; Neutral—25.

The motion was declared carried.

Whereupon the Hon. the Speaker, in pursuance of the above resolution of the House, ordered all strangers including those in the Press and Council Members galleries to withdraw and strangers withdrew accordingly.

The remainder of the discussion on the question of privilege was in secret session*

12-25
p.m.

At this stage, the secret session having ended, the Press representatives and visitors were allowed to re-enter the Chamber.

III.—MOTION UNDER RULE 40 *RE* CLOSURE OF THE THAKKAR BABA VIDYALAYA HOSTEL, MADRAS.

MR. SPEAKER:—“ Sri M. Kalyanasundaram has given notice of a motion under rule 40. It is an important rule and this is the first time we are going to use it. I want to brush up not only my memory but also the memory of hon. Members. The rule reads as follows:—

‘ 40. (1) A member may, after questions, and with the previous permission of the Speaker, call the attention of a Minister to any matter of urgent public importance and the Minister may then make a brief statement on the matter or ask for time to make a statement later.

(2) There shall be no debate on such statement at the time it is made.

* Portions regarding secret session separately published.

10th February 1955] [Mr. Speaker]

(3) Not more than one matter shall be raised under this rule at the same sitting.

(4) In the event of more than one matter being presented for the same day, priority shall be given to the matter which in the opinion of the Speaker, is more urgent and important.

(5) The proposed matter shall be raised only after questions and before the list of business is entered upon and at no other time during the sitting of the House."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன சேவா சங்கத்தின் சார்பில் ஸ்ரீ எல். என். கோபாலசாமி அவர்களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் நடைபெற்றுவருகிற தக்கர் பாபா வித்யாலயம் என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்று தியாகராயநகரில் இருக்கிறது. இதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் பணம் கொடுத்து உதவுவதாகத் தெரிகிறது. அங்கு ஒரு ஹாஸ்டலை நடத்துவதற்கும் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்துவதற்கும் சர்க்கார் சப்லிடிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வித்யாலயமும் சர்க்கார் கல்வி இலாகாவால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வித்யாலயத்தில் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 120 மாணவர்கள் படித்து வருகின்றார்கள். அவர்களும் 10 வயதிலிருந்து 18 வயது வரையில் இருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த மாணவர்கள் தொழில் கல்வி கற்று வருகின்றார்களாகவும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் ஒரு சிலர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் சில கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக திடீரென்று மூடிவிட்டார்கள். அங்குள்ள குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள சில மாணவர்கள் தங்கனிடமும் கனம் மந்திரி அவர்களிடமும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக வந்து சொன்னதும் எல்லாருக்கும் தெரியும். அது தங்களுடைய ரூபகத்திற்கு இப்பொழுது வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதுசம்பந்தமான நிலைமை என்ன? இப்பொழுது அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை அடியோடு மூடிவிட்டதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமான நிலைமையை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Sir, it was only on the afternoon of the 8th of February I came to know in your Chamber in the presence of the Deputy Leader of the Opposition, Sri K. Rajaram and a few other M.L.As. that the Thakkar Baha Vidyalaya Hostel was closed temporarily. Immediately the Director of Harijan Welfare was asked to go and find out the reasons for the closure. The Director contacted the Secretary and informed us that the hostel was closed on account of the misbehaviour of some students. The students' representatives were sent for. We assured them that we would enquire into the matter and asked the students, except the seventeen students whom the management did not want to admit, to go to the hostel in the meantime. We promised to provide accommodation for these seventeen students in another hostel. The students went out giving the impression that they would get into the hostel. But subsequently they seem to have decided either to enter the hostel *en bloc* or to stay away. The matter is now being enquired into by the Director of Harijan Welfare. I have asked him to find out the reasons for the issue of the order for the temporary closure, the circumstances which led to the departure of the students from the hostel, the grievances of the students and the difficulties of the management. The Director's report is awaited in a day or two. The Government are anxious that this useful

[Sri B. Parameswaran] [10th February 1955]

institution whose foundation-stone was laid by Mahatma Gandhi, which was sponsored and is being supported by several philanthropic gentlemen and which bears the name of a revered social reformer Thakkar Baba, is maintained intact. The Government will do their best to see that a proper atmosphere is created for the early resumption of the normal activities of the institution."

12-40 P.m. * SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of clarification, Sir. May I know from the Hon. Minister what has happened to the students? They have already been expelled. They are strangers to the City. Are they staying somewhere? Are they given some protection? That is what I want to know."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The matter is being looked into by the Director of Harijan Welfare."

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—" I have to announce to the House that I have received a message, dated the 8th February 1955, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council, transmitting a copy of the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 1 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 8th February 1955 without any amendment."

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION) BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—" We shall now take up the consideration of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution), Bill, 1954, clause by clause. We shall take up the Preamble and clauses 1 and 2 at the end."

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name—

'In line 4, omit the words " or alteration ".

In lines 5 and 6, omit the brackets and words " (including the installation by them of a pumping set) ".

In line 4, after the word " construction ", insert the word " or ".

Omit the words " whether after the commencement of this Act or . . . 1947 '.

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

After the clause and before the E planations, insert the following proviso :—

“ Provided that such betterment contribution could be levied on a landholder only if he owns more than ten acres of land including lands held by him in any other part of the State not subject to any other betterment levy.” 2

Add at the end of the clause, the following proviso :—

“ Provided that no irrigation cess is levied under any other Act.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second all the amendments moved by my hon. Friend Sri Kalyanasundaram.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the words, figures and letters “ is benefited by the construction, expansion or alteration . . . than the 1st January 1947 ”, substitute the words, figures and letters “ is benefited by the construction, expansion or alteration by the Government—whether after the commencement of this Act or at any time before such commencement, but not earlier than the 1st January 1947—of any work (including the installation by them of pumping set) the cost of which construction, expansion or alteration exceeds twenty-five thousand rupees ”. ’ ”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In line 6, for the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ two lakhs of rupees ”.

After the Explanations, insert the following Exemption :—

“ Exemption.—Nothing in this Act will apply to—

- (1) the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends;
- (2) small landholders up to a holding of ten standard acres.”

For the existing Explanation I, substitute the following :—

“ Explanation I.—A land shall be deemed to be benefited when the benefit is enjoyed by the person or persons interested in such land.” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second all the amendments moved by my hon. Friend Sri Narayanan Nambiar.”

[10th February 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ one crore of rupees ”.

Add the following at the end of the clause :—

Provided that the landholder holds more than 20 acres.

Omit *Explanation I.* ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ For the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ five lakhs of rupees ”.

After the clause and before the *Explanations*, insert the following proviso :—

“ Provided that no landholder whose aggregate possession of lands do not exceed ten standard acres shall be liable to pay any levy under this Act.” ”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ In lines 6 and 7, for the words “ twenty-five thousand rupees ”, substitute the words “ one lakh of rupees ”.

Omit *Explanation I.*

In line 3, for the words “ of any land ”, substitute the words “ owning more than ten standard acres of land ”. ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

‘ After the clause and before the *Explanations*, insert the following proviso :—

“ Provided that a landholder who possesses fifteen acres of land and from whom contribution under this Act is collected shall be exempted from payment of water cess.”

After the clause and before the *Explanations*, insert the following proviso :—

“ Provided that the Government shall not levy a betterment contribution from a landholder who owns less than five acres of land.” ”

10th February 1955]

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ I second the amendments, Sir.

“ I move the following amendment which stands in my name :—

‘ For the words “ whether after the . . . 1st January 1947 ”, substitute the words “ after 1st January 1947 ”. ’ ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :— 12-50
p.m.

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that this section will not be applicable to landholders owning land to the extent of 25 acres of nanja lands or cultivators cultivating the land to the extent of 25 acres.” ’ ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. T. RAJU :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that such land does not come under the provisions of the Bhavani Reservoir Irrigation Cess (Amendment) Act, 1952.” ’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI R. KRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ After the clause and before the Explanations, insert the following proviso :—

“ Provided that this section will not be applicable to landholders owning land to the extent of 50 acres of nanja lands or cultivators cultivating the land to the extent of 50 acres.” ’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Clause 3 as well as the amendments moved by the hon. Members are now before the House for discussion.”

* SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்துக்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களெல்லாம் மிக மிக நியாயமானவை. ஆகவே, அவற்றின் தன்மையைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Kandasamy] [10th February 1955]

“பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் வரி போடவேண்டும் அதற்கு உட்பட்ட அளவுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்ற வகையில் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, ‘நிலமுடையவர்களெல்லோரும்’ என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக ‘பத்து ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்’ என்ற வகையில் என் திருத்தம் இருக்கிறது. இது மிக மிக முக்கியமான திருத்தமாகும். இந்த மசோதாவின்மீது நடந்த பொது விவாதத்தின் போதே நான் இதைப்பற்றி எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன்.

“இதை நாங்கள் ஏன் வற்புறுத்துகிறோம்? என்று கேட்டால், சர்க்காருடைய வரிவிதிப்புக் கொள்கை சரியில்லை என்பதற்காகத்தான். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வருமானம் உடையவர்களுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாது என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். அதுதான் நியாயம்.

“ஒரு விவசாயி எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான், அந்த நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, அந்த வருமானம் அவனுடைய குடும்பத்திற்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடியது என்ற பிரச்சனைகளை யெல்லாம் கணக்கில் கொள்ளாமல் எல்லா நிலங்களுக்கும் வரி போடுவது என்று சொல்லக்கூடியது அநீதியாகும் என்று நான் முன்பே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டால்தான் அப்பகுதியிலுள்ள சாதாரண விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் காப்பாற்றப்பட முடியும். அப்படிப்பட்டதால் அரசாங்கம் இன்னொரு முறையில் லாபம் அடைகிறது. இந்த நாட்டில் 100-க்கு 85 வீதமுள்ள விவசாயிகள், சபீட்சமாக வாழ்ந்தால்தான், அவர்களுக்கு ஏதாவது வருமானம் வந்தால்தான் அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கான நல்ல சூழ்நிலை இருக்குமென்பதை மனதில்கொண்டு இந்த ஷரத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அது தான் நியாயம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக சிந்தனைசெய்து பார்க்கவேண்டும். சம்பிரதாயத்திற்காக நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சர்க்கார் கருதாமல் இதை ஆழ்ந்து சிந்தனைசெய்து முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

“ஒரு திட்டத்திற்கு ரூ. 25,000-க்கு மேல் செலவானால் அப்பொழுது அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பற்றி பொது விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எந்த ஒரு சிறிய திட்டத்திற்கும் கூட இன்ஜினீர்களை என்டிமேட் போடவேண்டுமென்று கேட்டால் சர்வசாதாரணமாக 25,000 ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஒரு சிறிய வடிகால், 100 அல்லது 150 ஏக்கராவுக்கு வடியக் கூடிய வாய்க்கால், மதகு கட்டினாலும்கூட, சர்வசாதாரணமாக 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும். சர்க்கார் செய்துகொடுக்கவேண்டிய சிறிய மராமத்து வேலைக்குக்கூட 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும் என்று சொல்லி அபிவிருத்தி வரி விதித்தால் அதைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு பெரிய தொகை என்று யாரும் நினைத்துவிட வேண்டாம். ஒரு மதகு கட்டுவதற்குக்கூட கால்வாய் வெட்டுவதற்கும்கூட அந்தத் தொகை வேண்டியிருக்கும். இன்னும் சில இடங்களில் கிணறுகள் தோண்டவேண்டுமானால், அதுவும் பூமியில் பாரை இருந்துவிட்டால், 25,000 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கும். சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும், பாசன வடிகால் வசதிகளையும் சர்க்கார் சாதாரணமாக செய்து கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டியிருக்க, அதற்கெல்லாம் அபிவிருத்தி வரி வாங்குவது என்றால் விவசாயிகளால் அந்தப் பளுவைத் தாங்கமுடியாது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அதற்கெல்லாம் வரி என்றால், சர்க்காருடைய இந்தக் கொள்கை இந்த நாட்டு மக்களை எப்படிப்பட்ட ஒரு கஷ்டமான நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய்விடும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடிய திட்டங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்க வேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமானால்தான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று கோரும் எங்க

10th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

ளுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்பதுகூட போதாது என்று நினைக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி நினைப்பது நியாயமும்கூட. இருந்தபோதிலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குள் செலவாகக்கூடிய திட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். 'மைனர் இரிகேஷன்' திட்டங்களுக்கு எந்தவிதமான வரியும் விதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. மேஜர் இரிகேஷன் திட்டங்களுக்கு ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்தால் வரி விதிப்பது பற்றி யோசனை செய்து ஷரத்தைத் திருத்திக்கொள்ளலாம்.

“ லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் நிறைவேற்றும்போது ஜனங்களுடைய மனோபாவத்தையும் அவர்கள் இன்றையதினம் எந்த நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் சபையில் நிறைவேற்றினாலுங்கூட, அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்யப்போகும்போது விவசாயப் பெருமக்கள் கொந்தளித்து எழுவார்கள், ஆத்திரப்படுவார்கள். வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கும், குளத்தை மராமத்து செய்வதற்கும்கூட வரி வசூல் செய்யக்கூடிய ஒரு மோசமான நிலைமைக்கு இந்த அரசாங்கம் வந்துவிட்டதே என்று மக்கள் குறைகூறுவார்கள் என்பதை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 25,000 ரூபாய் என்று சொல்லக்கூடிய ஷரத்தை நிச்சயம் மாற்றியாகவேண்டும். 25,000 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு லட்ச ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டுமென்ற என் திருத்தத்தை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமைவகித்தார்.)

“ இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்தில் 1-வது விளக்கம் கூறுவதாவது :—

‘ Explanation I.—A land shall be deemed to be benefited notwithstanding 12-55
that the benefit is not enjoyed provided such non-enjoyment is due solely to p.m.
action or inaction on the part of the person or persons interested in such land.’

அது சரியானது அல்ல. மத்தியதர ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலைமையை நாம் கவனிக்கவேண்டும். நேற்றையதினம் நான் பேசும்போதும், மற்ற நாம் சில அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். செலக்ட் கமிட்டி விசாரணை நடத்தியபோதும் இதுவிஷயம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தபட்சம் 500 ரூபாய் மராமத்துச் செலவு ஆகும். கரூ முரபான புஞ்சை நிலத்தைப் பண்படுத்தி நஞ்சை நிலமாக்குவதற்கு அவ்வளவு தொகை ஆகுமென்ற நிலைமை இருக்கும்போது, அதைச் செய்வதற்கு சாதாரண விவசாயிகளால் முடியாது. கடன்பட்டாகவேண்டும். ஏதோ கடன் வாங்கி நிலத்தைப் பண்படுத்தவேண்டுமென்றாலும் தண்ணீர் வந்துவிட்ட உடனே அதை உபயோகிக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருக்கிறது. நிலத்தைத் தரிசாகப் போடவேண்டுமென்று அடம் பிடிக்கக் கூடியவர்கள் யாரும் இந்த நாட்டில் இருக்கமுடியாது. தன் சக்திக் கேற்றபடி நிலத்தைப் பண்படுத்தி தன்னுடைய ரத்த வியர்வையை நிலத்தில்தான் சிந்தி உழைக்க விவசாயிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு யாரும் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். ஒரு வேளை நிலப் பிரபுக்கள் அம்மாதிரி இருக்கலாம். ஆனால், சாதாரண விவசாயி சும்மா இருக்கமாட்டான். நடைமுறையிலே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கடன் வாங்க வசதியில்லாமல், முதல் போட்டு புஞ்சையை நஞ்சை யாக்குவதற்கு வசதி இல்லாது, நிலத்தைப் பண்படுத்த துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘எழையாய் இருப்பது உங்களுடைய குற்றம்’ என்று சொல்லி அவர்கள் மீது வரி போடுவது எந்த நீதிக்கும் அடுக்காது. ஆகவே, இந்த விளக்கம் சரியானது அல்ல. இரண்டு வருஷம் கழித்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது ஐந்தாறு மாதம் கழித்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்காக தண்ட வரி கட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கோருவது நியாயமல்ல. இது நியாயத்திற்குப் பொருந்தாத விஷயம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய

[Sri C. Kandasamy] [10th February 1955]

விவசாயிகளின் நிலைமையைப்பற்றி சொல்லத் தேவையில்லை. விவசாயி வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் விவசாயி திடீரென்று நினைத்த மாத்திரம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி விடமுடியாது. கடன் வாங்குவதற்குச் சில காலம் ஆகலாம். தானே மண்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அவனுடைய நிலத்தைப் பண்படுத்த ஒரு வருஷம் இரண்டும் வருஷம் ஆகலாம். பணம் செலவழிக்க அவனால் முடியாவிட்டால் நிலத்தைச் சீர்திருத்தவும், பண்படுத்தவும் சில காலம் பிடிக்கலாம். ஆகவே, இந்த ஷரத்தின் முதலாவது விளக்கம் பொருத்தமானது அல்ல. பகுத்தறிவோடு யோசனை செய்து பார்த்தால் தண்ணீர் வரும்போது விவசாயி நிலத்தைத் தயாராய் வைத்துக்கொண்டு தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவனவன் சக்திக்கேற்ற முறையில் நிலத்தைப் பண்படுத்திக்கொள்ள அவகாசம் இருக்கவேண்டுமென்பதை நியாயபுத்தியுள்ள யாரும் ஒப்புக் கொண்டாகவேண்டும். ஆகவே, முதலாவது விளக்கத்தை இந்த மசோதாவிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

1-02
p.m.

* SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பாசன திட்டத்தின் கீழ் உள்ள பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்தால் அங்குள்ள ஜனங்கள் அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இதற்கு முன்பு இந்த மசோதாவின் மீது நடந்த பொது விவாதத்தில் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆதலால் திரும்பவும் அதைப்பற்றிச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தண்ணீர் வரி 9 ரூபாய் இருந்தது இப்போது 20 ரூபாயாக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டது. மேற்கோண்டு இந்த அபிவிருத்தி வரியை லோயர் பவானி திட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் நிலங்களின் மீது சுமத்துவது என்பது மிகவும் மோசமான நிலையையேத்தான் ஏற்படுத்தும். இதனால் ஏழைக் குடியானவர்கள் வரியை கொடுக்க முடியாத நிலைமையான ஏற்படும். இந்த முன்றுவது கிராமில் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்த புஞ்சை பிரதேசம் ஆனாலும் நஞ்சை பிரதேசம் ஆனாலும் குறிப்பிட்ட தண்ணீர்தான் கொடுக்க முடியும். குறிப்பிட்ட காலத்தில்தான் தண்ணீர் வசதியும் கிடைக்கும். அப்படி இருந்தும் அங்கு தண்ணீர் வரி 2½ மடங்காக்கப்பட்டது. கீழ் பவானி பிரதேச மக்கள்மேல் தண்ணீர் வரி அதிகமாக்கி அதையே கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து மேலும் அபிவிருத்தி வரியை அவர்கள் மீது சுமத்துவது அநியாயம் ஆனது, அக்கிரமமானது. இம்மசோதா சட்டமாக்குவதற்கு முன் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை கவனிக்காமல் மேலும் அபிவிருத்தி வரியை அவர்கள் மீது சுமத்துவது அநியாயம், அக்கிரமம். இம்மசோதா சட்டமாக்குவதற்குமுன் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1947-லிருந்து 1952-ம் வருஷம் வரையிலும், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் மழை இல்லாத காரணத்தால் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. எல்லோருக்கும் தெரியும். சமீபத்தில்தான் மழை பெய்தது. பஞ்சம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பல இடங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை முன்னிட்டு சர்க்கார் பலயிடங்களில் மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளை ஆரம்பித்து பலருக்கு வேலை கொடுத்தார்கள். சில திட்டங்களுக்கு ரூ 25,000-க்குமேல் செலவழிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் அபிவிருத்தி வரி மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால், பஞ்ச நிவாரணத்திற்கென்று செய்யப்பட்ட மைனர் இரிகேஷன் வேலைகளுக்குக் கூட வரி விதிக்கவேண்டி ஏற்படும். 1947-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு சர்க்கார் ரூ. 25,000-த்திற்கு மேல் செலவழித்திருந்தால் அந்த பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து வரி கேட்பது நியாயம் அல்ல.

10th February 1955] [Sri K. T. Raju]

“ஆகவே கனம் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொது இந்த சபையின்முன் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக இந்த மசோதா எழை நடுத்தர விவசாயிகளை பாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது என்று பலமுறை ஆணித்தரமாக எனக்கு முன்பு பேசியிருக்கிறார்கள். 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் அபிவிருத்திக்காக செலவழிக்கப்பட்டு இடங்களில் விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்படுவார் என்று நான் நிச்சயமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் சீர்க்கெட்டு இருக்கும் தற்கால நிலையில் இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூலிப்பது அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் கஷ்டத்தை கொடுப்பதாகும். இது நியாயம் அல்ல. அவர்கள் ஏற்கெனவே 5, 6 வருஷங்களாக மழையில்லாத காரணத்தினால்கடன்பட்டு அந்தக் கடினத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அவர்களிடமிருந்து இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூலித்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆதலால் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு குறிப்பிட்டவிடத்தில் சர்க்கார் 25,000 ரூபாய் செலவழிக்கலாம். அதனால் அங்குள்ள 100 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத்தான் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்ததாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் அபிவிருத்திற்கு 300 ரூபாய் செலவாகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் 30,000 ரூபாய் விவசாயிகளிடமிருந்தே வசூலிக்கப்பட்டுவிடும். ஆதலால் எல்லாப் பணத்தையும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்காமல் சர்க்காரே செலவழிக்கலாம். அதனால் இப்பொழுது இருக்கும் 25,000 ரூபாய் என்பது ஒரு லட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இம்மாதிரி நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் போடுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு திட்டத்திற்கு ரூ. 45,000 எஸ்டிமேட் போடுவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் எல்லா விவசாயிகளும் 20 ஆயிரம் பணம் உதவி கொடுக்க முன் வருவதாக வைத்துக்கொள்ளலாம் மற்ற மீதி உள்ள 25 ஆயிரம் ரூபாய் மக்கள் செலவழித்திருந்தால் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு சர்க்கார் இந்த அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்குமா என்று கேட்கிறேன். ஏனென்றால் எஸ்டிமேட் காஸ்ட் 45 ஆயிரம் ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருந்தால் இந்த மசோதா பிரகாரம் அது 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் இருக்கிறது என்று சர்க்கார் சொல்லலாம். இதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களும் அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பேசிய நண்பரும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பழய வாய்க் காலுக்கு பழுது பார்ப்பதற்கு 25 ஆயிரத்திற்கு மேல் இன்றைக்கு மராமத்திலாக்கா செலவழித்திருக்கிறது. அந்த பணத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பது நியாயம் அல்ல.

“அவைகள் சோழ மன்னர்கள் காலத்திலேயே வெட்டப்பட்டவை. இதுவரை அரசாங்கம் அவைகளைப் பழுதுபார்த்ததில்லை. ஆனால் அங்குள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கின வரியோ பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களாகும். இரண்டு வாய்க்கால்களிலும் நிறையத் தண்ணீர் பாயும் காரணமாக வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இப்போது மண் அடிதடி சரியாகத் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. மண்ணை எடுத்து மராமத்து செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நிச்சயமாக ரூ. 25,000 ஆவது செலவாகும். இந்த முறையில் செலவு செய்யும் பணத்திற்காக வரி போடவேண்டும் என்று சொன்னால், அங்குள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை என்னவாகும்? பல ஆண்டுகளாக, தண்ணீர்வரி, நிலவரி என்று ஆயிரக்கணக்கில் வரி வசூலித்தபின் அபிவிருத்தி வரி மேலும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தையும், தலைவர்களையும் தூற்றுவார்களே தவிர, போற்ற

1-10
p.m.

[Sri M. Palaniyandi] [10th February 1955]

மாட்டார்கள். எந்தக் காலத்திலேயோ வெட்ப்பட்ட கால்வாய்களின்மூலம் வரும், ஆண்டவன் கொடுத்த தண்ணீருக்கு, இப்பொழுது அபிவிருத்தி வரி போடப்படுகிறது. யாரோ வாய்க்கால் வெட்டுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதைத் திரக்கிறார்கள். ஆனால் வரி போடுவது கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயக்கர் என்று பொதுமக்கள் தூற்றுவார்கள். ஆகவே நடுத்தர ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்பொருட்டு 25 ஏக்கர் வரையிலும் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அபிவிருத்தி கிடையாது என்றும், ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி போடப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*SRI K. R. SAMBANDAM :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த முன்னுரையுடைய ஷரத்துக்கு கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஷரத்தில் சொல்லியிருக்கும் ரூ. 25,000-க்கு பதிலாக அந்தத் தொகையை ரூபாய் ஒரு லட்சமாக மாற்றவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் மிக மிக அவசியம் என்று தோன்றுகிறது. அப்பட்டியிலாவிலிட்டால் எல்லா விவசாயிகளுமே இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000-ஐ வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் செய்ய முடியாது. வடிகால் வெட்டுவதற்கே ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 செலவாகும். அப்படி இருக்கும்போது ஒரு கிராமத்திற்கு புதிதாக பாசன வசதி செய்யவேண்டுமானால் குறைந்த பட்சம் ரூ. 50,000-லிருந்து ரூபாய் ஒரு லட்சமோ அதற்கு மேலேதான் செலவாகும். ஆகவே பெரும் அளவில் செய்யவேண்டிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு ‘அபிவிருத்தி வரி அதிகமாக’ போடத்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை வந்தால், ‘உற்பத்தி பெருகவேண்டும், நாம் உழைத்துச் சாப்பிடவேண்டும்’ என்ற எண்ணம் விவசாயிகளிடமிருந்து போய் எது எப்படிப்போனாலும் போகட்டும் என்ற மனோநிலை வரும். இவ்வளவு வரி கொடுத்துவிட்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை விவசாயிக்குக் கிடையாது. ஏதோ கொஞ்ச நிலமிருந்தாலும், அதை சாகுபடிக்கு லாயக்காகக் கொண்டுவருவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. ரொம்ப நாட்களாக திடலாகவும், புஞ்சையாகவுமிருந்த நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்கு லாயக்காகக் கொண்டுவருவதற்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரிப் புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்கு கொண்டு வருவதை, கோவாபரேடிவ் முறையில் சர்க்காரே செய்தாலும் நன்மை ஏற்படும். தற்காலத்திலுள்ள bulldozer முதலிய கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறைந்த ரேண்ட் வசூலித்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்கலாம். இந்த மாதிரி நிலங்களை நஞ்சை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து, அவைகளிலிருந்து ஏதாவது பலனை எதிர் பார்ப்பது என்றால் ஐந்து வருட காலமாவதாகும். ஆகவே, ஐந்து வருடம் கழித்துத்தான் வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். வெகு நாட்களாக புஞ்சை, திடலாக யிருந்த நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்கு (wet cultivation)க்கு கொண்டுவருவது அவ்வளவு எளிதல்ல. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி, உழுது பாடுபட வேண்டும். முதலில் இரண்டு அல்லது மூன்று வருடத்திற்கு வருமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஐந்து வருடத்திற்குப் பிறகுதான் அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லாபமோ, நஷ்டமோ தெரிய வரும். அதுவரையிலும் பணம் செலவழித்துக்கொண்டு யிருக்கவேண்டும் ஆகவே அபிவிருத்தி வரி வசூலிப்பது என்ற நிலைமை வரும்போது, இந்த நிலத்தை நல்ல தரத்திற்குக் கொண்டுவருவதில் எவ்வளவு கஷ்டமிருக்கிறது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக, எங்கு பார்த்தாலும் உணவு பற்றாக்குறை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அபிவிருத்தி வரி கொடுத்தால்தான் பாசனத் திட்டங்கள் மேலும் மேலும் ஏற்படும் என்று சொல்லும்போது, மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, மின்சார வசதியை

10th February 1955] [Sri K. R. Sambandam]

எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த நாட்களிலே, கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு, தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் (private companies) வைத்து நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க ஒரு கட்டணக் கேட்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு குறைந்த அளவு வட்டியும் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அநேக மக்கள் குறை கூற இடமில்லை. ஏனென்றால் சர்க்காருக்கு கடனாக கொடுக்கிறார்களே தவிர வரியாக அல்ல. இதனால் உணவு உற்பத்தியும் பெருகுவதற்கும் இட முண்டு. நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி சொன்னதைப்போல் ஒரு கிராமத்திற்கு புதிதாகப் பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுவதைப்பற்றி ஓரளவு ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நிலத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஏற்கனவே பாசன வசதி யிருந்து, அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக செலவிடப்படும் தொகையுடன் அபிவிருத்தி வரியும் வசூலிப்பதில் நியாயம் இல்லை.

“குறிப்பாக சேலம் பகுதியிலேயிருந்து வரும் காவேரித் தண்ணீரானது பழைய ராஜாக்கள் காலத்திலேயே வெட்டின வாய்க்கால்களின் மூலம், தஞ்சையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு உபயோகப் படுகிறது. தஞ்சையிலுள்ளவர்கள் இதற்காக தண்ணீர் வரி, நிலவரி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சேலம் மக்கள் தங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, தண்ணீர்வரி, நிலவரி இவற்றைத் தவிர அபிவிருத்திவரி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அது வரிக்கு மேல் வரி போடுவதுபோல் இருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே பிரெஞ்சு சர்க்கார் உண்பதற்கு வரி, நடப்பதற்கு வரி, எடுத்ததற்கெல்லாம் வரி என்று போட்டதைப்போல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி வரிமேல் வரி போட்டுக்கொண்டுபோனால், மக்களிடையே பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்படும். ஆதலால் இந்த அபிவிருத்தி வரி போடுவதில் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். ஒரு வட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு முதலீடு செய்யும் திட்டங்களுக்குத்தான் அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும். தவிர புதிதாக பாசன வசதி எந்த இடங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பிரதேசத் திற்குத்தான் வரி போடவேண்டும்.

“தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே பல வாய்க்கால்கள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மராமத்து செய்ய வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. எப்படி சர்க்காருடைய கட்டிடங்களை ஒரு சில வருடங்களுக்குப்பின் புதுப்பிக்கிறார்களோ இதேமாதிரி நீர்ப்பாசன வசதிக்குப் பயன்படக்கூடிய வருடக்காலங்களையும், வாய்க்கால்களையும், மராமத்து செய்து அவைகளை நல்ல முறையில் வைத்திருக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் வரி போடுவது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI K. PARTHASARATHY:—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஷரத்தைப்பற்றி பேசமுன், அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதைப்பற்றி நியாயமான ஆட்சேபினை இருக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிக்கும் போது எந்தெந்த வேலைகளுக்கு எந்த விதமாக விதிக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்து, ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

“இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பது மக்கள் அதிகப்படியான வருமானம் அடைகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல. நீர்பாசன திட்டத்தினால் விவசாயிகளுடைய நீர்பாசன வசதி பெறும் சொத்தின் மதிப்பு அதிகப்படுகிறது. அவ்விதம் அதிகப்படுவது அவர்களுடைய உழைப்பினால் இல்லை, அது சர்க்காருடைய நீர்பாசன வேலைகளினால் ஏற்பட்ட மதிப்பு. அப்படி அபிவிருத்தி வேலை செய்ததால்தான் அவர்களுடைய சொத்து அதிக மதிப்பு அடைந்திருக்கிறது. ஒரு வேளை அந்த நிலங்களை அந்த விவசாயிகள் விற்குல் அதற்கு ஏற்கனவேயுள்ள விலையைக் காட்டிலும் அதிகப்படியாக விலை கிடைக்கும். அதனால் அதில் ஒரு பகுதியைச் சர்க்கார்

[Sri K. Parthasarathy] [10th February 1955]

காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதி களுக்கும் செலவு செய்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதி யாக இருக்கும் மென்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்தி வரியை விதிக்கிறார்கள். அதிகப்படியாக கிடைக்கும் மதிப்புத் தொகையின் பகுதியை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது.

“சாதாரணமாக விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை உயிர் போனாலும் விற்பதற்கு ஒத்துக்கொள்ளமாட்டான். ஆகையினால் நாம் எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக சிறு வேலைகளைச் செய்தால் அதாவது ரூ. 25,000 செலவில் வேலைகளைச் செய்தால், நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்துவிடாது. ஒரே ஊரில் உள்ள 50 ஏக்கர் அல்லது 60 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கர்களுக்குதான் அதாவது அங்குள்ள சிறு ஆயக்கட்டுகளுக்கு இவ்வளவு குறைந்த தொகையைக் கொண்டு வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆனால் அந்த நிலங்களுக்கு சாதாரணமாக இந்த வரி போடும் அளவில் மதிப்பு உயர்ந்திருக்காது. அப்படிப்பட்ட இடங் களில் விற்பதற்கு விரும்பமாட்டார்கள். வாங்குவதற்கு மனிதர்களும் இருக்கமாட்டார்கள்.

“அங்குள்ள நிலங்களின் மதிப்பும் அவ்வளவாக உயர்ந்திருக்காது. இந்த முறையில் இந்த வேலைகளினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் நிலத் தின் வீலு உயர்வு என்ற முறையில் பயனடையவும் முடியாது. அந்த நிலங்களுக்கும் இந்த வரி விதித்தால் அங்குள்ள அதிகாரிகளுடைய வேலேதான் அதிகமாக இருக்கும்.

“நாலாவது ஷரத்தைப் பார்த்தால் அதில் சிக்கலான முறை வகுக்கப் பட்டிருப்பது தெரியும். அதன்படி ஒரு நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு விரிவான சிக்கன முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய ஆயக்கட்டுகளுக்கு கஷ்டம் வரக்கூடிய அளவில் இப்பொழுது ஷரத்து இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து ரூ. 25,000 செலவு செய்யப்பட்ட வேலைகளுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கலாம் என்று இருப்பதை ரூ. 25,000-க்கு அதிகமாக உயர்த்து வதற்கு ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட் டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சுரை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

*SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ரூ. 25,000 என்றிருப்பதை ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று பக்கத்திலுள்ளவர்களும் எதிர்பக்கத்திலிருந்து பேசிய அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் காரணங்கள் காட்டி பேசினார்கள். இவ் விதம் ரூ. 25,000 என்று வைத்திருப்பதனால் சிறு நீர்பாசனங்களும் இதன் கீழ் வரும்படியாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கும் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கும்படியாக ஏற்படுகிறது. அவைகளையும் இதன் கீழ் கொண்டு வருவது சரியல்ல.

“அடுத்தபடியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஏற்கெனவே இருக்கும் பல திட்டங்களுக்கு ரூ. 25,000 முதல் 30,000 வரையில் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை இதில் சேர்க்கப்பட மாட்டாது என்று சொன்னார். அவைகள் எப்பொழுதும்போல் செய்யப்பட வேண்டியவைகள் என்றார்கள். அதற்கு வரி இருக்காது என்றும் சொன்னார். உதாரணமாக சிறிய திட்டத்தின்கீழ் ஏற்கெனவே 500 ஏக்கருக்கு பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலங்களோடு இப்படி செலவு செய்த பிறகு இன்னும் 50 ஏக்கர் நிலம் பலனடைந்தால் இந்த 550 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பார்களா அல்லது 50 ஏக்கருக்கு மட்டும் வரி விதிப்பார்களா என்று தெரிய வேண்டும். இதற்கு விளக்கம் கூற வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே அனுபவித்து வரும் நிலங்களும் வரி

10th February 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நியாயமல்ல. மற்றவர்கள் அனுபவிக்கும் காரணத்தினால் இவர்களும் வரி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல.

“ அடுத்தபடியாக தண்ணீரை பயன்படுத்தினாலும் பயன்படுத்தாவிட்டாலும் தண்ணீரை பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தால் அதற்கு வரி செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த ஷரத்தின் விளக்கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமங்களில் தண்ணீர் கிடைத்தால் விவசாயிகள் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி பயன் படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருக்க மாட்டார்கள். இதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர வேண்டும். அவ்விதம் விவசாயிகள் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தை பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி பண்படுத்திக்கொள்ள இப்போழுது அவர்களுக்கு கிராமங்களில் கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி இல்லை. அவ்விதம் அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்க சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுத்து உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். நான்கு, ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பத்து வருஷ தவணையில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். பண்படுத்திய பிறகு அதை விற்க வேண்டுமென்றாலும் அவர்களுக்கு வசதி இருக்க வேண்டும். இப்போழுது அவர்களிடம் பணம் இல்லாததால் அவர்கள் அதிகப்படியான வட்டி கொடுத்து பணம் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் பணம் வாங்கினால் பிறகு தன்னுடைய நிலத்தையே விற்கும் படியான நிலை ஏற்படுவீரும். அந்த நிர்ப்பந்த நிலையில் விவசாயிகளை அரசாங்கம் கொண்டு போய் விட்டு விடக் கூடாது. இந்த முறையில் இந்த 1955ம் வருஷத்திய சட்டம் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் ஒன்று அவர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அல்லது தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தினால் மட்டும் வரி விதிப்போம் என்று செய்ய வேண்டும். ரூ 25,000 என்றிருப்பதை ஒரு லட்சம் என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் இதை நன்றாக உணர்ந்துகொண்டுதான் இவ்விதம் ஒரு லட்சம் என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய திருத்தம் செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“ The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER:—“ I must tell the House that at 4 o'clock, we will take up the one-hour debate given notice of by the hon. member Sri M. Kalyanasundaram, that is, about 'retrenchment in Neyveli Project'. As many hon. Members want to attend the party in the evening, the House will rise at 5 o'clock and not at 6 o'clock.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் சர்க்கார் ரூபாய் இருபத்தையாயிரத்துக்கதிகமாகப் பணம் செலவு செய்து அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தால், அதுவும் 1947ம் வருஷத்திற்குப் பின்னர் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்திருந்தால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்கள் சர்க்காருக்கு அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஷரத்தில் சொல்லப் படுகிறது.

[Sri S. Ramalingam]

[10th February 1955]

“உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் சோழ ராஜர்கள் காலத்திலேயே பல பல நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. அதன் பிறகு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டதால் சில கால்வாய்களில் மணல் மேட்டிப்படுக்கலாம். சில கால்வாய்கள் வேறு பக்கமாகத் திரும்பியிருக்கலாம். இவற்றை 1947ம் வருஷத்திற்குப்பிறகு சர்க்கார் சில ஆயிரம் ரூபாய்கள் செலவு செய்து செப்பனிட்டிருக்கலாம். அவற்றை ஒரு காரணமாகக் காட்டி அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அபிவிருத்தி வரி போட்டு, அதை ஜனங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கவும் வசதி ஏற்பட்டுவிடும் என்று உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“1947ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் சர்க்கார் போட்டிருந்தால், அதன் மூலமாக அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களின் மதிப்பு உயர்ந்திருந்தால், அவற்றின் சொந்தக்காரர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் லாபத்தில் ஒரு பகுதி சர்க்காருக்கு அவர்கள் அபிவிருத்திவரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் 1947ம் வருஷத்திற்கு முந்தி ஒரு நிலம் ஒருவருடைய கையில் இருந்திருந்தால், 1947க்குப் பிறகு சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றியவுடன் இன்றைக்கும் அதே நபருடைய கையில் அந்த நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

“சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது ‘விவசாயி உயிரை விட்டாலும் விடுவானே தவிர, தன்னுடைய நிலத்தை ஒரு நாளும் விற்க மாட்டான்’ என்று சொன்னார். அது உண்மை. விவசாயிகளுக்கு நிலம் தான் முக்கியம். இருந்தாலும் சென்ற பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் ஏராளமாக கடன் பட்டிருந்ததால் பலர் தங்களுடைய நிலங்களை விற்கும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கட்டாயப் படுத்தி அவர்களுடைய நிலங்களை பிறர் தாங்கள் கொடுத்த கடனுக்காக தங்கள் பேரில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆகவே 1947ம் வருஷத்தில் ஒருவருடைய நிலம் ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியவுடன் அதே நிலத்தை வேறொருவர் இன்றைக்கு உள்ள மார்க்கெட் விலைப்படியோ, அல்லது அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நிறைவேற்றியவுடன் நிலம் என்னவாக உயர்ந்ததோ அந்த விலைக்கோ வாங்கியிருப்பார். இவருக்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்திலை என்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்று கேட்கிறேன்? இவரைப் போய் நீங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

“எவர் ஒருவரிடம் ஒரே நிலம் 1947க்கு முன்பும் இருந்து, இன்றைக்கு சர்க்கார் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அந்தப் பிரதேசத்தில் நிறைவேற்றியவுடன் அந்த நிலம் அவரிடமே இருந்து அவருக்கு நல்ல பலன் அளித்து வருகிறதோ, அவரிடம் நீங்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அது நியாயமாகும். அதைவிட்டு இன்றைய மார்க்கெட் நில வரப்படி ஒருவர் 1947க்குப் பிறகு நிலத்தை வாங்கியிருந்தால் அவரை வரி கட்டும்படி கேட்பது தவறாகும். லாபம் அடைந்தவர் ஒருவராகவும், வரி கட்டுபவர் ஒருவராகவும் ஆகிவிடும். இது நியாயமேயில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் அபிவிருத்தி வரி போடப்போகிறார்கள் என்பதே தெரியாமல் கூட சிலர் இன்றைக்குள்ள மார்க்கெட் விலையைக் கொடுத்து அந்த நிலத்தை வாங்கியிருக்கக் கூடும். இன்றைக்கு அவர்களுக்குப் போய் வரி போடுவது அக்கிரமமும் ஆகும்.

“அடுத்தபடியாக இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகப்பணம் செலவிட்டு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ள பிரதேச மக்கள் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் பேசும்போது இந்தத் தொகையை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர

10th February 1955]

[Sri S. Ramalingam]

எவ்வளவு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. எந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார் என்று நான் கேட்டதற்குக்கூடப் பதிலளிக்க மறுத்துவிட்டார். இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னால் தஞ்சை ஜில்லாவில் மிகச் சிறிய சாதாரண மராமத்து வேலையைச் செய்திருந்தால் கூட அந்த இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் ஆகிவிட்டது என்று அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுத்துவிட்ட முடியும். அதுவும் இன்றைக்கு சர்க்கார், கும்பகோணம், பாபநாசம் போன்ற தாலுகாக்களில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் பல அபிவிருத்தி காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த திட்டத்தின் கீழ் பாசன வாய்க்கால் மராமத்தைக் கூட, செலவாகும் தொகையில் பொதுமக்களிடமிருந்து கால் பங்கும், பாக்கியைச் சர்க்காரும் போட்டு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் சில திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கெல்லாம் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் வரை செலவாகிவிட்டது என்று கணக்குக் காட்டி அந்தப் பிரதேசங்களில்கூட அபிவிருத்தி வரியைப் போடமுடியும். இது விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த தீமையை விளைவிப்பதாகும்.

“எந்த ஒரு திட்டத்திற்கும் சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டியிருக்கும். ஏனென்றால் விலைவாசிகள் அதிகமாக இருப்பது ஒருபுறமிருக்க கண்டிராக்கர்கள் மூலமாகச் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்கெல்லாம் செலவு அதிகமாகத்தான் ஆகும். நேற்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் : ‘பல இடங்களில் பல திட்டங்கள் போடுவதற்கு ஜனங்கள் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஜனங்கள் இரண்டு கைகளையும் காண்பித்து, அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுகள், நாங்கள் பணம் தருகிறோம்’ என்று சொன்னார்கள் என்ற முறையில் பேசினார்கள். எனக்கும் அப்படிப்பட்ட அனுபவம் உண்டு. தஞ்சை ஜில்லாவில் வல்லம் என்ற கிராமத்தில் குடி தண்ணீரின் மிக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நான்கைந்து வருஷங்களாக மகஜர்கள் எழுதி சர்க்காருக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். நானும் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருந்தேன். அதன் பிறகு ‘ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைத் திட்டத்தின்’ கீழ் தண்ணீர் வசதி செய்வதற்கு அந்தக் கிராம மக்கள் நாலில் ஒரு பங்கு பணம் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். குடி தண்ணீர் வேண்டுமென்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். கையெழுத்தும் போட்டார்கள். ஆனால், பணம் வசூல் செய்யப் போன காலத்தில்தான் சர்க்கார் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் புரிந்துகொண்டார்கள். அவர்களுடைய கையில் காச இல்லை. உண்மையில் சர்க்காருக்கு அவர்கள் வாக்களித்த தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் விரும்பினார்கள். நாலில் ஒரு பங்கு பணம் செலுத்தியாவது குடி தண்ணீர் கிடைத்தால்போதும் என்று நினைத்தவர்கள்தான். ஆனால், அவர்கள் கையில் பணம் இல்லை. அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூல்செய்து குடி தண்ணீர் திட்டம் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டது. ‘கிராம மக்கள் மகஜரில் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள், பணம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால், பணத்தை வசூல் செய்வதற்குப் போன டிபுடி கலெக்டரே வீடு வீடாகச் சென்று வசூல் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் மக்களிடமிருந்து பணம் வாங்குவதற்குள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப்போய்விட்டார்கள்’ என்று கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார்.

“அதேபோல், விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டும் என்று மக்கள் ஆத்திரப்படுவது வாஸ்தவம். ஏனென்றால் நாவிலந்து வருஷங்களாக மழையில்லாமல் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டு பட்டினி கிடந்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலையில் எப்படியாவது தண்ணீர் வந்துவிட்டால் ஏதாவது ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்காவது வழி பிறக்காதா என்ற ஆத்திரத்தில் ‘என்ன வரி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம், முதலில் தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு வழி செய்யுங்கள்’ என்று கேட்பதுண்டு. தண்ணீர் வந்தவுடன் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்று அவர்கள் முதலிலேயே பரி

2-40
p.m.

[Sri S. Ramalingam] [10th February 1955]

சீலனை செய்வது கிடையாது. அவ்வளவுதரம் அவர்கள் யோசிக்க முடியும் என்று யாரும் எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. இந்த வரியை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யும்போது, நண்பர் ஸ்ரீ மதனகோபால் எடுத்துக் கூறியதுபோல, பல பெரிய கிளர்ச்சிகள் நடக்கும். குறைந்தபட்சம் ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் வரண்ட பிரதேசங்களில் தண்ணீர் கொடுத்து அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்திருந்தோமேயானால் இந்த வரியைப்போடலாம். இனி எதிர்காலத்தில் நாம் முன் கூட்டியே சொல்லி, 'நீங்கள் கண்டிப்பாக வரி கொடுக்கவேண்டும்' என்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அவர்களிடம் எச்சரித்து அவர்களிடமிருந்து ஒரு பகுதியை வசூலிக்க திட்டமிட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகக்கூடிய திட்டங்களைத்தான் மக்கள் பெரிய திட்டம் என்று கருதுவார்கள். அதற்காகும் செலவில் அவர்களுடைய பங்கைச் செலுத்தமுடியும். 25 ஆயிரம் என்று இருப்பது சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய தொகை என்று கருதமுடியாது. சாதாரணமாக விவசாயத்திற்காக சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டிய கடமை. ஆகவே, 25,000 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டாலும் சரி, உபயோகப்படுத்தாவிட்டாலும் சரி, சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது சரியல்ல. பல இடங்களில் நிர்ப்பந்தம் வருகிறது. ஆயக்கட்டில் சேர்க்கிறார்கள். நிலம் 4, 8 அடி உயரம் இருந்து அதைச் சீர்திருத்தினால்தான் தண்ணீர் பாயும், பாசன வசதி ஏற்படும், அபிவிருத்தி ஏற்படும், அதனால் விவசாயிக்குப் பலன் கிடைக்கும். அம்மாதிரி யான நிலைமையில் கட்டாயமாக இந்த வருஷத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்" என்று விவசாயிகளிடம் சொன்னால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு நோம் வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது திட்டங்கள் வந்தவுடனே பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இன்றிருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களில், எப்பொழுது ஒரு விவசாயி தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளுகிறானோ, பலனை அனுபவிக்கிறானோ, அந்த வருஷத்திலிருந்துதான் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, முதலாவது விளக்கத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களும், ஸ்ரீ கோபால் மேனன் அவர்களும் அபிவிருத்தி வரி விதிக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். 'ஒரு பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு தனக்கரியம் செய்வதற்காக வேண்டிய ஏராளமான பணத்தை, பலன் அடையாத மற்ற இடங்களிலுள்ளவர்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்தால் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? பலன் அடைந்த பகுதியிலிருப்பவர்கள் பணம் கொடுத்தால் மேலும் மேலும் திட்டங்கள் போடுவதற்கு முடியும் ஆகவே பணம் கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால், யோசனைகளிடமிருந்து வசூல் செய்த பணத்தை ஏற்கெனவே ஏராளமான பூமிவைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஜமீந்தார்களுக்கும்மட்டும் நஷ்ட ஈடாக கொடுப்பது எந்தவிதத்தில் நியாயம்? ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய ஏராளமான பணத்தை மட்டும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும், பாசன வசதித் திட்டங்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாதா? ஏராளமான சர்க்கரையை அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். 3½ கோடி ரூபாய் வரிபணத்திலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டும் சரியா? ஒரு பகுதியில் சில செளகரியங்கள் செய்துகொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கும் போது அந்த ஒரு பகுதியில் உள்ள மக்கள் நன்மை அடைகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களெல்லோரும் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது.

"ஹர்ஷர், சோழ மன்னர்கள் காலத்திலும் வரி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தமாதிரியாகவா வரி விதிப்புமுறை இருந்தது?

10th February 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

விளைவில் ஆறில் ஒரு பங்கை சர்க்காருக்கு வரிப்பணமாக கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுதும் அம்மாதிரி ஆறில் ஒரு பங்கு கொடுக்க மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். கோபிசெட்டிபாளையம் போன்ற பகுதியில் அரை ஏக்கர் நிலத்தில் சுமார் இரண்டு மூட்டை நெல் விளைவலாம். அதன் விலை ரூ. 35. நிலத்தில் பிண்ணுக்குச் செலவு செய்த பணம் ரூ. 29. நிலத்தில் பாடுபட்டதற்கு கூலி கிடையாது. உரச்செலவுகூட கிடப்ப திலை.

“இரண்டு வருஷமாக லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் பாய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண தோட்டங்களில் 5, 6 பொது பருத்தி வரும். ஏகருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டபிறகு 1½ பொதிக்குமேல் கிடைக்கவில்லை. பருத்தி விலை பொது யொன்றுக்கு ரூ. 90. 1½ பொதிக்கு ரூ. 130 கிடைக்கும். இந்தமாதிரி உபரி வரி கணக்குப்போட்டால் கடன் வாங்கிக்கொண்டே இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

“உண்மையாகவே விவசாயி அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கமுடியுமா முடியாது என்று பார்க்கவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளும், பெரிய விவ சாயிகளும் இவ்வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லு கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் பூமியில் ஒரு ஏகருக்குத் தண்ணீர் பாய்கிறது. நாலு ஏக்கர் மோடாக இருக்கிறது. அதைச் சரி செய்வதற்கு அவனிடம் பணம் கிடையாது. நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு, லேவல் செய்வதற்கு, உரம் போடுவதற்கு உதவி செய்வதற்குப்பதில் இம்மாதிரி வரி போடுவது கூடாது. ஐந்து ஏகருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“துங்கபத்திரா ப்ராஜெக்ட் பிரதேசத்திலுள்ள 800 கிராமங்களுக்குச் சென்று வந்துள்ள ஸ்ரீ எஸ். வி. ராமமூர்த்தி, ஸ்ரீ ஹெஜ்மாடி ஆகிய இரண்டு பேர்களும் நவம்பர் 8-ந் தேதி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறா கள். அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? யார் 12 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி போடக்கூடாது என்றும், புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 150 ரூபாய் பூமி ரிபேர் செலவுக்காக கொடுக்கவேண்டும் என்றும், நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 100 ரூபாய் பூமி ரிபேருக்கு கொடுக்கவேண்டு மென்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களா, அவர்களால் எவ்வளவு கொடுக்கமுடியும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும்.

“சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு சுமார் 25 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகலாம். அதற்கெல்லாம் வரி போடுவது என்றால் சரியல்ல. இப்படிப்பார்த்தால் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் வரி போடவேண்டியிருக்கும். எல்லா விவசாயிகளும் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். சாதாரண விவ சாயிகள் வரி கொடுக்க முடியாமல் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்த மாட்டார்கள். அதனால் நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்படமுடியாது. ஆகவே, 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் செலவு செய்து நிறைவேற்றப்படும் திட்டங் களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று இருப்பதற்குப்பதிலாக ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தால்தான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று எங்களுடைய திருத்தத்தையும், ஐந்து ஏகருக்கு குறைவாக வைத்திருக்கக் கூடியவர்களை இவ்வரியிலிருந்து விதிலைக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 2-50 இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வாக்குகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி வரி பாசன அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களில் விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நிலவரியும், தண்ணீர் வரியும்

[Sri V. Madanagopal]

[10th February 1955]

இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு வரிகளையும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். அதற்கு மேல் சர்சார்ஜ் வரி வேறு. போதாதற்கு இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தி வரி. இதை பல அங்கத் தினர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். இந்த வரியானது விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுமையாக இருக்கிறது. அவர்களால் இதைத்தாங்க முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோ தாவைப்பற்றிப் பேசும்போது இதனால் விவசாயிகளுக்கு வருமானம் அதிகரிக்கிறது, ஆதலால் பலன் அடையும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் இந்த வரியை கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள், அது தவறு; வருமானத்திற்கு வரி விதிப்பதாயிருந்தாலும் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும். இதே சபையில் தஞ்சாவூர் சாகுபடிதார், பண்ணையான் பாதுகாப்பு சட்டம் நிறைவேற்றியபோது சட்டம் எல்லா நிலச்சொந்தகாரர்களையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கோரிய பொழுது சுமார் ஆறு எக்கர் உள்ள சிறிய விவசாயிகளுக்கு ஷே சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த விதியை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. இன்று வருமான வரியிலும், விற்பனை வரி விதிப்பதிலும் தோட்டப் பயிர்களின் வருமானத்திற்கு போட விரும்பும் வரியிலும் விலக்களித்திருப்பதுபோல் இந்த அபிவிருத்தி வரியிலும் பத்து எக்கர் நிலமுள்ள விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் கடன் சுமையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தச் சமயத்தில் அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்கு மாறாக அவர்களை மேலும் மேலும் தன்புறுத்துவது நல்லதல்ல. இப்படி அபிவிருத்தி செய்யப்படும் பிரதேசங்களில் ஒரு எக்கரா பண்படுத்த ரூபாய் 200 செலவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. இத்துடன் தண்ணீர் தீர்வை, எக்கர் ஒன்றுக்கு பருத்தி சாகுபடி செய்தால் ரூ. 20-ம், நெல் சாகுபடி செய்தால் ரூ. 15-ம், புஞ்செய்தான்யங்களுக்கு ரூ. 7½ என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீர் தீர்வை நஞ்செய் பிரதேசங்களில் இந்த அளவு உயர்வு கிடையாது. இதனால் ஏற்கெனவே கடன்பளுவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிமேல் தாங்கமுடியாத தண்ணீர் வரியோடு இந்த நில அபிவிருத்தி வரியும் சேர்த்துக்கொண்டால் விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தையே விற்றுக் கடன் தீர்க்கவேண்டியவரும்.

“மேலும் ரூ. 25,000-த்திற்குமேல் திருத்தி அமைப்பு மூலம் செலவு செய்த இடங்களுக்கெல்லாம் வரி விதிக்கப்படும் என கூறப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக சில பெரிய கண்மாய்களில் உள்ள மண்ணை அப்புரப்படுத்தவே பல லக்ஷ ரூபாய் சிலவாகும் என்று மந்திரி பக்தவத்சலம் கூறியுள்ளார்கள். அதுபோன்ற மராமத்து சிலவிற்கும் விவசாயிகள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டியவரும். இது போன்ற ஜமீன் பிரதேசங்களில் உள்ள கண்மாய்கள் சுமார் 50, 60, வருடங்களாக மராமத்தின்றி சீர்குலைந்து விட்டன. அவைகளை திருத்தி அமைத்து வரி போடுவது ரூபாய்மற்றது. ஆதலால் இப்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கும் ரூ. 25,000 என்பதை ஒரு லட்சமாக செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை எதிர்கட்சியினர் கொண்டுவந்தார்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தங்களையே மெஜாரிடி பலத்தை கொண்டு தங்களுக்குச் சாதகமாகக் காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் நாங்கள் அந்தக்காலத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் துரியோதனனை நாடு கேட்டு பிறகு 5 கிராமம். அல்லது 5 வீடாகிலும் கேட்டார்களே அது மாதிரியாக நாங்கள் கேட்கின்றோம். இவற்றை நிராகரித்து துரியோதனன் தன்னுடைய படை பலத்தை வைத்துக்கொண்டு காரியத்தைச் சாதித்த மாதிரி, இந்த சர்க்கார் தங்களையே அதிகார செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி வரியை வசூல் செய்ய முற்பட்டால் அதை எதிர்த்து போராடுவதை விட ஜனங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. ஆதலால் நியாயமான முறையில் சர்க்கார் திருத்தங்களை பரிசீலனை செய்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10th February 1955]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர் 2-58 p.m.

களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான பாசன நில அபிவிருத்தி கட்டண விதிப்பு மசோதா மீது ஷரத்துவாரி பரிசீலித்து அதன்மீது விவாதம் நடந்து வருகிறது. ரூ. 25,000-த்திற்கு மேற்பட்ட திட்டங்களுக்குத்தான் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் அபிவிருத்திவரி விதிக்கப்படும் என்று இந்தப் பகுதியிலிருந்து கூறப்படுகிறது. அபிவிருத்தி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தும் இந்த விதமான அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படுமென்றில்லை. இது ஒருகால வரம்பிற்குப்பட்டிருக்கிறதென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதனால் பூரண சலுகை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலே அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் நமக்கிருக்கிறது. இது பற்றிய புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் விவசாயிகளிடமிருந்து நல்லமுறையிலேதான் கிடைத்து வசூலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புலப்படும். இந்த வரிவிதிப்பினால் ஆயிர சொச்சம் பேரே பாதிக்கப்படுவர், இதனால் குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இந்த நில அபிவிருத்தி வரியில் இருந்து அதிகமான வருமானம் சர்க்காருக்கு கிடைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால் மேற் கொண்டும் புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே இந்த முதலீடு வரம்பை அதிகமாக உயர்த்துவதில் எந்த விதமான நியாயமும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி வரம்பை உயர்த்தினால் 50,000 ரூபாய் அல்லது லட்ச ரூபாய்க்கு மேற்பட்டுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலே தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். இப்பொழுது மசோதாவில் இருக்கும் 25,000 ரூபாய் வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் நியாயமாக இருக்கும். விவசாயிகளின் நலனையும், ஜனங்களின் நலனையும் நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டோமானால், இந்த வரம்பை இன்னும் குறைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதே என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். உதாரணமாக, கீழ் பவானித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த திட்டத்திற்காக சர்க்கார் ரூபாய் பத்து கோடி முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்து பொது வரிப்பணத்தில் இருந்துதான் இந்தத் தொகையை செலவழித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தப் பகுதியிலோ ஒரு சில மக்களுக்குத்தான் இந்த திட்டம் பயன்படுகிறது. ஆகவே நியாயமான முறையில், நேர்மையான முறையில் இந்த திட்டத்தினால் பயன் அடைந்த மக்கள் இந்த மாதிரி வரியைக் கொடுத்தால்தான் நல்லது, நேர்மையாகவும் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நியாயமான முறையில் விதிக்கப்படும் வரியை பொறுப்புள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒன்றும் கொடுக்காமல் பயனை அடைய வேண்டும் என்பதுதான் மனித இயல்பு. சுட்டினதை இடித்தாவிடப் போகிறார்கள் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். செலவழித்த பணத்தை திருப்பி கேட்கிறார்களே என்று சிலர் அபிப்பிராயப் படலாம்.

“பூமியின் தரம் பல ரகங்களாக இருக்கும். சமவெளிப் பிரதேசங்களில் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள பூமியில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். சத்து இல்லாத பூமியாக இருந்தால் மகசூல் குறைவாகத்தான் இருக்கும். வரி கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கலாம். விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும்படி நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். பூமியின் தரத்திற்கு ஏற்றமாதிரிதான் பூமி விவசாயத்திற்கு அருகதையாக இருக்கும்.

“சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால் ரூ. 25,000 வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ரூ. 25,000 முதலீடு செய்து திட்டங்களை நிறைவேற்றும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்க நமக்கு உரிமை இருக்கும். அந்த வரம்பை உயர்த்தினால், பெரிய திட்டங்களின் மீதுதான் சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்கள். ரூ. 25,000 வரம்பை வைத்துக் கொண்டால் கிராமங்களிலே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை சர்க்கார் எளிதில் செய்துகொடுக்க முடியும். ஒரு லட்ச ரூபாய் முதலீட்டில் 10 திட்டங்கள் செய்யலாம் என்றால், ரூ. 25,000 முதலீட்டில் 40 திட்டங்கள் செய்ய

[P. G. Karuthiruman] [10th February 1955]

முடியும். ஆகவே எல்லா கிராமங்களிலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்த ரூ. 25,000 வரம்பை ஏற்றுக்கொள்வது மிகவும் நல்லது, ஆகவே அதை நாம் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

3.4
p.m.

* **SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എനിക്ക് മുമ്പു പ്രസംഗിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി ഈ ലെവി ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെ ബാധിക്കുകയില്ല, ഇരുപത്തയ്യായിരം ഊറ്റികയിലധികം വരുമാനം ഉള്ള വരെ മാത്രമേ ബാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന്. ഒന്നുകിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഇപ്പോഴത്തെ പ്ലാനിനെ അറിയാം. അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത അല്ലെങ്കിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മനഃപൂർവ്വം ആളുകളെ നെററിലെറിപ്പിക്കുക എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെ ഇതു ബാധിക്കരുതെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ദൃഢാശയമുണ്ടുണ്ടു ഉദ്ദേശം. ആദായത്തിനുവേണ്ടിയല്ല അഥർ കൃഷിയെപ്പറ്റുന്നത്. ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ ഒരു തൊഴിൽ വേണമല്ലോ എന്നു കരുതിയാണ്. ജന്മിക്കു വാരാവും പാട്ടവും കൊടുക്കണം, വയശ്ശേഷിലേക്കു ഒന്നിലധികം നികുതി കെട്ടണം, അതിനുപുറമെ പണമിടപാടുകൾക്കു പലിശ കൊടുക്കണം, എന്നു തുടങ്ങിയ സമ്പ്രദായം കഴിവാൻ സാധാരണയായി കൃഷിക്കാരനെ എന്തെങ്കിലും മിഷമുണ്ടാവുന്നതുതന്നെ കഷ്ടിയാണ്. ഇന്നു കടം ഇല്ലാത്ത ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെ ഇല്ല. അങ്ങനെയൊക്കെയോർ ഈ ഒരു നികുതിയുടെ അപരം ബാധിക്കുക എന്നെ പറഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കാർ ഒരു തരത്തിലും ജീവിക്കാൻ അനുചരിക്കുകയില്ലെന്നു ചുരുക്കം. ഏതെങ്കിലും ജലസേചനപദ്ധതിയും എന്തെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധി പദ്ധതി ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതുപോലും അപരം അനുഭവിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള ഒരു സമീപനം ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. അതു കഷ്ടമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ചെറുകിട കൃഷിക്കാർ, അതായത്, 25 ഏക്കറിനു താഴെ കൃഷി ചെയ്തവരുമുള്ള ആളുകൾക്കു ഇതു ബാധകമാക്കരുതെന്നു ആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. വടക്കെ മലബാറിൽ ആരക്കുട്ടിയുള്ള ഒരുതൊരു ജലസേചനപദ്ധതി കണ്ടുചിറയാണ്. ആ പദ്ധതികൊണ്ടു കൃഷിക്കാർക്കു പറയത്തക്ക യാതൊരു മെച്ചവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കൃഷിക്കാരുടെ ജീവിതത്തോടു അശേഷം ഉയർന്നിട്ടില്ല. ആ നിലക്കു ഈ നികുതിയുടെ വരുമാനം എന്നു പറഞ്ഞാൽ കൃഷിക്കാർക്കു കൂടുതൽ വിഷമിക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥം. അവർ മുഴുപ്പട്ടിണിയായാണു നേരിട്ടുള്ള.

“മററൊന്നു പറയാനുള്ളതു് മുന്പുതന്നെ നന്യനിലങ്ങായിരുന്ന സമയങ്ങളെ ഇതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. ജലസേചനപദ്ധതികൾമൂലം വെള്ളം കിട്ടാതിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കു വെള്ളം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന ധാരണ ശരിയല്ല. മുന്പുതന്നെ വെള്ളം കിട്ടിപ്പോകാതിരുന്ന നന്യനിലങ്ങളിൽ വെള്ളം കുറേക്കൂടെ മുട്ടുകൂടാതെയും നിയതിതപത്തോടുകൂടിയും കിട്ടാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണു് പരമാർത്ഥം. അതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരനാ ഈ പദ്ധതികൾമൂലം യാതൊരു അഭിപ്രായീയുട പ്രത്യേകിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

“ഇനിയൊന്നു പറയാനുള്ളത് വിലയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നികുതികെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയാണ്. വിലക്ക് യാതൊരു സ്ഥിരതയുമില്ല. വില മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾതന്നെ വില ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു നിലവിലുള്ള വിലയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നികുതി കെട്ടിയാൽ അത് വിലയിടിയുന്ന സമയത്തെ കൂടിക്കാരെ വളരെ ബാധിക്കും. ഇതരപ്ലാമം ആലോചിച്ചിട്ടു എന്റെ ഭേദഗതി സഭ സ്പീക്കർക്കുണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

3-8
p.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, I was surprised to hear the argument against raising the limit beyond Rs. 25,000. So, the Government would undertake only works costing beyond that limit. This is a peculiar argument. If it were advanced by the East India Company, I will not be surprised. By this argument, the Government of Madras have proved that they are the real inheritors of the East India Company. Sir, it is the duty of the Government not to look into the profit-making aspect. They must help the weak and the small in the State. Even after accepting the socialistic pattern of economy as the

10th February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

aim and objective of this Government, we do not expect the Hon. Minister to advance such an argument. There are rich people and millionaires in this country who can very well take care of and protect their interests. It is the duty of the Government to help the small landholders and that too without expecting any remuneration from them. Then only it will lead to social justice. On this ground only, I would request the Government to accede to our request to raise the limit. If the Government negative this request and persist in their own argument, I am afraid they will be abdicating their function, viz., protecting the weak and the small in society."

*SRI R. KRISHNAN :—“**മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചെറു കൃഷിക്കാരെയും ഇടത്തരക്കാരെയും ഈ നികുതിയിൽനിന്നും മുക്തമാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ്** 3-10 p.m.
ഞാൻ എന്റെ ഭേദഗതി അവരലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വലിയ കൃഷിക്കാരോ ജന്മിമാരോ ആണെങ്കിൽ കുറേ നികുതി കൊടുത്തുകൊണ്ട് വികസിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു ചെറുകിട കൃഷിക്കാരും ഇടത്തരം കൃഷിക്കാരും ഭൂനികുതിയും, ജലനികുതിയും, സെസ്സും പാട്ടയും വാരവും കൊടുത്തശേഷം കുടുംബചെലവുകൾ കഴിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു നികുതിയുടെ കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവു നീക്കം ഇല്ലാത്തവരാണ്. അതോടൊപ്പം കൈയ്ക്കൽ ഈ നികുതിയും ചുമത്തിയാൽ ചെറുകിട കൃഷിക്കാരനാണെങ്കിൽ ഭരണാഭാവം കൊണ്ട് കഴിയുമെന്നു അയാളുടെ ഭൂമി മുഴുവൻ അന്യക്കൈയ്ക്കൽ അയാളുടെ ഭൂമിയും ഇടത്തരക്കാരും ആ അയാളോട് അത്ര വെട്ടെന്നു ഉണ്ടായില്ലെന്നു വരും. എങ്കിലും കുറേക്കൂടി കഴിയുമ്പോൾ, അതായത്, ഈ 20 കൊല്ലത്തിനകം അയാൾക്ക് ഭൂമിയും അന്യക്കൈയ്ക്കൽ പോകും. അതുകൊണ്ട് ചെറുകിട കൃഷിക്കാരെയും ഇടത്തരം കൃഷിക്കാരെയും ഈ നികുതിയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതാണ് എന്റെ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. എന്റെ ഭേദഗതി ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

*SRI K. R. NALLASIVAM :—“**കനம் சபாநாயகர் அவர்களே,** 3-15 p.m.
ரூ. 25,000-க்கு மேல் முதலீடு செய்யும் வேலைகளெல்லாம் இந்த சட்டத்தின்கீழ் வரும் என்றிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் அந்த அளவு இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் இருக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக பலர் பல காரணங்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கீழே உள்ள தொகைக்கு கொண்டுவந்தால் அபிவிருத்தி வருமோ என்று பயந்துகொண்டு யாரும் சிறு வேலைத் திட்டங்களைப்பற்றி பேசவே மாட்டார்கள்.

“**அடுத்தபடியாக இந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டாலும் சரி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி அவர்களும் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விளக்கத்தில் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக எங்களுடைய பிரதேசத்திற்கு பரிசீலனை செய்வதற்கார்கள். அதாவது லோயர் பவானி திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய ரிவினியூ போர்டு மெம்பர் வந்து பார்வையிட்டார். அவர் பார்வையிட்டபின் இந்த நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் பத்து வருஷங்களாகும் என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லிவிட்டார். மற்றும் பிரதேசங்களில் பூமி சமமாக இருந்தபோதிலும் விவசாயிகளுக்கு அவைகளை செப்பணி வேதற்கு மிகவும் சக்தி இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்குள்ள விவசாயிகள் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் சரி இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் இந்த வரியைக் கட்டித்தானாகவேண்டும். கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் தீர்வையை எப்படி செலுத்துவதென்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. அதாவது முதல் வருடத்தில் கால்பங்கு நிலத்திற்கும், இரண்டாவது வருடத்துக்கு அரைப்பங்கு நிலத்துக்கும் மூன்றாம் வருடம் முக்கால் பங்கு நிலத்துக்கும், நான்காம் வருடத்தில் முழுப் பங்கையும், செலுத்த வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அதே போல்**

[Sri K. R. Nallasivam] [10th February 1955]

இந்த அபிவிருத்தி வரியையும் தண்ணீர் வந்த ஐந்து வருடங்கட்குப்பின் மேற்கண்ட நில விகித அடிப்படையில் வருலிக்க வேண்டுமென்று திருத்தக் கோருகிறேன். ஆகவே இந்த யோசனையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to say just one word on clause 3. With regard to this clause, I suggested that the limit be raised from 25,000 rupees to 50,000 rupees. I understand that the Hon. the Minister is serious that schemes costing less than 25,000 rupees—because no betterment contribution can be levied in such cases—will not be undertaken by the Government or, rather, are not likely to be undertaken by the Government.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They will get a lower order or priority.”

* DR. K. B. MENON :—“ Yes. They will suffer in respect of priority. I am afraid very many of us are not aware or conscious of this fact. The peasants will gladly come forward to pay a little additional contribution and have a work done rather than go without any. In view of this, I would request the Government to remove all limitation and have the clause in the original Bill restored. I feel that it will be in the interests of the peasant and in the interests of all concerned. My suggestion to the Minister is that he will eliminate that limitation.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, minor schemes like putting up small dams and providing sluices, etc., would have cost at least Rs. 50,000 for the Government during the period 1947–1949. This was perhaps due to the steep rise in the cost of materials and labour. Now, as I pointed out yesterday, there is a dam in Tellicherry and the Government have spent Rs. 1,06,000 on it. If that work were to be done today, I would undertake to do it myself for a few thousands. The Government say that all minor irrigation works will not be taken into account and that the peasants will be given some relief. Sir, I feel that the limit should not be 25,000 rupees. Even according to the facts and figures furnished by Government, the new scheme of improving Public Works Department and Revenue tanks and spring channels which was started on a State-wide scale in September 1949 was subsidized by the Government of India to the extent of one half of the total expenditure. The subsidy in respect of the tank improvement schemes was continued for the whole period besides the subsidies already given in respect of the Grow More Food and the Intensive Cultivation schemes. The Central Government came to the rescue of the State Government at that time because our Government were not in a position to complete the works themselves. Now my submission is that out of the 25,000 rupees that the Government may say a scheme has cost, nearly 12,500 rupees were given by the Central Government. Now the people are asked to pay betterment contribution on the

10th February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

whole amount spent, viz., 25,000 rupees. This is not just and equitable. With regard to minor irrigation works, people will not be in a position to pay anything because their capacity to pay has gone down.

“ Sir, I have another amendment to the effect that the Bill should not apply to the territory to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) extends. When I refer to this, some of my friends in this House as well as Ministers may think that whenever any issue arises in this House I jump up to ask for exemption for Malabar from making any contribution. I want to make myself very clear on this. I am not a separatist. But unfortunately there are very special reasons why I ask for this exemption. What are the special reasons that have to be taken into consideration? The first is even according to the statistics furnished by the Government, there is not even an inch of newly converted nanja land that has been brought under cultivation under any of the three or four schemes undertaken by the Government in Malabar. No dry land can be cultivated either. Of course, the argument may be put forward by the Hon. the Minister, if no punja land is converted into nanja, then there can be no increase in the gross produce. But, I ask: Why give unnecessary anxiety to the people and create misunderstanding? And also there is the disadvantage to the peasant due to that from the increase due to reasons other than the projects. A portion will have to be given to Government. Here we seek to exempt certain classes of land from the levy. Why should not the Government exempt Malabar also here and now? As a matter of fact, when we had a meeting of the Select Committee at Palghat, almost all the Members of this House from Malabar gave evidence before the Select Committee and from that evidence we can understand that it will not be justice if the Bill is extended to that part of the State.

“ Then, another amendment I have proposed is that a land shall be deemed to be benefited when the benefit is enjoyed by the person or persons interested in such land.

“ The explanation to clause (3) says: ‘ A land shall be deemed to be benefited notwithstanding that the benefit is not enjoyed provided such non-enjoyment is due solely to action or inaction on the part of the person or persons interested in such land.’ It is a sort of expropriation I would say to collect betterment fee from those who do not actually enjoy the benefit out of any particular work or project. It is this that I oppose. A person may not be in a position to utilise the benefit of a project or dam for a variety of reasons. He may have to excavate or dig small channels, or level up his fields before he could take the water made available from these new dams or construction and use it. He may not have sufficient finances to utilise this new facility afforded by Government. He will have to spend much money in carrying out improvements to the land before he could utilise this water.

3-20
P.m.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [10th February 1955]

The peasants have no money to effect all these improvements. For these reasons they might not have availed themselves of the facility afforded by the Government. Under the provisions of this Bill even these people are to be taxed. It is, I would call, penalisation, because whether the peasants have utilised the water or not they are going to be taxed under this Bill. It is not at all just to demand a levy from those who have not been benefited by the construction of these dams and projects. I would, therefore, request the Hon. Minister to accept my amendment."

3-22 * SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவின்கீழ் பல திருத்தங்கள் எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த வரியின் கொடுமையைக்குறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் அவர்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் முக்கியமாக அவற்றின்பின் சில திருத்தங்களைக் கவனித்துப் பரக்க வேண்டும். இந்த மூன்றாவது ஷரத்தில் புதிய திட்டங்களைக் கட்டுவது, அல்லது இருப்பதையே விரிவு செய்வது, அல்லது மாறுதல் செய்வது என்று இருப்பதினால் என்ன தீமை விளையும் என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த ஷரத்தில் “by the construction, expansion or alteration by the Government of any work” என்று இருப்பதில் “or alteration” என்கின்ற பதங்களை அந்தப் பிரிவிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டுமென்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்று கேட்டால் எவற்றின்பின் திட்டத்திலும் சிறிது மாறுதல்களைச் செய்துவிட்டு, அதற்குச் செலவு இருப்பதையாயிரம் ரூபாய் ஆகிவிட்டதாகச் சொல்லி, அதனால் நிலத்தின் மதிப்பும் உயர்ந்துவிட்டது என்று கணக்குக் காட்டி அபிவிருத்தி வரியை அந்தப் பிரதேசங்களுக்குப் போடக்கூடிய வசதியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் பெருத்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக நேரிடும். ஆகவே கண்டிப்பாக இதிலிருந்து அந்தப் பதத்தையே நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுதே பலயிடங்களில் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னதாகக் குளம் ஏதாவது தூர்ந்துபோய், மீண்டும் அதனை இப்பொழுது புதுப்பிப்பதாக இருந்தாலும்கூட, அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர், அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் அந்தக் குளத்தைச் செப்பணி ஆகும் தொகையில் ஒரு பங்கு கொடுத்தால்தான் அதனை செப்பணிடுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

Unofficially they are collecting it even now. They say: ‘If you pay contribution, then we are prepared to undertake the scheme.

“இன்றைக்கு இந்த மசோதா இல்லாதபோதே மக்களிடம் கெஞ்சிக் கேட்டாவது அதிகாரிகள் செலவாகும் தொகையில் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் ஒரு பங்கு வரியைப்போல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் சட்டம் வந்தவுடன் அங்குள்ள மக்களைக் கட்டாயப் படுத்தி இந்த அபிவிருத்தி வரியை வசூல் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உண்டாகிவிடும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் நான் அந்த ஷரத்திலுள்ள “or alteration” என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ‘including the installation by them of a pumping set,’ என்று அதே ஷரத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்புசெட்டை உபயோகப்படுத்தினாலும்கூட அவற்றிக்கு அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த எந்த இடத்தில் இதுவரையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் பம்புசெட்டுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுதுதான் அந்த மாதிரியான ஒரு திட்டம் உத்

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

தேசத்தில் இருக்கிறது. நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை பம்பு செட்டின் மூலம் மேலே எடுத்துக்கொண்டுபோய் தேக்கிவைத்திருந்து பிறகு பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும்படி செய்ய திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எதிர்பார்த்துத்தான் இந்த மசோதாவிலேயே இந்தப் பதத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்களோ என்றுகூட நான் எண்ணுகிறேன். அப்படியானால் இது மிகவும் ஆபத்தானது. ஏனென்று கேட்டால் இந்தத் திட்டத்தினால் மிகக் குறைந்த அளவே பலன் ஏற்பட முடியும். ஆனால் வரி போடும்பொழுது மாத்திரம் பவானிசாகர் பிரதேசத்தில் என்ன கணக்கு போட்டார்களோ அதே கணக்குப்படி இங்கும் வரி வசூலிக்க வசதி ஏற்பட்டுவிடும். அதுவும் இந்தப் பதத்தினால் பாதிக்கப்படப் போகிறவர்கள் பெரும்பாலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவாசிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே தென்னாற்காடு ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் இந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் இந்தப் பதத்தைச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டுமென்றிருந்ததத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நேற்றைய தினம் இந்த மசோதாவில் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பார்க்கிறபோது சர்க்கார் தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் பண்ணைப் பார்க்கிறார்கள் என்றே தோன்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை என்ற முடிவுக்கே நானும் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் சர்க்கார் வியாபார மனப் பாண்மையை விட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தோடு இந்த ஷரத்திலுள்ள *including the installation by them of a pumping set,*’ என்றிருப்பதை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகம் செலவாகிற திட்டங்கள் உள்ள பிரதேசங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும் என்று இருக்கிறதை, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான தொகையுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றும் இடத்திற்கு மாத்திரம் வரி போடும் படி திருத்த வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு உள்ள அந்த இருபத்தையாயிரம் என்ற அளவை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற அவர்களது கோரிக்கை மிகவும் நியாயமானதாகும். அதற்கு சர்க்கார் கொடுத்த பதிலைக் கேட்பொழுது தான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சர்யமாக இருந்தது. இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்திவிட்டால் அப்புறம் சர்க்கார் அந்தத் தொகைக்கும் குறைவாய் செலவாகும் திட்டங்களையே எடுத்து நடத்தாமல் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பவும் தப்பு. இது கேடும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். கேடும் நல சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள் மக்களுடைய கேடும் நலனில் அக்கறை கொண்டு எந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென தவிர, ‘அந்தத் திட்டத்தினால் சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைக்கும், அந்தப் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தி வரி போட்டு செலவிடப் பணத்தை வரியாக வாங்கிவிட முடியுமா’ என்றெல்லாம் பார்ப்பது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும். கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலைப் பார்த்தால், இனி எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அந்தத் திட்டத்திற்குச் செலவாகும் மொத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியையாவது அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கொடுத்தாலொழிய அந்தத் திட்டத்தையே தேச நலனை உத்தேசித்து எடுத்து நடத்த மாட்டார்கள் போலத் தோன்றுகிறது. அதனால் தான் இப்படி முடிவு கட்டிப் பேசுகின்றார் என்ற எண்ணத்திற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது.

“பிறகு 1947-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றினால் நன்மை அடைகிற அந்தந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதை நீக்கி இனிமேல் எந்தெந்த இடங்களில் புதிய திட்டங்கள் போடப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவோ அங்கங்கேயுள்ள விவசாயிகள் இந்த வரியைக் கட்டுவேண்டுமென்று சொல்வதே நியாயமாகும். ஏனென்றால் 1947-ம் வருஷம் ஜனவரிக்குப் பின்னர் என்று சொல்வதில் சில சங்கடங்கள் வரும். அதே நிலம் அதே நபரிடம் இன்றைக்கு இருக்காமல் இருக்கலாம். அதோடு அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசி வேறு. இன்றைக்கு ஒரேயடியாகச் சரிந்து கொண்டிருக்கும் விலைபொருள்களின் விலை வாசி வேறு. அன்றைக்கு இருந்த சூழ்நிலையே இன்றைக்கும் இருக்கிற தென்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதிக்குப் பிறகு கட்டப்படும் திட்டங்களுள்ள பிரதேசங்களுக்கே வரி விதிக்கப்படும் என்று சட்டத்தில் போடுவதே நியாயமாகும். இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு விவசாயம் நடந்தாலும் நடக்காவிட்டாலும் இந்த லெவியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய பதமானது மிகவும் ஆபத்தானதாகும். இதனால் மிகச் சாதாரண விவசாயிகள்கூட பாதிக்கப் படுவார்கள். சாதாரணமாக பத்து ஏக்கராவுள்ள விவசாயிகள் எந்தப் பகுதிகளிலும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களாகக் கருதப்படுவதில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு அவனால் தன் குடும்பத்தையே நடத்த முடியாது. ஆனால் பத்து ஏக்கரம் உள்ளவர்கள் கூட இன்றைக்கு 150 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டிவருகிறார்கள். அவர்களும் இந்த வரியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. பணம் படைத்தவர்களுக்கு இந்த வரியைக் கட்டுவதில் எந்தவிதமான சிரமும் இருக்காது. அவர்கள் மொத்தமாக ரிபேட்டைக் கழித்துவிட்டுக்கூட கட்டிவிட முடியும். ஏற்கெனவேயே சாதாரண விவசாயிகள் தண்ணீர் வரியைக்கூடக் கட்டமுடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்த எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாமல் இருக்கிறது. கெட்ட எண்ணத்தோடு கொண்வரவில்லையென்றாலும் பத்து ஏக்கராவுக்கு உட்பட்டவர்களுக்காவது இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏழை எளிய விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படாமல், இருக்க நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-30
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I am intervening in this debate not by way of replying to certain points but because there seems to be a mistaken impression at least among the Members of the Communist Party (Sri M. Kalyanasundaram : Deliberate misrepresentation!) and, as it is put by the hon. Deputy Leader of the Opposition, a deliberate misrepresentation with reference to this Bill. The basis of this Bill arises out of our acceptance of a planned development programme for our country. We have now agreed that we should plan and develop our entire country not only in one sector but in all sectors. And agriculture is a very important sector and in agriculture irrigational projects form a most important work which we have to carry out. In this planning, we must not only take into consideration the attempt at increased production but also the question of ploughing back that increased production for further developmental works. That is the very essence of planning. Therefore, if we make a certain development so that there may be increased production, it is not enough if we allow it to be absorbed for immediate consumption by increasing the standard of living to the level of the increased production. Then it would mean that there would not be resources sufficient enough to plough back for further development. So we have to take into account, what should be allowed for immediate absorption in consumer goods and what should be ploughed back for further

10th February 1955] [Sri C. Subramaniam]

development. That is the very essence of planning in whatever country it may be. Therefore, if we accept this theory of planned development even in the agricultural sector, when there is an increased production, we have to take a decision whether we should allow that entire increased production for the immediate absorption by the various persons concerned or shall we get something for the purpose of enlarging further developmental activities. Sir, after very great consideration, the Planning Commission came to the conclusion that with reference to these irrigation projects, the entire increase in production should not be allowed to be consumed immediately but a portion of it should be got back for the purpose of further development of the country. That is the basis of this Bill and that is why we have taken into account the increased production which is likely to accrue out of a certain work and out of that, we do not take the entire thing because the standard of living has also got to be increased and the present generation cannot be asked to sacrifice in entirety for the sake of posterity. Therefore, they should get some immediate benefit and we leave a share to be enjoyed by them and take a portion of it from them so that it may be available for further developmental works. If that is understood, then hon. Members would not accuse the Government that we are trying to make a business out of these irrigation works. It is not so. I am sure that hon. Members, who believe in planning and that too in centralized planning, will appreciate this point better than anybody else. But unfortunately, they do not want to understand it, and even if they understand it, they do not want to say that it is a correct thing. I know their attitude. I would therefore, appeal to hon. Members not to be misled in this matter. It is not as if the Government are taking away this contribution for the private expenditure of Ministers or other hon. Members or anybody else. It is for the purpose of national development that we are levying this betterment contribution. If we want to make further development, it would be necessary for the present generation to make some sacrifice. If we are prepared to make some sacrifice so that whatever we get immediately may not be absorbed by ourselves. We should put something for the sake of developmental works which would benefit posterity and we have to accept this sacrifice. But if we adopt an attitude that whatever we immediately earn should go to our immediate consumption, then no development is possible. Therefore, having accepted a planned development of economy for our country, whatever might be the misrepresentation which interested parties may make in this respect, we have to proceed in the path which we have chalked out for ourselves. If that is understood, I have no doubt the entire House will accept that the Bill is a very beneficial measure which will help in the further development of the country, particularly in the agricultural sector. I hope hon. Members would appreciate the basis of this Bill and not impute motives that we want to tax the poor people and poor agriculturists. After all, sacrifice will have to be made by all according to their capacity and the means available. If we leave out ten

[Sri C. Subramaniam] [10th February 1955]

acres of land from the purview of this Bill, there would hardly be anything left for the purpose of taxation and there would be no question of further development of the country. That is why we are unable to accept the cheap argument for leaving out ten acres or remitting land revenue for five or ten acres. It might be a popular thing but it is not a beneficial thing as far as the Nation is concerned."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, the time at my disposal is very short and so I shall try to be as brief as possible. The other day, we had a full discussion on this subject for a full day and yet I am sorry to state that some of the hon. Members are still groping in the dark as far as this Bill is concerned. The Hon. the Minister for Finance just now explained the objects of this Bill from the point of view of planning for the development of the country. I would explain from a layman's point of view. Hon. Member after hon. Member proceeded on the basis that this is a tax and it is a very unreasonable tax and it is a vexatious tax and so on. But I would point out that this is not a tax at all. It is not even a water tax, which is quite different. Water tax is levied for utilizing water for the cultivation of land and that tax is to be paid permanently, that is, whenever water is made available and the cultivation goes on. That is a permanent feature but this is different. This is only in the nature of a contribution which is to be paid only for a time. A certain amount is worked out as the contribution payable for certain enhanced value that the land has acquired. Therefore, the ryot who has been benefited by this enhancement in the value of his land, is called upon to pay by way of contribution as certain amount and if he can pay it in a lump sum he will get a rebate of twenty per cent. If he is not able to pay it in a lump sum, he can pay it in twenty annual instalments which will be a very small amount. Suppose the contribution is Rs. 2,000, and he wishes to pay it in 20 years. He has to pay only Rs. 100 every year.

" Now, I will give an illustration. Suppose there is a village, an insignificant village. Nobody cares for the land in the village and it may be sold for five or ten rupees an acre. But suppose a railway line is laid there and a railway station is established. The land all around that village where the new station is established, rises in value and people would be prepared to pay Rs. 100 or 200 or even Rs. 1,000 for an acre of land worth five or ten rupees an acre. So also if a college or a polytechnic is established in a particular place, the value of the land there will go up immediately. But here, where there is no amenity by way of an assured supply of water and the Government spend money for executing a project and extend the water facilities and thereby the value of the land goes up, the Government think that they are entitled to get a share of the increased value. They are not getting a full share as the Hon. the Minister for Finance has just now explained. They want only a share. The other day I used the words 'unearned increment.'

10th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ The Government want to have a share of that unearned increment. That is all. What is the idea behind getting this share? It is not to spend this money on other items. To use a phrase from the plantation industry, it is to plough back this money into this profession, that is, the profession of agriculture so that it could develop still further. 3-40
p.m.

“ I want hon. Members to clearly understand that this contribution has nothing to do with the tax or water rate.

“ Then I come to the question of raising the limit of Rs. 25,000 to Rs. 1,00,000. An hon. Member even suggested raising it to one crore of rupees. As the hon. Member, Sri P. G. Karuthiraman, who is a cultivator himself and a good cultivator at that, explained, having realized the difficulty and the full implications of raising this limit, that he does not want to fix any limit. So also, Dr. K. B. Menon who has also realized the full implications of this proposal does not want any limit to be fixed. In the original Bill also there was no limit fixed. But, after going very carefully into all aspects of the case, the Select Committee came to the conclusion that a limit of Rs. 25,000 would be a reasonable thing. In fact, one Member of the Select Committee was very vociferous and very insistent that this limit should be raised to Rs. 1,00,000. When the full implications of it were explained to him, he agreed at once that the limit should not be raised. It is not as if the Government are unwilling to raise the limit but they will not be in a position to undertake any other work because the financial position is such that no money will be available. Besides, there will also be no incentive for undertaking new works. This is why the Government have fixed this limit at Rs. 25,000. If the Government desire to please the hon. Members who have put forward this suggestion, they could very well do so. What is the good of it? We must look at what the country needs and it will affect the people very greatly if we raise this limit. The people are very anxious for an assured supply of water and they are willing to pay for it. But, they want to pay it in easy instalments and the Government have accordingly provided that it can be paid in twenty instalments. I, therefore, submit that it will not be good to raise this limit.

“ It was stated that by making some ordinary repairs or a little alteration this way and that way, the Government would ask for a contribution. It is not at all the intention of the Government. Explanation II to clause 3 clearly points out that in the case of all repairs of a routine nature, no contribution will be levied at all. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that because we used the word ‘alteration’ we might levy a betterment contribution even if we make a slight alteration. It is not so. I will give an example. Suppose there is a big project and we have taken out a canal only on the left bank of the project. If the engineers say that it is also worthwhile to take out a canal on the right bank and use the surplus waters for irrigating thousands of acres of land which had not this facility till now, what is the harm in altering

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th February 1955]

the project accordingly? So the word 'alteration' is quite appropriate. It is a very reasonable thing to supply water to areas which are not now having any supply. In this case, the alteration will not affect the people adversely but it will mean increased prosperity for the people. I do not, therefore, think that the hon. the Deputy Leader of the Opposition is right in objecting to the use of the word 'alteration'.

"Objection has also been taken to fixing the year 1947 from which onwards betterment contribution will be levied on works carried out and that this will work as a hardship on the people. We have fixed this year advisedly because from that year the public had been given ample notice that they would be called upon to pay this kind of a betterment contribution. The people had been made sufficiently aware of the fact that for works that would be taken up from the year 1947 they would have to pay this kind of a betterment contribution. This is why the year 1947 has been fixed and not any earlier year.

"Again, Sir, another hon. Member said that the Government had spent a lot of money on famine relief works in repairing existing tanks and digging new ones during the famine years and that they might also levy a contribution on these works also. With regard to this, I may say that all money spent on famine relief by way of repairs and by way of stabilising the normal existing state of things will not come in at all and if any work has been carried out which has actually increased the supply of water over and above what was normally being enjoyed, it will be quite legitimate to levy a betterment contribution and the people will also be quite prepared to make the contribution because they are having an increased supply of water. So, it is only in such cases, even though the work was carried out during the famine years, a betterment contribution will be levied. In all cases where as a matter of course or as a matter of routine repairs or maintenance, works have been carried out, whatever the money spent on them, they will not come under this levy.

"Then some hon. Members want to exempt small pattadars who are holding five acres and less. This is an extraordinary thing which they have put forth. As I have said already, the small pattadars who pay a kist from Re. 1 to Rs. 10 are nearly 80 per cent of the total number of pattadars and if we take them away from this levy, we can as well drop the Bill altogether instead of all this bother. If hon. Members look into the principle of this Bill, they will find that it is a correct one. Only the people who take the water are asked to pay this betterment contribution. Even a small pattadar who owns an acre of land or slightly more takes the water and he has to pay for it. It is a different thing if he can cultivate his land without water. But, it is not possible and cultivation cannot go on without using water. As he is also getting the water he ought to pay for it and it is quite reasonable. I do not know why some hon. Members in their anxiety to show that they are supporting the small pattadars are putting forth this argument which has no valid basis at all.

10th February 1955] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"Then another objection is in regard to charging this levy two years after the completion of the construction, expansion or alteration of the work, whether water is taken or not. Really, no good agriculturist will be sleeping over it and he will see to it that he avails himself of his water at once. But unless there is a provision like this, there will be no incentive to bring his land under cultivation as early as possible. Hon. Members may rest assured that every agriculturist will see to it that his land is brought under cultivation as quickly as possible and that this provision may prove to be a dead letter. But, such a provision being there is only good for the cultivator as it will provide him with the necessary incentive to clear his land and make it fit for cultivation.

"Some hon. Members have objected to the exemption clause also. Every democratic Government should have the power to interfere in cases where it is likely to cause hardship and exempt them from the levy. I do not know why exception has been taken to this clause.

"Coming to my Friend Sri T. C. Narayanan Nambiar, he pleaded for special concessions for Malabar. I think the same quantity of water is required for cultivation in Malabar also. Though it might be different in Malabar in regard to other things, I think that in the matter of cultivation there could not be cultivation in Malabar without water. So, water is necessary for cultivation in Malabar also.

3-50
p.m.

"By projects they have stabilized cultivation there. For instance, let us consider the Malampuzha project. Before that, cultivation depended on rainfall. If there was no rainfall, there was no cultivation. But by the project, we have brought about stability of cultivation, for there is assured supply of water. Some lands raise one crop and in other cases where they get more water, they raise more than one crop. So for having got this stabilization and this assured supply of water, I think, they must also pay.

"Let us look at the return. For all projects in Malabar, the return is below one per cent. There a very great concession is shown to them. If I had any voice then, I would have tried to get at least a return of one per cent. It is all over now.

"So, I am opposing all the amendments moved by all hon. Members. I think they will understand that if they are accepted, it will not be in the best interests of the people. I therefore request them to withdraw their amendments. I oppose all the amendments except the one by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar which I propose to accept as it clarifies the position."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, the Hon. Minister said that the limit was considered carefully in the Select Committee. The Hon. Finance Minister while speaking on another Bill said that he gave all the concessions at the Select Committee stage and that he had nothing to give while the Bill was before the House; he also said that in future he would keep something

[Sri M. Narayana Kurup] [10th February 1955]

up his sleeves to be conceded in this House. It is only under the assumption that Government may have something to concede that we have put forward these amendments."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 3, for the words "of any land", substitute the words "owning more than ten standard acres of land."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, omit the words "or alteration."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In lines 5 and 6, omit the brackets and words " (including the installation by them of a pumping set) '"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 4, after the word "construction", insert the word "or."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Omit the words "whether after the commencement of this Act, or . . . 1947."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In line 6, for the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "two lakhs of rupees."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand rupees", substitute the words "one crore of rupees."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "twenty-five thousand rupees" substitute the words "five lakhs of rupees."'"

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'After the clause and before the Explanation, insert the following proviso:—

"Provided that no landholder whose aggregate possession of lands do not exceed ten standard acres shall be liable to pay any levy under this Act."'"

The motion was put and lost.

10th February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " twenty-five thousand ", substitute the words " one lakh " . ' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " whether after the . . . 1st January 1947 " , substitute the words " after 1st January 1947 " . ' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After the clause and before the Explanation, insert the following proviso :—

" Provided that the Government shall not levy a betterment contribution from a landholder who owns less than five acres of land . " ' "

The motion was put to vote and declared lost.

A poll was demanded and the House divided as follows :—

Ayes—35.

Sri S. Swamyprakasam.
" A. Ratnam.
" M. P. Subramasiam.
" K. R. Sambandam.
" T. Shunmugam.
" A. Veloo.
" K. B. Menon.
" M. Narayana Kurup.
" K. T. Sridharan.
" S. S. Kolkebail.
" K. R. Nallasivam.
" M. Palaniyandi.
" K. Moidu.
" Mookiah Thevar.
" C. Velukkan.
" M. Kalyanasundram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.

Sri C. Kandswamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswamy.
" T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. P. Krishnan.
" P. Chokkalingam.

4 p.m.

Noes—59.

The Hon. Sri C. Subramaniam
(Minister).
The Hon. Sri A. B. Shetty (Minister).
The Hon. Sri M. A. Manickavelu
Naicker (Minister).
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavalsalam Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" P. K. Thirumurthi.
" S. R. Arumugam.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" T. P. Elumalai.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jagannatham.
" A. K. Masilamani Chettiar.

Sri K. G. Munuswamy Gounder,
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" M. P. Periyasami.
" A. Sambasivam.
" T. M. Kaliannan.
The Hon. Sri S. S. Ramaswami
Padayachi (Minister).
Sri V. S. Chinnasamy Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" V. Chinnayya.
" A. Ramaswamy Thevar.
" O. Chengam Pillay.
" L. Anandan.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnasamy Ayyangar.
" G. Govindan.

[10th February 1955]

Noes—59—cont.

Sri AR. A. RM. Chockalingam	Sri K. H. Bomman.
Chettiar.	„ N. C. Ramasamy Kander.
„ Jayarama Reddiar.	„ G. Samia Koorayar.
„ M. Kandaswami Padayachi.	„ N. Gopala Menon.
„ P. Chellathurai.	„ V. R. Nagarajan.
„ S. Chellapandian.	„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ P. Urkavalan.	„ K. Aranganathan.
„ T. Ganapathi.	„ M. Venugopala Gounder.
„ A. Vaikuntan.	„ A. Appu.
„ V. Arummuam.	„ T. Manavalan.
„ P. Selvaraj.	„ S. Radhakrishnan.
„ M. Chinnathambi Thevar.	„ M. Chadayan.
„ K. P. Kuttakrishnan Nair.	

Ayes—35; Noes—59; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

The amendment moved by Sri K. Madhavan Nambiar was put and lost.

The amendment moved by Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment moved by Sri K. T. Raju was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri C. Kandasamy was put and lost.

The amendment moved by Sri S. Ramalingam was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

The two amendments moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar were put one after the other and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

**VI.—ONE-HOUR DEBATE *RE* RETRENCHMENT OF WORKERS
AT NEYVELI PROJECT.**4-12
P.M.

MR. SPEAKER :—“ Now we shall take up the one-hour debate. I will allow fifteen minutes for Sri M. Kalyanasundaram, five minutes for the other Members who wish to speak and fifteen minutes for the Hon. Minister to reply.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, My motion is to rise a discussion on an urgent matter of administration, viz., the large-scale retrenchment made at Neyveli Project which has led to a strike.

“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டில் கொஞ்ச காலமாக ஆட்டுறைப்பு, வேலை நிறுத்தம் ஆகியவைகள் நடப்பதாக செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள்

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டீது மிகவும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அது அபிவிருத்தியடைவதினால் நமது தமிழ்நாட்டுக்கு மிக உதவிகரமாக இருக்கும். விந்நியமலைக்குத் தெற்கே தொழில் வளர்ச்சி இதுவரையில் அதிகமாக ஏற்படவில்லை. தென்னாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு இந்த நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். நிலக்கரிக்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள் நெய்வேலியில் கிடைப்பதினால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும் என்று மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு துரிதமாக அபிவிருத்தியடைந்து, வெற்றி பெற்று, நம் நாட்டுக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி யாருக்கும் இரண்டுவித அபிப்பிராயம் இருக்க முடியாது. ஆனால், சர்க்கார் அனுஷ்டித்துவரும் கொள்கையானது மிகவும் கவலையைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதுவும் நம்முடைய தொழில் மந்திரி அவர்கள் நேரடியாக இதை நிர்வகிக்கக்கூடிய சமயத்தில் அவர்கள் கையாளும் கொள்கையானது பொது மக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவேண்டும். தொழில் மந்திரி அவர்களுக்குத் தொழிலாளிகளின் பிரச்சனை கொஞ்சம் புதிதாக இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நான் ஓரளவுக்கு உணர்ந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், யோசனை சொல்லக்கூடியவர்கள் அனைவரையும் கேட்டு, அதன்படி நடந்துகொண்டால் கொஞ்சம் நன்மையாக இருக்கும். அதற்குப் பதில் நல்ல யோசனையைச் சொல்லக்கூடியவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. 'நானும், என்னுடைய அதிகாரிகளும் சொல்வதுதான் சரி, மற்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கக்கூடாது' என்ற முறையில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் நெய்வேலிப் பிரச்சனையில் நடந்துகொண்ட முறைதான் மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதோடு இந்தக் கொள்கையை அவர் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஒரு மணி நேர விவாதம் ஏற்படுத்தியது.

“நெய்வேலி ப்ராஜெக்ட்டில் நடந்தது என்ன? அங்கு சுரங்கத்திற்குள் இறங்கி ஏறக்கூடிய இயந்திரத்தை கையாளக்கூடிய 48 தொழிலாளர்களைத் திடீரென்று ஒரு நாள் வேலையிலிருந்து நீக்கினார்கள். இப்படி நீக்கப் போவதாக அறிந்து அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள், தொழிற்சங்கங்களை நடத்தக்கூடிய பிரதிநிதிகள், மந்திரி அவர்களிடத்தில் முறையிட்டார்கள். நானும் அந்தச் சமயத்தில் அங்கு இருந்து எடுத்துச் சொன்னேன்.

“அப்பொழுது மந்திரி அவர்கள், ‘பரிகாரத்தத் திட்டம் முடியப் போகிறது; இன்னும் அபிவிருத்தி செய்வதற்குச் கொஞ்ச காலம் ஆகும்; அதுவரை எல்லோரையும் வைத்துக்கொண்டு நாம் எப்படிச் சம்பளம் கொடுப்பது? ஆகவே, ஆட்குறைப்பு செய்யவேண்டியிருக்கும்’ என்று சொன்னார்கள்.

“அந்தச் சமயத்தில் நான் சொன்னேன்: அத்தியாவசியமாக ஆட்குறைப்புச் செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்குமானால் சட்டப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வசதிகள், உரிமைகள் கொடுத்து ஆட்களை நீக்குவதற்கு ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது. அதுசம்பந்தமாகப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று யோசனை கொடுத்தேன். அதை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

“ஆனால், சில தினங்களுக்குப் பிறகு நெய்வேலிக்கு அவர் போனார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் அவரிடம் வந்து, அவரைச் சந்தித்துப் பல யோசனைகளைக் கொடுத்து, ஆட்குறைப்பு நடத்தவேண்டாம் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் மந்திரி அவர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்? ‘நான் உங்களுடைய யோசனையைக் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; அதிகாரிகளுடைய யோசனையைக் கேட்டால் போதுமானது,’ என்று சொல்லி எந்தவிதமான உரிமைகளும் கொடுக்காமல், சட்டத்திற்கு விரோதமாக அவர்களை நீக்குவதற்கு அதிகாரத்தையும் கொடுத்து விட்டு சென்னைக்கு புறப்பட்டு வந்துவிட்டார்கள்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

“மந்திரி அவர்கள் போன மறுநாளே நெய்வேலியிலிருக்கும் அதிகாரிகள் ஆட்களைத் திடீரென்று எந்தவிதமான முன்னெச்சரிக்கையும் இல்லாமல் நீக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், போலீசாருக்கு மட்டும் முன் ஜாக்கிரதையாக நோட்டீஸ் கிளர்ச்சி ஏற்படுமாக்கையால், நெய்வேலியைச் சுற்றியுள்ள லிக்கு மந்திரி அவர்கள் போயிருக்கிறார். 10-ந் தேதி காலை ஆட்குறைப்பு நடந்திருக்கிறது. ஆனால், போலீசார் 7-ந்தேதியே ஒரு உத்தரவைப் பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். “நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு நடக்க இருக்கிறதை முன்னிட்டு கிளர்ச்சி ஏற்படுமாக்கையால், நெய்வேலியைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தில் யாரும் கூட்டம் போடக்கூடாது” என்ற தடையுத்தரவை 7-ந் தேதியன்று போலீசார் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து முன்கூட்டியே திட்டம்போட்டு ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்குகிறது.

“அப்படி ஆட்குறைப்புச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆட்குறைப்பைத் தவிர்க்கமுடியாத அவசியம் இருந்தால், அதைப்பற்றி நான் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளமுடியும். அப்படி ஆட்குறைப்பு அவசியம் இல்லை என்பது சர்க்கார் மேற்கொண்டு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை நிரூபிக்கிறது. நெய்வேலியில் இருக்கும் அதிகாரிகள், “நெய்வேலிப் பராஜைக் பிரதேசத்தில் வேலை செய்வதற்குத் தொழிலாளிகள் தேவை; அவர்களை அனுப்புவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும்” என்று திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்திற்கு (Employment Exchange) எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“அதன் பிறகு சமீபத்தில் ஐந்தாறு தினங்களுக்கு முன்பு கண்டிராக்ட் முறையில் வேலை செய்வதற்குத் தேவையான தொழிலாளர்கள் தேவை என்று சர்க்கார் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன் அர்த்தம் என்ன? திட்டத்திற்கு ஆட்கள் தேவை இல்லாத காரணம் இல்லை. தேவைக்கு அதிகமாக ஆட்கள் இருந்தது அல்ல ஆட்குறைப்புக்குக் காரணம். அதற்குப் பதில் வேறு ஏதோ உள் நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்ற முடிவுக்குத்தான் யாரும் வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த உள்நோக்கம் என்னவென்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கலாம்.

“தொழில் மந்திரி அவர்களுக்கு தொழிற் சங்கங்கள் விஷயத்தில் சமீபகாலத்தில் ஒரு புது கண்ணோட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தொழில் இலாகாவின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டதிலிருந்து தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைப் பார்த்துப் பேசுவது ஆகிய விஷயங்களில் முன்பிருந்த மந்திரியைவிட ஓரளவுக்கு மாறுதலை உண்பெண்ணியிருந்தார். ஆனால், இப்பொழுது இரண்டு மாத காலமாக திடீரென்று பார்த்தால் புதிதாக ஏதோ ஒரு கொள்கையைக் கையாளுகிறார் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

“இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் என்று இரு தொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவைகளின் கீழ்க் கள் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இருப்பது தெரியும். இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கவேண்டும், எப்படியாவது ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும், தொழிலாளர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அந்த ஸ்தாபனத்தை அமைத்து நிர்ப்பந்தமாக தொழிலாளிகள் அதில் சேரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடிய ஒரு மனோபாவம் இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனால்தான் நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு நடத்தியிருக்கிறார் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கத்தின் தலைவரும், காரிய தரிசியும் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள். அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய 800 தொழிலாளர்களும் அதன் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்புள்ள முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களுக்கும் சில சமயங்களில் மோதல்கள் வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் தொழிலாளிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல்

10th February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தது அல்ல. அதற்குப் பதில் அங்கு இருக்கக்கூடிய மோசமான பழக்கங்கள், நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் ஆகியவைகளை எடுத்துச் சொல்லும் சமயத்தில் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் அரசியல் காரணங்களைக் கற்பிக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் சதி செய்கிறார்கள் என்று ஒரு அரசியல் காரணத்தைக் கற்பித்து மந்திரியிடத்தில் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் தொழிற்சங்க சரித்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது, அதை நாம் உணர முடியும். ஆனால், அவர்களுக்கு 'தொழிற் சங்கம் என்பது ஒரு சங்கமான வேலை, தொழிற் சங்கத்தின் பிரதிநிதி களுடன் நாம் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பதில் சொல்வது என்பது நமக்கு அவமானம்; தொழிலாளிகளை வைத்து வேலை வாங்குவது என்னுடைய உரிமை. இவர்கள் யார் குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு?' என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இருப்பதால் அந்த மாதிரி தொழிற்சங்கங்கள் இருப்பதே சங்கடம் என்று நினைத்து, எப்படியாவது அவைகளை நசுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் போலும்.

“ஆட்குறைப்பு நடத்துவதற்கு முன்னதாக சிலரைவிட்டுவிட்டு மூன்று பேரைக் கொண்ட சங்கத்தை ஏற்படுத்தி, இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டுக்கிறது. இதே கொள்கை மற்ற விஷயங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். இரண்டொரு சந்தர்ப்பங்கள் நடந்தன. தற்செயலாக நேர்ந்தது என்று நினைத்தோம். குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலும் தொழிலாளர் நலன பற்றக்கணிக்கப்பட்டது. அதுவும் தற்செயலாக ஏற்பட்டதென்று நினைத்தோம். அதேபோல சுகாதார இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் ஆலோசனைக் கமிட்டி அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் துரிதநாட்டுப் பிரிவை ஒதுக்கிவைத்தார்கள். அதுவும் தற்செயலாக நேர்ந்தது என்று நினைத்தோம். ஆனால், இப்பொழுது பார்த்தால் இது ஒரு திட்டம் போட்ட கொள்கை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. மேட்டூரில் ஒரே தொழிற்சங்கம்தான் இருக்கிறது.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“Sir, I may not be able to answer all these points which are outside the scope of this discussion, within the course of ten to fifteen minutes. If the hon. Member wants to raise all these things, he may take another opportunity for it.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“நான் குறிப்பிடும் எல்லா விஷயங்களுக்கும் மந்திரி அவர்கள் இப்போதே பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு நடந்தது சர்க்காருடைய கொள்கையின் ஒரு பிரதிபலிப்பு என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்காக பல உதாரணங்களை நான் எடுத்துக்காட்டவேண்டியிருந்தது. ஏனென்றால், அங்கு தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. போனால் விஷயமாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட பிறகும் ஒரு சிலரைத் தூண்டிவிட்டு 'நாங்கள் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை' என்று எழுதச் சொல்லி, 'அட ஜாக்கேஷனுக்கு விடுகிறோம்' என்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரசை வளர்க்கவேண்டும், அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரசை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆகையால்தான் நெய்வேலியில் ஆட்குறைப்பு செய்திருக்கிறார்கள்.”

“நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகள் அத்தனை பேரும் தொழிற் சங்கத்தில் முக்கியமான வேலை செய்யக்கூடியவர்கள். இந்தக் கொள்கை இருந்தால் எந்தத் திட்டமும் அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். நான் மந்திரி அவர்களை நேரில் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். 'நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கு என்ன ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த ஒத்துழைப்பைத் தருவதற்கு தொழிலாளர்கள் தயாராய் இருப்பார்கள். நீங்கள் பேச்சு

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

வார்த்தை நடத்தவேண்டும்' என்று நான் அவரிடம் சொன்னேன். 'அதிகாரிகளையும் நீங்கள் விசாரித்து அதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் காணலாம்' என்றும் சொன்னேன். அதிகாரிகளைப்பற்றி யாரும் குறை சொல்லக்கூடாது என்று முடிவுக்கு அவர் வந்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் அத்தொழிலாளர்கள் நீக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. ஒரு சிலராக என்று இந்தப் பிரச்சனையை மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார். சுமுகமாகத் தீர்க்கலாம் என்று நினைத்து நானும் சில பிரதிநிதிகளும் மந்திரி அவர்களைப் பேட்டி கண்டோம். 'நெய்வேலிப் பிரச்சனையில் நான் பேசுவதற்குத் தயாராயில்லை, தொழிற்சங்கமே இருக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் தொழிற்சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் வருவீர்களானால் எப்படி நாங்கள் திட்டங்களை நடத்துவது?' என்று மந்திரி அவர்கள் கேட்டார்கள். ஒரு திட்டத்தை நடத்துவதில் சிரமம் யாரும் கொடுக்கக்கூடாது, திட்டம் நன்றாகவும் சீக்கிரமாகவும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய அக்கறையும். தொழிலாளர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றுதான் நினைக்கிறார்கள். அதுதான் அவர்களடைய நோக்கமும். மந்திரி அவர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அதைவிட அதிகமான அக்கறை இந்த நாட்டு தொழில் வளர்ச்சியில் எங்களுக்குமே இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே இருக்க முடியாது. அரசியல் விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் எங்களடைய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு நெய்வேலி திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை உண்டு. மந்திரி அவர்களுக்கு இருக்கும் அக்கறையைவிட எங்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பவேண்டும் என்று சொல்கிறார். நாங்கள் தொழிலாளிகளையும் நம்புங்கள் என்று சொல்கிறோம். தொழிலாளிகளை நம்பினால் கைவிடமாட்டார்கள். தொழிலாளிகளை நம்பாமல் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பினால் எப்படியாவது திட்டங்களை நடத்திவிடுவார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் நினைத்தால் ஐந்து கோடி ரூபாய் ஆகுமென்று திட்டம் போட்டிருந்தால், அதிகாரிகள் 10 கோடிக்கு செலவைக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். மவானித் திட்டத்திற்கு பத்து கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று திட்டமிட்டு, 11 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். மந்திரி அவர்கள் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறவரையில், தொழிலாளிகளுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறாத வரையில் எந்தத் திட்டமும் உருப்படாது.

"இப்பொழுது சர்க்கார் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அதிகாரி சரங்கத்தில் வேலை செய்யும் அனுபவம் மிகுந்தவராக இருக்கிறாரா? அல்லது நிலக்கரியை வெட்டியெடுக்கக்கூடிய விஷயத்தில் நிபுணராக இருக்கிறாரா? அப்படியில்லாத அதிகாரிகளைப் போட்டு எதற்காக சர்க்கார் சங்கடத்தை உண்டாக்கவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சர்க்கார் இம்மாதிரியான கொள்கையை அனுஷ்டித்து வருவது மிக அபாயகரமானது என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த விவாதத்தை நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டேன்."

4-23
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நெய்வேலிச் சரங்கத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றி மிகத் தெளிவாக கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை நல்ல முறையில் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் எந்தக் கண்கொண்டு பார்ப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்தியாவில் காங்கிரஸ், பல போராட்டங்களை நடத்தி வந்திருக்கிறது. ஆதலால் இந்த கோரிக்கைகள் விஷயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இந்த அரசாங்கம் நடந்துக்கொள்ளும் என்று எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. சாதாரணமாக நெய்வேலியில் இருக்கும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்வோமானால் அவர்கள் பல நாட்களாக பாடுபட்டு பாடுபட்டு பலன் சீக்கிரம் கிட்டும், பெருத்த நன்மை ஏற்படும்

10th February 1955] [Sri M. Palaniyandi]

என்று கனவு கண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை வெளியில் எடுத்தால், தார் தொழில், மின்சாரத்தொழில், கண்ணாடித்தொழில், மெழுகுத்தொழில், பெட்ரோல் உற்பத்தி, இன்னும் சரங்கத்திலிருந்து வெடித்து வரும் நீரூற்றங்கள் பெரும் கண்மாய்களை நிரப்பவல்லதென்றும், அதனால் விவசாயிகள் மிக்கப்பலன் அடைவார்கள் என்றும் பல ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இதனால்தான் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்கள் இந்தச் சரங்கம் வளம் மிகுந்ததாக ஆக வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்தச் சரங்கத்திற்கு அஸ்திவாரம் போட தங்கள் உழைப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஏதோ அதிகாரிகளுக்கும், தொழிலாளருக்கும் இடையே ஏற்படும் சிறு பூசல்களுக்காக இவ்விதமான பெரிய சரங்கத் தொழிற்சாலை முன்னேறு வதற்கு குந்தகமாகியிருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்கள் சரங்கத்தில் தண்ணீர் தற்பொழுது அதிகரிக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும், இயந்திரங்கள் வேறு பழுது பார்க்க வேண்டியிருப்பதினால், அவைகளைத் தற்பொழுது பழுது பார்க்க முடியாததினாலும் தொழிலாளர்கள் நீக்கப் பட்டதாக கூறப்படுகிறது. சில தண்ணீர் இறைக்கவேண்டிய இயந்திரங்களை லட்சக்கணக்கான ரூபாய்போட்டு வாங்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு இராப்பகலாக உழைத்த தொழிலாளர்களுடைய முயற்சிகளெல்லாம் அவலமாக போகின்றன. அவர்கள் இந்த நாட்டிலே பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் அவர்களுடைய வாழ்வு உயரும் என்ற எண்ணத்தினால் தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்காக முதலாளிகளுடனும், அதிகாரிகளுடனும் போராடிப் போராடி வேலை செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு அரசாங்கம் அளிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளினின்றும் தொழிலாளர்களை நீக்கினால் அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சட்டம் இயற்றியுள்ளார்கள். அந்தச் சட்டத்தை ஏன் இங்கும் உபயோகித்து ஏழைத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கக்கூடாது? இங்கு தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சங்கம் இந்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சரங்கம் ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

“இந்தச் சரங்கத்தில் பரீட்சார்த்த திட்டம் ஒன்றை 1953 மார்ச்சில் ஆரம்பித்தார்கள். இத்திட்டம் 6 மாதங்களில் முடிந்து விடுமென்று அதிகாரிகள் கூறினார்கள். ஆனால் இரண்டு வருஷங்கள் ஆகியும்கூட பரீட்சார்த்த திட்டம் முடியவில்லை. இதற்கு 80 லட்சம் ரூபாய் ஆகியிருப்பதாக சர்க்கார் கூறுகிறது. இந்தச் சரங்கத்தை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் தேவையாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாவதாக தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டு காலமாக இந்தத் தொழிற்சாலையில் தங்கள் உழைப்பைத் தந்து இந்தச் சரங்கத்திற்கு அஸ்திவாரம் போட்டிருக்கிறார்கள். வேலைக்காரர்கள் பல ஆண்டு காலமாக இவ்விதமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்குப் பதிலாக போலீசை வைத்து அவர்களை விரட்டினால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதைவிட தீமை செய்வார்கள் ஆவோம்.”

* Sri K. R. NALLASIVAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 4-
நிலக்கரி சரங்கம் சம்பந்தமாக இந்தச் சபையில் பல விஷயங்கள் பேசப்பட்டன. p.m.
இந்த பழுப்பு நிலக்கரி சரங்க வேலையில் ஆரம்பத்தில் இருந்தே அங்கு ஒரு வடநாட்டவர் அதிகாரியாக (அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீஸர்) ஆக இருந்து வந்திருக்கிறார், அதனால் ஒரு கிளர்ச்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நான் அங்கே விசாரித்ததில், இப்பொழுது, அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழில் தகராறுகளுக்கெல்லாம் இன்று அங்கே இருக்கக்கூடிய தென்னாட்டு அதிகாரியே என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது அங்கே ஜெனரல் சூப்பரின்டெண்டாக இருப்பவர் சில வருடங்களுக்கு முன்னால் ஜாட்பாளையத்தில் வேலை செய்து வந்தார். அப்பொழுது அங்கே

[Sri K. R. Nallasivam] [10th February 1955]

நான் இருந்தேன். அங்கே அப்பொது கட்டுப்பாடாக ஒரு தொழிற்சங்கமும் கிடையாது. அப்பொழுது அங்கு வேலை செய்பவர்களை மனிதத்தன்மைக்கும் மீறிய முறையிலே கேவலமாக நடத்திக்கொண்டு வந்தார். அதற்குப் பிறகு கீழ்பவானியில் வேலை செய்தார், தற்போது நெய்வேலி சரங்கத் திட்டத்தில் வேலை பார்க்கிறார். ஆரம்பத்தில் கீழ்பவானி திட்டத்திற்கு 7 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று திட்டம் போடப்பட்டது. இதுவரையில் 11 கோடி ரூபாய் செலவாகி இருக்கிறது. இப்பொழுது இங்கு அதிகாரியாக இருக்கும் தென்னாட்டவர் இச்சரங்கத் தொழிலில் நுண்ணறிவு பெற்றவர் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். வடக்கே இருந்து வந்து இதற்கு முன் இவ்விடத்தில் வேலை பார்த்த ஸ்ரீ கோஷ் அவர்கள் இத்தொழிலில் நுண்ணறிவு பெற்றவர், இப்பொழுது அவர் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீஸராக இல்லை. தெற்கத்தியர்தான் இருக்கிறார். ஸ்ரீ கோஷ் இருந்தபோது தொழில் தகராறுகள் குறைந்ததாக இருந்தது என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர் காலத்தில் வேலை துரிதமாக நடந்தது. நான் நேரில் சென்று பார்த்தது கிடையாது. பழைய அதிகாரி அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீஸராக வந்தால் இந்தத் தகராறுகளுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பவரை அவர் இன்ஜினீயரிங் தொழிலுக்கு ஏற்ப, பக்ரா நங்கல் போன்ற நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அனுப்பலாம். ஏற்கெனவே இருந்த அதிகாரியை மீண்டும் இங்கு நியமித்தால் நல்லது. தொழில் தகராறுகள் தீரக்கூடும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இது விஷயத்தில் ஆவன செய்யுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* Sri C. KANDASAMY :—“ இப்பொழுது நெய்வேலியில் சுமார் 100-க்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ‘கெடுபிடி தர்பார்’ நடைபெறுகிறது, என்பதைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது இங்கு விவாதம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் தொழிலாளிகளை ஏன் அச்சரங்க வேலையிலிருந்து நீக்கிறார்கள், இதன் அவசியம் என்ன, நோக்கம் என்ன என்பதைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை புரிந்துகொண்டேன். காரணம் என்ன சொல்லப் படுகிறது என்றால் 600 அடி சதுரம் இருக்கக்கூடிய குழியில் 150 சதுர அடியாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. 100 அடி சதுரத்தில் இன்னும் 20 அடி ஆழம் வெட்டப்படவேண்டும். அப்படி கீழே வெட்டினால் அதிலிருந்து பிரம்மாண்டமான தண்ணீர் ஊற்றுக்கள் கிளம்பும். அதை இறைப்பதற்கு பம்புகள் வேண்டும். அந்தப் பம்புகள் வாங்கி இங்கு கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் 6 மாதம் ஆகும் என்று (அங்கேயுள்ள அதிகாரியினால்) கூறப்படுகிறது. பம்புகள் வந்துத்தான் மீண்டும் வேலை துவக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நவீன காலத்திலே ஒரு இன்ஜினீயர் பேச்சுக்கூடிய பேசா இது? சமீபத்தில் இங்கே விஜயம் செய்த வெள்ளைக் கார நிபுணர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கும் அங்கேயுள்ள நிர்வாக அதிகாரியின் அபிப்பிராயத்திற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்பதைச் சலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அங்கே இருக்கக்கூடியவர் சிலில் இன்ஜினீயர். நமக்கு சரங்க வேலையில் தேர்ச்சிபெற்ற நிபுணர் தேவை. அங்குள்ள நிலமையைப் பார்த்தால் ஏதோ தொழிலாளிகளைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, பம்புகள் வர 6 மாத காலம் ஆகும் என்று சாக்குச் சொல்லி அவர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கி இருக்கிறார்கள் என்றே கருதவேண்டியிருக்கிறது. இந்த 75 அல்லது 100 தொழிலாளாளிகளுக்கு, இந்த இடைக்காலத்தில் வேறு வேலை கொடுக்கமுடியாதா என்ன? இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய காரியமா என்ன? இவர்களை வேலையை விட்டு நீக்காமல் இருந்தால் அரசாங்கம் இன்னலால் வெண்டாக ஆகி மூழ்கியிருமா என்று நான் கேட்கிறேன். இந்தத் தொழிலாளிகள் இரண்டு வருஷகாலம் இச்சரங்கத் தொழிலில் அனுபவமும் தேர்ச்சியும் பெற்றவர்கள். பல நவீன இயந்திரங்களை அவர்கள் ஓட்டியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் எது எதற்கோ வாறியிறைக்கப்படுகின்றன. சர்க்கார்

10th February 1955] [Sri C. Kandasamy]

கிடங்குகளில் அரிசி புழுத்துப்போய் அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படியிருக்கும் போது புதிதாக இச்சரங்கத்தொழிலில் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் ஒரு 100 தமிழ் நாட்டைத் தொழிலாளிகளை பம்பு வாங்குவதற்கு சில மாத காலம் ஆகும் என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி வேலையில் இருந்து நீக்கியிருப்பது தர்மமும் இல்லை, நியாயமும் இல்லை. இந்தத் திட்டத்திலிருந்து வரக்கூடிய பலனை என்றுதான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனுபவிக்கப்போகிறார்களோ? லக்ஷம் கிலோவாட் மின்சாரம் இத்திட்டத்தினால் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த லிக்குண்ட் திட்டத்தினால் தமிழ் நாட்டின் செல்வத்தை மகத்தான அளவுக்கு பெருக்கமுடியும் என்று மார்தட்டிக் கொள்ளும் அரசாங்கமே இந்த இரண்டு மாத காலத்திற்காக 100 தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கினால், நாட்டிலுள்ள மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தங்கள் தொழிலாளிகளை ஏன் இன்னும் மோசமாக நடத்தமாட்டார்கள்? இந்த இலாகா அமைச்சர் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் தொழிலாளிகளை வெளியேற்றுவதற்கு அரசாங்கமே வழிகாட்டினால், மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இதைப்பின்பற்ற மாட்டார்களா? அரங்காங்கத்தின் இந்த நடத்தை மற்ற வர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பார்க்கப்போனால் இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனை அல்ல. 100 தொழிலாளிகளை இன்னும் 3 மாத காலம் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டால் அவர்கள் இன்னும் சில 'மிட்' கள் தோண்டலாம். ஏற்கெனவே இதுவரை 80 லட்சம் ரூபாய் 'குட்டிச்சுவர்' ஆகவில்லையா? இவ்வளவு பணம் செலவழித்தும் ஏதாவது திட்டவாட்டமான பலன் கிட்டியதா? அப்படியிருக்க இந்த 100 தொழிலாளிகளின் தலையில் ஏன் கை வைக்கவேண்டும்? இண்டஸ்ட்ரியில் டிஸ்பியூட் சட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும். டிரிபியூனல்களின் தீர்ப்புக்களுக்கும், மத்தியஸ்தர்களின் தீர்ப்புக்கும் சரியான மதிப்புக் கொடுத்து அவைகள் சரியாக அமுல் செய்யப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தினிடத்தில் தொழிற்சங்கம் முறையிட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கமே இப்படி தொழிலாளிகளை நீக்கினால், சட்டத்திற்கு மதிப்பு என்ன? உலகத்திலே இதைவிட பெரிய பெரிய சரங்கங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கே யெல்லாம் இம்மாதிரியாகவா தொழிலாளிகளை நடத்துகிறார்கள்? சீக்கிரமாக பம்புகளை வரவழைத்து தமிழ் மக்களின் உள்ளம் புனதாங்கிதம் அடையும் வகையில் காரியத்தைத் துவக்கி, லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டி, தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய முறையில் அனுபவம் மிகுந்த தமிழ்த் தொழிலாளிகளைக் கொண்டு இத்திட்டத்தை சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக, மூன்று வருஷகாலமாக இங்கு வேலைப்பார்த்துவரும் 100 தமிழ் தொழிலாளிகளை பிடிவாதமாக பழிவாங்கும் நோக்கத்துடன் வேலையிலிருந்து நீக்கவாவேண்டும்? இதற்குப் பதிலாக ஜனாதிபதிக் கே எழுதி, எங்கள் திட்டம் பூர்த்தியாகும் வரையில் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் பற்றாப்பாட்டின் வைத்துவிட எங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்கலாமே? தொழிற்சங்க சட்டங்களை சரியான முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அது அநீதியான போக்கு அல்ல, ஆகவே தொழிலாளிகளின் நியாயமான குறைகளை நிவர்த்தி செய்து இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஒரு சமூகமான நிலைமை நிலவும்படி செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர் 4-40
களே, கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் கிளப்பிய இந்த விவாதத்தை p.m.
நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில், இங்கே பேசியது போல், அரசாங்கத்
தின் கொள்கையைப் பற்றியோ, அல்லது என்னுடைய போக்கைப் பற்றி
யோ, திறமையைப் பற்றியோ தப்பு அபிப்பிராயங்களும் எண்ணங்களும்
இருக்கலாம். அதை மறுக்காத நிலைமையில் அவைகளை யதார்த்தம்
என்று ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த
விவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th February 1955]

“இந்த லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட் ரொம்பவும் முக்கியமானதுதான். இந்த ப்ராஜெக்ட் தென்னாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இந்த அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது. தேச மக்களும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களைப்போல் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் உணர்ந்துகொண்டு இந்த ப்ராஜெக்ட்டின் வேலையையும் அதன் பலனையும் அதிகக் கவலையுடன் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சரங்க வேலை எப்படி நடைபெறப்போகிறது, அதன் பலனை மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க செய்யக்கூடிய வழி என்ன, அது எவ்வாறு நடைபெறப்போகிறது என்னும் விஷயத்தில் எல்லோரும் கவலை கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. உண்மையில் இன்று பேசிய முறையில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் அதில் அக்கறை இருக்கவேண்டும். அதுதான் என்னுடைய அவா.

“இந்த லிக்னைட் ப்ராஜெக்ட் நெய்வேலியிலும் அதன் சுற்றப்புறத்திலும் இருக்கிறது என்பது சென்ற நூற்றாண்டிலேயே எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதற்குமேல் இதை எவ்வாறு எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள யாரும் முன் வரவில்லை. அப்படி முன்வர யாருக்கும் தோன்றவில்லை. அதன் பிறகு யுத்தம் வந்தது. யுத்தத்திற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு ஒரு பரிசீலனை நடத்தப்பட்டது. எப்படி இந்தச் சரங்கத்தை வெட்டுவது என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. இந்தச் சரங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அங்கு நிலக்கரி சரங்கம் தோன்றியிருக்கிறது, அதனால் என்ன பிரயோசனம் என்று நினைப்பதில் பயனில்லை. அங்கு இருக்கும் சரங்கம் எப்படி இருக்கிறது? அது ஒபன் கட் மைனிங். அதில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை எடுத்து வந்தால் மேலும் தண்ணீர் இருக்கிறது. மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு போனால் பின்னால் தண்ணீர் வருகிறது, அதுவும் அதிகப் பிரஷ்டன் (அழுத்தத்துடன்) வருகிறது. அதன் மேல் வேலை செய்தால் ஆபத்தில் கொண்டு போய் விடுமோ என்று தோன்றியது. அதை சமாளித்து பரிசீலனை செய்து அதை எந்த வகையில் எடுப்பது என்று முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆரம்பத்திலிருந்தே மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை வைத்துக்கொண்டும், மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டும், பல நிபுணர்களை வரவழைத்தும் இதை எவ்வாறு எடுப்பது என்பதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டது.

“1953-ம் வருஷம் வரையில் உறுப்படியான திட்டம் ஒன்றும் உருவாகவில்லை. 1953-ம் வருஷம் மார்ச் மாதத்திற்கு அப்பால் ஒரு ஸ்கீம் சாங்ஷன் ஆயிற்று. அங்கு போரிங் செய்து அதற்குள் உள்ள சரங்கத்தைத் தோண்டி எடுக்க வேண்டும் என்றும், இந்த திட்டத்தை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதைப்பற்றியும் எவ்வாறு முடிவு செய்யலாம் என்று பரிசீலனை ஸ்கீம் மார்ச் 1953-ல் தொடங்கியது. ஆனால் மண்ணை எடுக்கக் கூடிய யந்திரங்கள் 1953 ஜூலையில் தான் வந்தது. அதற்குப் பிறகு எக்ஸ்கவேஷன் செய்ய வேண்டியிருந்தது. 1954 ஜூலை மாதத்தில்தான் மற்ற யந்திரங்கள் வந்தன. இதை ஒரு பைலட் ப்ராஜெக்ட் என்றும் இன்வெஸ்டிகேஷன் ப்ராஜெக்ட் என்றும் சொல்லவேண்டும்.

“ஒரு ப்ராஜெக்ட்டை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது என்பது சுலபமல்ல. நீர்ப்பாசன திட்டத்தை நடத்துவதுபோல் இல்லை, அல்லது ஒரு முதலாளி ஆலையை வைத்து நடத்துவது போலும், அல்லது ஒரு வியாபாரி தன்னுடைய வியாபாரத்தை நடத்துவது போலும் அரசாங்கம் ஒரு ப்ராஜெக்ட்டை எடுத்து நடத்துவது இல்லை. ஒரு முதலாளி ஒரு ஆலையை வைத்து நடத்தினால் அதை நிரந்தரமாக நடத்தலாம். அவ்விதம் நடத்தும்போது யாரையும் வேலையை விட்டு நீக்குவது சரியல்ல. அதற்கு வேண்டிய சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சட்டத்தைப்பற்றி எங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்; அந்த சட்டத்தை எப்படி நடத்துவது என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அதுபற்றி கவனிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது. ஆலைகளில் ஆட்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டால் அவர்களை நிரந்தரமாக வைத்துக்

10th February 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொள்ளவேண்டும். ஆனால் ப்ராஜெக்ட் வேலையில் அப்படி இல்லை. இப்பொழுது லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட் இருக்கிறது. அதில் ஆட்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களை அந்த வேலை நடக்கும் வரையில் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம். வேலை முடிந்தவுடன் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டியதுதான். ஆகவே அந்தப் பிராஜெக்ட்டில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்களை அந்தப் ப்ராஜெக்ட் வேலை நடக்கும் வரையில் வேலையில் வைத்துக் கொள்ளலாம். ப்ராஜெக்ட் வேலை முடிந்தவுடன் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பது நியாயமல்ல. ஒரு ப்ராஜெக்ட் வேலையில் அப்படித்தான் நடத்து கொள்ளக்கூடும். எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சி அரசாங்கத்தில் இருந்தாலும், இப்படித்தான் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்விதம் வேலையை விட்டு நீக்கி விடாமல் வேலையிலேயே வைத்துக் கொண்டால் மற்ற ப்ராஜெக்ட்களை எடுத்து வேலை செய்யாமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டியதுதான். எந்தக் கட்சி அரசாங்கத்திற்கு வந்தாலும் வேலையை விட்டு நீக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் எந்த ப்ராஜெக்ட்டையும் நடத்த முடியாது. ஒரு ப்ராஜெக்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதை இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய வேண்டும். அது எத்தகைய தன்மையையுடையது. எந்த ரூபத்தில் அந்தப் ப்ராஜெக்ட் முடியும் என்று கவனிக்கவேண்டியதெல்லாம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்ததே. இப்பொழுது இங்குள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு யாரோ ஒரு வெள்ளைக்காரர் மீது மோகம் வந்திருக்கிறது. அந்த வெள்ளைக்காரர் பேச்சை ஏன் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நிபுணத்துவத்தில் வெள்ளைக்காரன் என்று நாம் வித்யாசம் பாராட்டக் கூடாது. மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கம்பெனியை (பாவெல் பரின் என்ற ஆங்கில கம்பெனியை) இந்தப் ப்ராஜெக்ட்டைப் பற்றி இன்வெஸ்டிகேட் செய்ய அனுமதித்து. அவர்கள் நிபுணர்கள். அவர்கள் ஓபன் கட் மைனிங் எடுப்பதில் நிபுணர்கள் என்று அவர்களை அனுமதித்தார்கள். அவர்கள் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள். திருப்பவும் மற்ற நிபுணர்களை அனுப்பினார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பார்த்து விட்டுத்தான் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 25 அடிவரையில் போயிருக்கிறோம். பின்னால் போனால் தண்ணீர் இருக்கிறது. அதை பம்பு மூலமாகத்தான் எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை எடுப்பதற்கான பம்பு நம் நாட்டில் இல்லை. அதனால் மற்ற நிபுணர்களையும் நாட வேண்டியதாக இருந்தது. இம்மாதிரி செய்யவில்லை யென்றால் தண்ணீர் அழுத்தம் அதிகமாய்ப் போய் ஆபத்தாகப் போய்விடும். வேலை நடக்காது. பிறகு இந்தப் பிராஜெக்ட் முடியாது என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். இனிமேல் வேலை தொடங்க முடியாது என்றும், தண்ணீரை எடுக்க வேண்டுமென்றால் அதிக வேகமுள்ள ட்ரில் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதுவும் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்துதான் இங்கு வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்குமேல் தான் அங்குள்ள வேலையை நிறுத்தப்பட்டது. 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு அங்கு அக்ஸ் கவேஷனுக்கு வேலை இல்லை. அதனால்தான் வேலையை விட்டு ஆட்களை நிறுத்தினார்கள். ஆனால் ஆட்களை உடனேயே வேலையிலிருந்து எடுத்து விடவில்லை. டிசம்பரில் வேலை நிறுத்தியும் ஜனவரியிலிருந்துதான் ஆட்களை வேலையிலிருந்து எடுத்தோம். முதன் முதலில் பத்துப் பேர்களை எடுத்தோம். பிறகு 45 பேர்களை எடுத்தோம். இது வரையில் 164 பேர்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தம் 261 பேர்களுக்கு இப்பொழுது அங்கு அவசியமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. 1953-ல் 257 பேர்கள் வேலையில் இருந்தார்கள். 1954-ல் 500 பேர்கள் வரையில் வேலையில் இருந்தார்கள். எவ்வப்பொழுது அதிகப்படியான ஆட்கள் வேலைக்கு வேண்டுமோ அவ்வப்பொழுது அதிகப்படியாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். எப்படி வைத்துக் கொண்டாலும் வேலையில்லாத காலத்தில் அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் வேலையில்லாத போது அவர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டால் இரண்டு வருஷம் இல்லை, மூன்று வருஷங்கள் அல்ல, பத்து வருஷங்கள் அல்ல, நூறு வருஷங்களானாலும் கூட இப்பேற்பட்ட ப்ராஜெக்ட் வேலைகளை நிறைவேற்றவே முடியாது. இது வரையில் 164 பேர்களை ஏன் எடுத்திருக்கிறார்கள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th February 1955]

என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு முறை வேலைக்கு வந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கூறுகின்றனர். இன்று வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டால் எப்பொழுதும் அவர்களை நீக்கக் கூடாது. சட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி எனக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அந்தச் சட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், அதில் எனக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அவர்கள் அக்கறை கொண்டிருப்பது போல் எனக்கும் அதில் அக்கறை இருக்கிறது. இந்தப் ப்ராஜெக்ட்டின் இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிந்தவுடன் அது எந்த மாதிரி உருவாகப் போகிறதோ தெரியாது.

“மற்றொன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சி. கந்தசாமி பேசியதைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். “இது என்ன பிரமாதம், சரங்கத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நிபுணர்கள், சரங்கத்தில் யந்திரங்களில் வேலை செய்கிறார்கள், மற்றும் எர்த் மூவிங் மெஷின்களில் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கக்கூடாது, அவர்களை வேலையில் வைத்துக் கொண்டால் என்ன பிரமாதம்” என்றும் சொல்லுகிறார். நான் அவருக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன் : டிசம்பரில் வேலை நின்றுது. ஆனால் ஜனவரிக்குள் ஆட்களை வேலையை விட்டு நீக்க ஆரம்பித்தோம். அது வரையில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்துதான் வந்தோம். வரி கொடுப்பவர்களுடையவும், வரி கொடுக்காதவர்களுடையவும் பணத்தை எடுத்துக்கொடுத்து வந்தோம். அவ்விதம் வேலையில்லாதவர்களுக்கு பொது பணத்தை எடுத்துக் கொடுப்பதாலும் அது ஆபத்தானது என்று அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கினோம். யாருடைய பணத்தை எடுத்து யாருக்கு தர்மம் செய்வது. “கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பதா? எதிர்க் கட்சிக்கு அவர்கள் மேல் அக்கறையாக இருப்பதால் அப்படிக் கொடுப்பது அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படிச் கொடுப்பது நியாயமல்ல. இவ்விதம் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தால் அரசாங்கத்தை யாரும் நடத்த முடியாது. அது ஒரு பிற்போக்கான கொள்கை. பணத்தைத் தொலைப்பதற்கு அது எதிர்க்கட்சியின் தந்திர முறை. இதில் கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை.

“ஐ.என்.டி.யு.சி. யூனியனிடம் பாரபட்சம் ஒன்றுமில்லை. ஐ.என்.டி.யு.சி.-க்கும் மற்ற கட்சிக்கும் நாங்கள் வித்யாசம் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் சொல்லி எங்கள் கட்சிக்கு பெருமை தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்று எங்களுக்கு எண்ணம் இல்லை. எங்களுக்கு அதைப் பற்றி கவலையுமில்லை. ஒரு கட்சியை ஆதரிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. என்னுடைய கட்சிக்கு பலம் தேடிக்கொள்ள இம்முறையை அனுஷ்டிக்கும் அஞ்ஞானம் எனக்கில்லை. ஆனால் அவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆள் குறைவு பற்றி போலீசுக்கு எப்படித் தெரியும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய கிளர்ச்சிதான், அவர்களாலேயே போலீசாருக்கு எட்டியிருக்கிறது. அதன் மேல்தான் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது கூட எனக்கு என்ன செய்தி வந்திருக்கிறது. அவர்கள் அங்குள்ளவர்களை மிரட்டியும், பயமுறுத்தியும் லெட்டர்கள் எழுதுவதாகவும் தெரிய வருகிறது. மற்றும் வாரிகளுக்கு முன்னால் போய் படுத்துக் கொள்ளுகிறார்களாம். அதுதான் தொழிலாளிகள் செய்யும் முறையா?

“இப்பொழுது வேலை செய்வதற்கு ‘டீரில்கள்’ வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து கவனம் செலுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. டெண்டர் நோட்டீஸ் ட்ராப்ட் செய்து அதை அனுப்பி அதையும் அவர்களுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தாலும் டெண்டர்கள் பற்றி சீக்கிரத்தில் முடிவு செய்யப்படும். அதுவும் வருகிற மாதத்தில் நிர்ணயிக்கப்படும். டீரில்கள் வந்த பிறகு தான் ப்ராஜெக்ட் வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் நிறுத்தப்படும் வேலையாட்களை வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று உறுதி கொடுத்தேன் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்படி ஒன்றும்

10th February 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

உறுதிபெற்றதில்லை. ‘எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு’ மூலம் சிலரை எடுத்துக்கொள்ளுவோம் என்று நாங்கள் சொல்லி இருப்பதாக எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் சொன்னார். அது முழுப் பொய் என்று நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். அதைப் பற்றி விசாரித்தேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை. . . .

“On a point of order, Sir. The Hon. Minister has just now said, ‘it is முழுப்பொய்’. Is that parliamentary?”

MR. SPEAKER :—“The word ‘lie’ is not a parliamentary word.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“நான் தாழ்மையுடன் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ‘நெய்வேலி சுரங்கத்திலிருந்து தொழிலாளர்களை வேலையைவிட்டு நக்கிவிட்டு புதிய ஆட்களை எடுக்க நாங்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொல்வது முழுப்பொய்’, என்று சொல்வது சட்டசபை விதிக்கு முரணாகும் என்றால் அதனை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளத் தயார். கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது முழுப்பொய் என்று நான் சொல்லவில்லை.”

4-50
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அது ‘பார்லிமெண்டரியா, அன்பார்லிமெண்டரியா’, என்பதைப் பற்றி தாங்கள் முடிவு சொல்ல வேண்டும். அது பார்லிமெண்டரிதான் என்று தாங்கள் சொன்னால் அதைப்பற்றி எனக்கு வருத்தமில்லை. அந்தமாதிரியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னால் நான் பலமுறை அதே வார்த்தையை இனிமேல் உபயோகிக்க எங்களுக்குத் தெரியும்.”

MR. SPEAKER :—“If the Hon. Minister has used the word ‘lie’ it is unparliamentary.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“அப்படியானால் அந்த வார்த்தையை நான் உபயோகிக்கவில்லை. அரசாங்கமோ, நெய்வேலி அதிகாரிகளோ திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்திற்கு எந்தவிதமான இன்டென்டும் அனுப்பவில்லை. அம்மாதிரி எழுதியிருப்பதாகச் சொல்வதற்கு கொஞ்சம் கூட ஆதாரம் இல்லை. இவ்வாறு ஆதாரமில்லாத ஒரு விஷயம் எப்படி வந்தது? அதோடு ஆதாரம் எதுவும் இல்லாத அவ்விஷயத்தை, மிகவும் பொறுப்புவாய்ந்த எதிர்க்கட்சி உதவித் தலைவர் எப்படி எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள் என்பது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

“நான் யாருடைய யோசனையையும் கேட்கத் தயாராய் இல்லை. எனக்கு இந்தத் திட்டம் நல்லபடியாக நடந்து பூர்த்தியாவதில் கொஞ்சம்கூட அக்கறை இல்லை’, என்றெல்லாம் சிலர் சொன்னார்கள்.

“எந்த ஒரு பிராஜெக்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதை எப்படி நடத்துவது என்று நிபுணர்களை கலந்து நாங்கள் ஆலோசனை நடத்தியிருக்கிறோம். எப்படிப்பட்ட திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற நிபுணர்களைக் கேட்கத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் மற்ற எல்லோருடைய யோசனையும் இதில் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது. அவரவர்கள் அவரவர்களுக்குத் தோன்றிய முறையில், அவரவர்களுக்கு ‘செனகரியமான யோசனை சொல்வார்களே தவிர அதனால் சர்க்காருக்குத் திட்டவட்டமாக என்ன உதவி ஏற்படும்?

“சற்று முன்பு பேசிய ஸ்ரீ கே. ஆர். நல்லசிவம் அவர்கள் இப்பொழுது அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரியைப் பற்றி சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரிக்கும், இவருக்கும் சரிப்பாது என்பது எனக்கு முன்பே தெரியும்.”

[10th February 1955]

SRI K. R. NALLASIVAM :—“எனக்கும் அந்த அதிகாரிக்கும் ஒரு விதமான தகராறும் இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, if one hon. Member makes one incorrect statement, does it mean that all the statements he made are incorrect.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No, Sir. That was a reference to one particular officer and to-day also the reference was made with reference to that particular officer. That is my comment.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Suppose in a particular case, one Member criticises the action of a particular officer that what he has done is wrong and illegal, it does not necessarily follow that there is something wrong with that particular officer. The Hon. Minister cannot infer like that.”

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“ரொம்பத்தாழ்மையுடன் போன கூட்டத்தில் என்னுடைய சகா நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதையே இப்பொழுது நான் அவருக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன்.

“கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவம் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்க்கட்சி உபதலைவருக்குத் தெரிந்த அளவுகூட லிக்ஷீன்ட சரங்க வேலையைப் பற்றி நேரிடையாகத் தெரியாது. ஆனால் இந்த அதிகாரி ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசனைத் தான் தெரியும். ஆகவேதான் அவர் அந்த அதிகாரியைப்பற்றி சொன்னார்.

“ரொம்பத் தாழ்மையுடன் நான் கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது பெரிய கொள்கை. பெரிய திட்டம். இதைச் சர்க்கார் வெகு கவனத்தோடு நிறைவேற்றியாக வேண்டும். அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய மனப்பான்மைக்கு ஏற்றபடி, அவரவர்களுடைய கட்சிக்கு ஏற்றபடி இந்தப் பிரச்சினையையே அணுகக்கூடாது. ஆபீசர் வடநாட்டாராக இருந்தால் உடனே அவரைப்பற்றி பலவிதமான அவதூறுகளைக் கிளப்பி விடுவது; ஆபீசர் தென்னாட்டவராக இருந்தால் உடனே வேறுவிதமான கொள்கையைக் கொண்டு இவர்பேரில் பல புகார்களைச் சொல்வதும், ‘முன்பு ஒரு ஆபீசர் இருந்தார். அவர் நல்லவர். இப்பொழுதுள்ளவர் கெட்டவர்,’ என்றெல்லாம் சொல்வதும் ஒரு விபரீதமான போக்கு. இவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டு அரசாங்கம் ஆபீசர்களை நியமிக்க முடியாது. ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது அரசாங்கம் எல்லா விஷயங்களையும் நன்றாய் பரிசீலனை செய்கிறது. சர்க்காருக்குத் திருப்தியிருந்தால் அந்த ஆபீசரை வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். திருப்தி இல்லாவிட்டால் மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆபீசர்களைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களை ஒரு சிலர் சொல்வதற்கு முன் வந்தால் அவற்றைக் கேட்க நான் தயராக இல்லை. அதிகாரிகளைப் பற்றி இத்தகைய புகார் யார் கொண்டு வந்தாலும் அவற்றைக் கேட்க நான் தயாராக இல்லையென்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன். அதெல்லாம் நிர்வாக விஷயம். எப்படி எப்படி திட்டங்கள் போடவேண்டுமென்பதற்கு நாங்கள் எதற்காக தொழிலாளர்களைக் கலந்து கொள்ள வேண்டும்? தொழிலாளர்கள் சொல்கின்றபடித்தான் பிராஜெக்ட் போடவேண்டுமென்று ஏதாவது உண்டா? அது சம்பந்தப்பட்ட நல்ல நிபுணர்களை சர்க்கார் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. இதில் மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களோடு அபிப்பிராயம் அளிக்க முன்வந்தால் அவற்றை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயராக இல்லை. எதிர்க்கட்சியார்கள் அரசாங்கத்திலும்கூட இந்தமாதிரியான தலையீடு இருந்தால் அவர்களாலும்கூட எந்தவிதமான பிராஜெக்டையும் நிறைவேற்ற முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10th February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இவ்வளவு நல்லெண்ணத் துடன் நடந்துகொள்ளும் சர்க்கார் தொழிலாளிகளை வேலையை விட்டு நீக்கிய போது 1953-ம் வருஷத்தில் நிறைவேற்றியுள்ள தொழிற் சட்டத்தின்படி வேலையை விட்டு நீக்கப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்களா? வேலையை விட்டு நீக்கப்போகிறோம் என்பதற்குக் குறிப்பிட்ட கால நோட்டீஸ் கொடுத்தார்களா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்கள் பேசியபோது வேலையைவிட்டு ஆட்களை எடுக்கும் போது யார் கடைசியில் வந்து சேர்ந்தார்களோ அவர்களில் இருந்து வரிசையாகவே எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கொள்கைதான் முற்றிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகிறது. வேலையை விட்டு நீக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு லீவு இருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலே இருந்தால் ‘லீவ் பெனிபிட்’ கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு ஒரு வாரம் கிராசுடியும் கொடுக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் என்னென்ன விதிகளை நிர்ணயித்திருக்கிறதோ அதன்படியே நடக்கிறது.

“இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நடத்த வேண்டுமானால் வெளிநாட்டிலிருந்து நல்ல இயந்திரங்கள் வந்தாக வேண்டும். அந்த இயந்திரங்கள் வரும் வரையில் எப்படி மேற்கொண்டு அந்த வேலையை நடத்த முடியும். தொழிலாளர்கள் நடத்தலாம் என்று சொல்லலாம். நிபுணர்கள் இந்த இயந்திரங்கள் இல்லாமல் வேலையைத் தொடர்ந்தால் அதனால் ஏராள நஷ்டம் வரும் என்று சொன்னால் அதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமே தவிர ஒரு சில தொழிலாளர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதற்காக ‘வெளிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்கள் வருவதற்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்குமோ அவ்வளவு காலம் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலையில்லாமலேயே சம்பளம் கொடுங்கள்’ என்று சொல்வது சரியல்ல. ‘வேறு யார் சொன்னாலும் அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. நஷ்டம் வந்தாலும் அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளம் கொடுங்கள்’ என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்வதுதான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

“மேட்டர் தொழிற்சாலை விஷயம் ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தகராறை நான் அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விட்டது பெரிய தவறு என்றும் சிலர் குறிப்பிட்டனர்.

“என்னிடம் வந்து எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அங்குள்ள வெள்ளைக்கார முதலாளி இவ்வளவு போனஸ் தரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் வெள்ளைக்கார முதலாளிக்கு வேண்டிய மட்டும் சொன்னேன். அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கவனிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு நான் குறிப்பிட்ட இரண்டு நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று கடிதம் எழுதிவிட்டார்கள். இவர்கள் அதற்கும் குறைவாக இறங்கிவரத்தயாராக இருந்தால் என்னிடம் பேசியபொழுதே ‘அது இல்லாவிட்டால் இதற்கு நாங்கள் சம்மதிக்கிறோம்’ என்றாவது சொல்லியிருக்கலாம். அப்படி எதுவும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்னிடம் சொல்லவேயில்லை. ஆகவேதான் இவர்கள் குறிப்பிட்ட இரண்டு நிபந்தனைகளையும் அந்த வெள்ளைக்கார முதலாளி ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லாததால் நான் உடனே அவ்விஷயத்தை அட்ஜாடிகேஷனுக்கு விட்டேன். ஆனால் இன்றைக்கு நான் எதோ, யாருடைய சார்பிலோ இருந்து கொண்டு அதனை அட்ஜாடிகேஷனுக்கு ரெபர் பண்ணி விட்டதாகப் புகார் சொல்லுகிறார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்படிச் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. லேபர் கமிஷனரிடமிருந்து கடிதம் மூலமாகவே நாலேழுக்கால் மாதம் போனஸ் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நாலே முக்கால் மாதத்திற்கு போனஸ் தர ஒப்புக்கொண்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [10th February 1955]

என்னிடம் நேரிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்களிடம் உண்மையில்லை என்ற காரணத்திற்காக ; தேடிச் சுற்றி வேறு பல காரணங்களைச் சொல்லி எதிர்கட்சியின்பேரில் புகார் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“ உண்மை எங்கேயிருக்கிறதோ தெரியாது. ஆனால் என்னிடம் பூர்ணமாக இருக்கிறதென்று நான் கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

5 p.m. “ இதில் ஆட்சேபணைக்கு ஒன்றுமில்லை. இதைக் கிளப்பிய கனம் அங்கத்தினருக்குப் புரியவில்லை. அதனால்தான் அவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தொழில் விஷயத்தைப்பற்றி தெரிந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

“ இந்தப் ‘பைலட் பிராஜெக்ட்’ நல்ல முறையில் முடிந்தவுடன் இன்னும் அறுபது கோடி ரூபாய் வரையில் மதிப்புள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் என்ற யோசனையும் சர்க்காரின் கவனத்தில் இருக்கிறது. அதை எப்படி உருவாக்குவது, அதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்றெல்லாம் நாங்கள் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வருவோம். இத்திட்டம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று மக்களெல்லோரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் மிகுந்த அக்கறையுடன் கவனித்துவருகிறது.

“ குறிப்பிட்ட சில தொழிலாளரைப்பற்றி நமக்குக் குறைபாடு இல்லை. அவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொஞ்சங்கூட சர்க்காருக்குக் கிடையாது. அவர்களைப் பழிவாங்குவதற்கு என்ன இருக்கிறது ? அவர்களைப் பழிவாங்குகின்றவர்கள் வேறு. எனினும், அவர்களையே போக்கு மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கதாகவும் இந்தப் பிராஜெக்டினுடைய வளர்ச்சிக்கு முற்றிலும் முரண்பட்டதாகவும் இருக்கிறது.

“ எனக்கு தெரிகிறது : எழைத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி தவறுதல் ஒன்றும் இல்லை. அவர்களைத் தவறான வழியில் வேறு அக்கறையுள்ள சிலர் திருப்பிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதனால் சிலர் ஏமாறுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது உண்மையான நிலை கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப்பரிந்துகொண்டு வருகிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். அதை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அக்கறையுள்ளவர்கள் தொழிலாளர்களை எந்தெந்தத் தப்பு வழியில் திருப்பவேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் செய்து திருப்பப்பார்ப்பார்கள். தொழிலாளர்கள் அதற்கு இடங்கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே நாட்டின் நலம்தான் தங்களுடைய வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து அதற்கேற்றவாறு நடந்து கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“ நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் நல்ல முறையில் வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவடையவேண்டுமென்று சென்னை அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கறைகொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரும் இதை நிறைவேற்றி வைப்பதில் மிகுந்த கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்திட்டம் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்திலும் மிக முக்கிய திட்டமாக அமைத்திருக்கிறது. ஆகவே இதை எவ்வளவு துரிதமாகவும் எவ்வளவு வேகமாகவும் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வாறு நிறைவேற்ற நாங்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று உறுதிசூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 11 o'clock on Friday, the 11th February 1955.”

The House then adjourned.

10th February 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 606 asked by L. C. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 10th February 1955, page 186 supra.]

G.O. Ms. No. 1714, Education, dated 4th December 1954.

[Elementary Education—Reform Committee—Appointed.]

In pursuance of the announcement made in the Legislative Assembly at the time of withdrawal of the Modified Scheme of Elementary Education that Government would take steps for the appointment of a Committee to go into the entire system of Elementary Education, the Government have constituted a Committee consisting of the following members :—

- (1) Dr Rm. Alagappa Chettiar—*Chairman*.
- (2) Sri N. D. Sundaravadivelu, Director of Public Instruction.
- (3) Sri K. Arunachalam, Ramakrishna Vidyalaya, Coimbatore.
- (4) Sri S. Meenakshisundara Mudaliyar, Kalaimagal Kalvi Nilayam, Erode.
- (5) Sri M. Arunachalam, Headmaster, P.K.N. High School, Tirumangalam.
- (6) Sri V. S. Gopalakrishna Ayyar, Headmaster, Sir M. Ct. M. High School, Madras.

The Committee is empowered to co-opt any person as a member of the Committee.

2. An officer of the rank of District Educational Officer will be appointed as a full-time Secretary to the Committee.

3. The terms of reference to the Committee will be as in the annexure.

4. The Committee is requested to submit its report as early as possible.

5. The Committee will be treated as a first-class Committee for the purposes of Travelling Allowance and Daily Allowance to the non-official members.

6. The expenditure will be debited to the relevant sub-head under “ 37. Education ”.

7. The Secretary to the Committee is authorized to draw the amount admissible to the non-official members at the usual rates and disburse it to them.

[10th February 1955]

ANNEXURE.

Terms of reference.

The Committee is requested to—

(1) examine the present system of elementary education in the State in all its aspects with particular reference to—

- (i) aims, organizations, content ;
- (ii) its relationship to secondary education ; and
- (iii) other allied problems.

(2) suggest ways and means for implementing the directive principle contained in Article 45 of the Constitution, that “the State shall endeavour to provide, within a period of ten years from the commencement of this Constitution, for free and compulsory education for all children until they complete the age of 14 years”, taking into special consideration the following aspects :—

(i) the problem of bringing into schools the children of backward and poor classes of people now out of school ;

(ii) the special steps to be taken to ensure that pupils who join schools remain there till they undergo the entire course of elementary education ;

(iii) the improvements to the system of elementary education suited to the needs and resources of this State ;

(iv) the question of conversion of ordinary elementary schools into basic schools ; and

(v) the question of qualifications, emoluments and status of teachers ; and

(3) consider any other incidental problem relating to elementary education.